

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 23/2017 - 54 pàgines

Sessió ordinària del dia 30 de novembre del 2017

El dia 30 de novembre del 2017, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 94/2017, que és el següent:

1- Examen i votació del Projecte de Llei de mesures urgents per a l'aplicació del Conveni relatiu als drets de les persones amb discapacitat, fet a Nova York el 13 de desembre del 2006.

2- Examen i votació del Projecte de Llei del Pla d'estadística 2017-2020.

3- Examen i votació del Projecte de Llei de modificació de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal.

4- Examen i votació del Projecte de Llei de modificació de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal.

5- Examen i votació del Projecte de Llei de crèdit extraordinari destinat a finançar la redacció del projecte i la direcció d'obra d'una passarel·la entre la plaça del Poble i el carrer de la Vall.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà

M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaigua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cincà Mateos, Ministre de Finances; Maria Ubach Font, Ministra d'Afers Exteriors; Xavier Esport Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Gilbert Saboya Sunyé, ministre d'Economia, Competitivitat i Innovació; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvo Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació

i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports, Carles Álvarez Marfany, ministre de Salut i Eva Descarrega García, ministra de Funció Pública i Reforma Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 9.04h)

El Sr. síndic general:

S'obre la sessió.

Passem tot seguit al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i votació del Projecte de Llei de mesures urgents per a l'aplicació del Conveni relatiu als drets de les persones amb discapacitat, fet a Nova York el 13 de desembre del 2006.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Afers Socials ha estat publicat en el Butlletí número 91/2017 del 22 de novembre.

Intervé per exposar l'informe de la Comissió, la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, nomenada ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 18 d'octubre, la Comissió Legislativa d'Afers Socials em va nomenar ponent del Projecte de Llei de mesures urgents per a l'aplicació del Conveni relatiu als drets de les persones amb discapacitat, fet a Nova York el 13 de desembre del 2006, i com a tal exposo avui davant del Consell General l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa d'Afers Socials va examinar en les reunions mantingudes els dies 18, 19 d'octubre, 7, 14 i 20 de novembre el Projecte de Llei de mesures urgents per a l'aplicació del Conveni relatiu als drets de les persones amb discapacitat, fet a Nova York el 13 de desembre del 2006 i les 52 esmenes que s'hi van presentar. 18 esmenes per part meua en qualitat de consellera independent del Grup Mixt, 2 esmenes per part del Grup Parlamentari Demòcrata i 32 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt-PS.

D'aquestes, vuit esmenes han estat aprovades per unanimitat, 26 han estat rebutjades, 14 esmenes han estat transaccionades i aprovades per unanimitat i finalment 4 han estat retirades.

Del resultat del treball en comissió, el text final del projecte de llei ha passat de 33 a 34 articles amb l'addició d'un nou article 12 que modifica l'apartat 4 de l'article 19 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat. L'objectiu d'aquest nou article és la d'ajustar la terminologia i els conceptes al text legal als del conveni.

Com a resultat d'aquesta addició, s'ha procedit a renumerar l'articulat i modificar per coherència l'exposició de motius.

A nivell de les disposicions finals també s'han reduït alguns dels terminis inicialment fixats perquè el Govern desplegui la legislació vinculada al projecte de llei.

D'altra banda, s'ha canviat a tot el redactat del text les paraules "nens i nenes" per "infants i adolescents".

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Abans d'acabar i com a presidenta de la Comissió d'Afers Socials vull agrair de tot cor els consellers participants el bon ambient de treball que hi ha hagut durant tots els treballs duts a terme en aquesta llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Us informo que han estat presentades un total de quatre reserves d'esmena pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, les quals serien defensades de la manera següent.

La reserva d'esmena número 1 seria defensada de forma separada i les reserves 2, 3 i 4 serien defensades de forma conjunta.

Comencem doncs amb la primera reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Pere López, president del Grup Mixt.

És la reserva d'esmena que es correspon amb l'esmena número 18 de l'informe de la ponent, proposant modificar l'article 7.

Intervé per defensar la reserva d'esmena, el Sr. Pere López Agràs.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

La primera reserva d'esmena presentada fa referència a l'ensenyament post obligatori i a l'ensenyament superior.

Llegiré en primer lloc el contingut del text que presentava el projecte de llei, després l'esmena presentada i també el conveni per contextualitzar el motiu d'aquesta reserva d'esmena.

El text del projecte de llei diu que l'accés als diferents ensenyaments post obligatoris i a l'ensenyament superior, les persones amb discapacitat tenen accés a l'ensenyament post obligatori i a l'ensenyament superior, una vegada acreditat el nivell de desenvolupament de competències requerit per aquest ensenyament en igualtat de condicions amb la resta d'alumnes. Un text que segons com es llegeixi pot semblar fins i tot discriminatori al nostre entendre per quant que pot donar la idea que no és necessari cap suport especial, cap ajust o cap adaptació per fer efectiu aquest dret.

La nostra proposta d'esmena proposa que supprimeixi part del text, que s'inclouï al final mitjançant l'adequació dels plans educatius als efectes de promoure les seves habilitats.

Si llegim el text del conveni, conveni ratificat per aquest Consell en relació a aquest punt, veurem el que diu exactament en relació a aquest mateix punt. Exactament el text diu: "Els estats parts vetllen perquè les persones discapacitades puguin tenir accés a l'educació superior, la formació professional, l'educació per adults i l'educació continuada sense discriminació, i en igualtat de condicions amb les altres". Fins aquí un text similar al del projecte de llei que es proposava. Ara bé, hi ha un punt i seguit en aquest mateix apartat que diu: "A aquest efecte, vetllen per assegurar que es duguin a terme adaptacions raonables per les persones discapacitades".

Per tant, aquest principi d'adaptació dels ajustos de les formacions sembla que és un principi clar, evident que es conté en el conveni ratificat pel Consell General. A aquest efecte, hi ha diferents informes per diferents organismes internacionals. Jo dispo d'un informe fet pel Parlament Europeu l'any 2016, no hi ha cap altre informe més novedós que justament alerten sobre aquesta qüestió, i particularment perquè cal recordar que estem parlant d'ensenyament post obligatori i ensenyament superior quan es parla de l'ensenyament per persones que han finalitzat, per dir-ho d'una manera clara, l'ensenyament obligatori, l'ensenyament primari o secundari.

Justament aquests informes de la Unió Europea posen especial èmfasi a què els estats adoptin aquestes mesures i aquests ajustos a les formacions per tal que la formació es pugui considerar a aquests efectes inclusiu.

També, diferents informes de l'ONU alerten sobre aquesta matèria. Aquesta no és una qüestió, un debat nou en aquest Consell General, ni és una problemàtica de la qual no n'haguem parlat en el si del Consell General.

El debat de polítiques socials tingut l'any passat, els consellers del PS vam presentar una proposta de resolució justament sobre aquesta mateixa problemàtica. Si bé tenim una escola que en l'ensenyament obligatori és inclusiva i que atent a les persones amb alguna diversitat funcional o persones amb alguna discapacitat, quan es finalitza l'ensenyament obligatori sembla que aquesta formació, d'alguna manera desapareix. I manquen itineraris formatius clars adaptats a les persones que pateixen algun tipus de discapacitat. I al nostre entendre això no soluciona com es pretén amb el projecte de llei, ajudant-los a arribar a les mateixes formacions que són per aquelles persones que no pateixen una discapacitat. Qüestió que és possible o que potser soluciona la possible mancança per determinades persones, però que al nostre entendre deixa fora de formacions superiors a una gran majoria de persones amb discapacitat.

Els tres consellers del PS vam presentar una proposta de resolució en què encomanàvem a Govern a què adopti les disposicions necessàries per tal de crear itineraris especialitzats i formatius pel col·lectiu de persones amb diversitat funcional, majors de 16 anys que els permeti tenir una continuïtat en la seva formació que alhora els doni una major opció d'incorporar-se al mercat laboral.

Una proposta de resolució que aquell dia va rebre els vots contraris dels consellers de Demòcrates per Andorra i que per tant, no va prosperar.

Per tant, al nostre entendre aquesta no és com deia abans, no és una problemàtica nova, és una problemàtica real, existent al nostre país en el que està provocant problemes importants, problemes socials però també problemes personals de situacions de persones que un cop finalitzada aquesta formació obligatòria queden sense projecte formatiu, queden sense projecte inclusiu, i fins i tot m'atreviria a dir que queden sense projecte de vida.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Comencem el torn d'intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

En coherència amb el vot emès en comissió, el meu vot serà negatiu.

Entenc que el que intenta regular aquest article són les competències per accedir als estudis post obligatoris o a l'ensenyament superior. I adequar els plans educatius es troba regulat a l'apartat c) del mateix article que diu: "L'adequació dels plans educatius als efectes de promoure les seves habilitats". Per la qual cosa eliminar el concepte "competències" en l'apartat b) que es proposa en aquesta reserva d'esmena considero que no és adequat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la supressió proposada pel PS de part de l'articulat del punt b) pot acabar generant un tracte preferencial malgrat doncs les explicacions que ens ha donat el Sr. López, però la finalitat de la llei en realitat, és d'eliminar desigualtats en tots els sentits, i que per al conjunt de les condicions entre tots els alumnes sense distincions, i en tot cas doncs per part meua no seria favorable a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Liberal, Sra. Judith Pallarés, teniu la paraula.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres en part de què podem comprendre l'exposició del Sr López en relació a aquesta qüestió, i la podríem compartir, el que vam trobar en aquesta esmena era més una intenció de tenir un millor redactat per assolir certes fites. Perquè segons estava

redactat, no acabàvem de trobar que tingués la major coherència en relació al que es voldria.

Mantindrem el vot tal i com el vam deixar a la comissió i serà d'abstenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Carles Enseñat, teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

L'adequació dels plans d'estudis a les especificitats dels alumnes que presenten una discapacitat és un dels elements essencials de la intervenció docent.

Aquesta adequació ha de permetre promoure al màxim el desenvolupament de les seves capacitats i nivell de competències però no sempre permet a tots els alumnes assolir els nivells requerits en els decrets de programes.

Per tant, quan parlem de què "L'accés als diferents ensenyaments post obligatoris i a l'ensenyament superior (...)" s'aconsegueix "(...) una vegada acreditat el nivell de desenvolupament de competències requerit per a aquests ensenyaments, en igualtat de condicions amb la resta d'alumnes.", volem dir dues coses:

En primer lloc, que tots els alumnes han de, -efectivament-, passar les proves prèvies per poder accedir a l'educació post obligatòria i a l'ensenyament superior, és a dir, obtenir el graduat escolar en el primer cas, i la selectivitat o el bac en el segon cas. I en segon lloc, volem dir que l'accés ha de ser en igualtat de condicions que la resta d'alumnes. Que no pot existir cap discriminació positiva, efectiva o de mètode per a les persones amb discapacitat. És a dir, que si per exemple, una persona és cega, el seu examen ha de ser en Braille però hi ha d'haver un examen.

De fet, l'any 2013 el govern demòcrata va desenvolupar la Comissió de mesures específiques per a les proves oficials del Ministeri d'Educació que determina les adaptacions necessàries en funció de la discapacitat. Amb aquestes adaptacions no es canvia el contingut de les proves sinó que s'eliminen les barreres de l'alumnat amb discapacitat per accedir-hi.

Quan la seva esmena elimina tota aquesta part de l'article i el canvia per, i cito: "(...) mitjançant l'adequació dels plans educatius als efectes de promoure les seves habilitats (...)", vostès eliminen

tant el fet que la persona amb discapacitat hagi d'obtenir el graduat escolar per poder accedir a l'educació post obligatòria, o a la selectivitat o el bac per accedir a l'ensenyament superior, així com el criteri de no discriminació (aquella frase que deia "(...) en igualtat de condicions amb la resta d'alumnes (...)"

No hi estem d'acord. No hi estem d'acord i així els hi ho vàrem comentar en comissió.

I si el que vostès volien introduir amb aquesta esmena rebutjada, i ara tornada a presentar en forma de reserva d'esmena, era que els alumnes amb discapacitat havien de ser acompanyats durant els seus estudis, haurien de saber que això ja s'està fent, -com he explicat abans-, i que a més, amb aquesta llei que debatrem a continuació estarà garantit.

Per tant, votarem en contra del que pensem és un mal redactat, que és reiteratiu, que no aporta absolutament res de nou i que, a més, deixa de banda conceptes importants com la no discriminació dels alumnes amb discapacitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Eric Jover.

El Sr. Eric Jover:

Gràcies Sr. síndic.

Respecte a la reserva d'esmena defensada pel Partit Socialdemòcrata, ja us puc avançar que el Govern no la comparteix. Creiem que és inadequada i que pot donar lloc a interpretacions que dificultin l'aplicació de la llei i fins i tot que tinguin importants conseqüències negatives.

De fet, la pròpia motivació que acompanya la reserva d'esmena ja indica que vosaltres aposteu per aquesta interpretació que nosaltres considerem com a errònia.

Entrant una mica més en el detall, la reserva d'esmena busca esmenar l'article 7 del present projecte de llei i que pel que ens ocupa modifica l'article 14 que fa referència a l'educació en la Llei de garantia dels drets a les persones amb discapacitat del 2002.

El Grup Socialdemòcrata considera que en l'accés a l'ensenyament post obligatori no s'ha d'exigir l'acreditació d'uns requisits competencials mínims a les persones amb discapacitat. En aquest punt cal recordar que els requisits d'accés, com per exemple tenir el graduat escolar o el batxillerat, tenen un doble objectiu.

Primerament, que els estudiants tinguin aquelles competències mínimes per fer un bon aprofitament de la formació a la qual s'inscriuen.

I segonament, i és molt important, garantir que en el moment de la titulació es posseeixin totes les competències associades amb el títol d'Estat.

El manteniment dels requisits d'accés és condició sine qua non per poder lliurar una titulació que presenti garanties suficients tant per assegurar l'ocupabilitat pel portador al mercat laboral com pel seu reconeixement internacional. I aquest reconeixement pot tenir ell mateix un doble objectiu: el d'introduir-se al mercat del treball o el de possibilitar la continuació d'estudis.

Independentment d'aquests factors, cal remarcar que Andorra tenim la sort de comptar amb la presència d'ensenyament post obligatori de tres sistemes educatius. I si mai s'acceptés aquesta esmena seria d'impossible aplicació, ja que els convenis internacionals que ens lliguen amb Espanya i França no ens permeten fixar nosaltres els requisits d'accés a les diferents titulacions ensenyament post obligatori espanyoles i franceses.

Finalment, i per evitar qualsevol dubte, remarcar que independentment d'aquesta problemàtica d'accés a la que fa referència la reserva d'esmena del Grup Socialdemòcrata, l'actual projecte de llei garanteix que en el desenvolupament de l'ensenyament post obligatori s'atengui a la diversitat i realitzin aquells ajustaments que siguin raonables per a facilitar els estudiants amb discapacitat el seu màxim desenvolupament educatiu.

De fet, independentment d'aquest projecte de llei, aquest acompanyament ja s'està realitzant en l'actualitat.

Per tot l'exposat, el Govern no pot considerar positivament la present reserva d'esmena.

M'agradaria afegir que de fet, independentment dels títols d'Estat a l'ensenyament post obligatori i educació superior dels quals es fa referència en aquest text, sí que el Govern ha desenvolupat conjuntament amb altres institucions com per exemple l'Escola de Meritxell, projectes ocupacionals per millorar l'ocupabilitat de les persones amb discapacitat. I m'agradaria destacar el projecte "Fent camí" que ja estem en el seu segon any de desenvolupament i que els primers indicis que tenim són que és un projecte molt positiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions per part del defensor de la reserva d'esmena.

Teniu la paraula Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo en primer lloc voldria en part lamentar des d'un punt de vista d'opinió política que les intervencions s'hagin centrat en la part al nostre entendre menys rellevant de l'esmena que es proposa. El debat interessant que nosaltres volíem fer era sobre la necessitat d'ajustar o no ajustar les formacions post obligatòries i d'ensenyament superior a les persones que pateixen una discapacitat. Igual que es recull quan es parla d'educació primària i secundària, i la llei ho recull al concepte d'ajustos raonables i crec que algun dels consellers i conselleres quan han fet referència a què la llei ja contempla aquests ajustos raonables, és cert, però els contempla pel que és l'educació obligatòria però no els contempla al nostre entendre pel que són els ensenyaments post obligatoris. És aquí on nosaltres volíem focalitzar l'atenció. La nostra escola, tots els sistemes educatius, però també hem de destacar el paper important que té l'escola andorrana en aquest sentit, són escoles certament inclusives, on s'atén a la diversitat.

El problema ve després... el problema ve quan s'acaba sigui als 16 o als 18 anys aquesta educació obligatòria, i és aquí on queda al nostre entendre un cert desert per endavant amb alguna proposta puntual molt concreta i individualitzada però moltes persones, un cop finalitzen l'etapa de formació obligatòria queden en un terreny de ningú, i si l'exigència o el que es defensa per part de la majoria parlamentària i també dels altres grups parlamentaris que el que han de fer aquestes persones és assolir les mateixes competències de la mateixa forma que les persones que no pateixen una discapacitat... doncs miri, en alguns casos això és possible i està bé que se'ls hi doni el suport i les ajudes per fer-ho i en altres, vostès saben perfectament que no és possible i, per tant, es quedin sense cap itinerari formatiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels senyors consellers...

Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. conseller, vostè fa unes afirmacions que no són certes. I li diré més, jo com vostè sap, sóc membre del Patronat de l'Escola de Meritxell i justament des de l'Escola de Meritxell que és un organisme que, com sap, treballa conjuntament amb el Ministeri d'Educació i el d'Afers Socials, s'acompanya a molts alumnes amb educació post obligatòria. Per tant, aquestes afirmacions que fa vostè les hauria de contrastar abans.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern desitja intervenir...

Sr. ministre.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Tan sols confirmar el que acaba d'explicar el conseller Enseñat i donar una miqueta més de detalls. El programa PROGRÉS de l'Escola Meritxell doncs, no tan sols s'aplica a l'ensenyament obligatori de l'Escola Andorrana sinó també, per exemple, a la Formació Professional.

Llavors, ja tenim aquests ajuts i ja ajudarem a les persones amb discapacitat a arribar al seu màxim nivell de desenvolupament. No pateixi per això.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, en referència al que deia el Sr. ministre no tinc gaire cosa més a afegir un cop els posicionaments estan prou clars.

No es tracta d'afegir... Vostès tenen aquesta idea d'aquesta ajuda puntual o d'aquesta ajuda particular.

Penso que en un moment en el que es debat un projecte de llei que afecta a les persones amb discapacitat és aquí on cal recollir aquests principis, principis que al nostre entendre deriven de la convenció. No es tracta d'anar fent... també està bé, eh? Mesures o projectes que particularment puguin atendre a una situació particular. És ara quan es fa la Llei que si aquest principi dels ajuts o aquest principi

de l'adaptació dels currículums cal incloure'l o no cal incloure'l. El seu posicionament ha estat el de no incloure'l i, bé, tots els plantejaments poden ser vàlids.

En tot cas que tothom conegui quins són els posicionaments que hi ha des dels diferents grups polítics.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. conseller, doncs si vol que li digui on està la Llei, si es llegeix l'article 7.c... Perdó, l'article 7.1.c), veurà que diu: *“Una orientació escolar i professional, a l'obtenció de títols oficials acreditatius del nivell d'educació cursat o a la certificació dels estudis realitzats, i a l'adequació dels plans educatius als efectes de promoure les seves habilitats”*. Si va al mateix article 14.2.c) veurà que hi posa: *“La garantia de la participació dels alumnes amb discapacitat en les diverses activitats educatives i didàctiques, amb les adaptacions i els ajustos raonables adequats”*.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, teniu la paraula.

El Sr. Eric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És important el matís que ha fet el conseller Enseñat. Això està inclòs i no ens ho hem pas oblidat. Però, a més a més, la pròpia Llei en una de les seves disposicions finals obliga a fer una modificació al Govern en menys de sis mesos de la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà.

Vostè sap que s'ha presentat el Projecte de llei, encara que no estigui entrat oficialment a Sindicatura. Sí que ja us en vaig fer una presentació en comissió legislativa i justament un dels punts importants és la idea d'inclusivitat, el tractament de la discapacitat amb els ajustaments raonables necessaris i es fa efectiu a tot el sistema educatiu andorrà, el que també implica evidentment el post obligatori i superior.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López, hauríem d'anar conclouent aquest debat.

El Sr. Pere López:

Sí, sí. Ja per finalitzar, però, en relació al que comentava el Sr. Enseñat i llegint al meu entendre correctament els articles. L'article c) ja l'ha llegit vostè i ha fet referència a què és l'orientació escolar, i l'apartat 2.1.c) al que vostè feia referència, s'ha deixat de llegir l'inici del punt 2. Diu: *“Els alumnes amb discapacitat han d'assistir a l'escola...”*. Per tant, estem parlant en els dos casos d'educació escolar, de la qual cosa no hem fet cap objecció a l'adaptació, als ajustos raonables i a les adaptacions vehiculars. Avui el que estem debatent i el que estem discutint és si el contingut de la Llei en l'ensenyament post obligatori i en l'ensenyament superior conté aquests mateixos principis que sí que conté per l'etapa escolar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions procediríem a la votació de la reserva d'esmena, votant sí a la reserva d'esmena, o no, i deixant aleshores el text tal com ha sortit de la comissió.

Recordo que és la reserva d'esmena número 1 que es correspon a l'esmena número 18 de l'informe de la ponent proposant modificar l'article 7.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

3 vots favor, en contra 17 i 8 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Continuem amb el segon i darrer grup de reserves d'esmena presentades pel M. I. Sr. Pere López Agràs. Són la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena

número 43 de l'informe de la ponent, proposant modificar la disposició final primera; la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 47 de l'informe de la ponent, proposant modificar la disposició final cinquena i, finalment, la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 50 de l'informe de la ponent, proposant modificar la disposició final vuitena.

Intervé per defensar les reserves d'esmena, el Sr. Pere López. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Les tres reserves d'esmena agrupades o que proposem debatre de forma agrupada fan referència, només a algunes de les disposicions finals que contenia el Projecte de llei.

Com ja hem dit alguna vegada, de vegades els projectes de llei cal començar-los a llegir pel final perquè segons quines disposicions continguin, o segons quines previsions tinguin segurament no cal seguir amb la lectura del projecte de llei, veient quina és la seva aplicació real.

Això que és vàlid per a molts projectes de llei és especialment vàlid pel projecte de llei que ens ocupa avui, un projecte de llei que tenia 14... -de fet 13 perquè una era la preparació de textos refosos-, 13 disposicions de projectes de llei a modificar, justament quan es tractava d'un projecte de llei d'adaptació del Conveni per les persones amb discapacitat ratificat l'any 2013.

A més d'aquesta llarga llista de disposicions de textos a modificar, els quals ja haguessin hagut d'estar modificats en la pròpia llei, cal recordar quin és el calendari polític d'adaptació d'aquesta convenció. Cal recordar que Demòcrates per Andorra ja va prometre pel final de la passada legislatura fer aquestes modificacions que amb el nou govern d'aquesta segona legislatura demòcrata també es va prometre que abans de finals del 2015 aquesta llei, anomenada de mesures urgents, doncs estaria en vigor i estaria aprovada, i que finalment el projecte doncs, va entrar a tràmit parlamentari l'any 2017. Si algun sentit podia tenir aquest retard en preparar aquest projecte de llei és que tot el treball, totes aquelles previsions que havia de contenir ja hi fossin amb la llei preparada i que no se'ns remetés a una modificació, a una llarga llista de modificacions de fins a tretze lleis que, pel que hem d'entendre, no hi havia hagut temps d'incorporar al Projecte de llei finalment tramitat.

Però és que a més moltes d'aquestes lleis a preparar, el compromís per part del Govern és preparar-les en

dos anys. En tot cas algunes de les lleis fonamentals, com per exemple la llei dels drets de les persones amb discapacitat, la disposició és que el Govern en dos anys prepari aquest projecte de llei, dos anys a partir de l'entrada en vigor de la llei que avui debatem.

Per tant, en el millor dels terminis un projecte de llei a finals del 2019 a debatre i a aprovar al llarg de l'any 2020 tenint en compte que pel mig hi ha eleccions, per tant, pràcticament empènyer aquells compromisos polítics per l'any 2015, els anys 2020 o 2021.

En tot cas, em sembla que és difícil defensar que aquesta política, la política d'aplicació del Conveni de les persones amb discapacitat hagi estat una prioritat pel Govern demòcrata.

En tot cas, la proposta o les esmenes presentades gairebé a totes les disposicions finals per part dels consellers del PS anaven encaminades a reduir aquests terminis que en aquell cas que fossin dos anys, el compromís fos d'un any, el compromís fos de sis mesos, tot plegat per intentar que abans del final de la legislatura totes aquelles qüestions que al nostre entendre ja haurien d'estar legislades no quedessin per la propera legislatura.

Cal reconèixer, en aquest sentit, que el Grup Demòcrata, els consellers que fan part de la comissió, van tenir molta flexibilitat al nostre entendre en algunes de les disposicions a reduir alguns dels terminis, és cert que no segurament a les lleis més fonamentals i per això aquestes tres propostes... aquestes tres reserves d'esmena són només un exemple del que és que no ha estat possible la reducció de terminis i, al nostre entendre, són qüestions molt importants: una, la reglamentació del CONAVA; la segona, la modificació de la llei qualificada d'incapacitació i organismes tutelars i, segurament la més important, perquè finalment és la llei marc en aquest àmbit, la llei dels drets de les persones amb discapacitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obrim el torn dels grups.

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Quant a la reserva d'esmena número 2, en coherència amb el vot emès en comissió, el meu vot serà d'abstenció.

En aquest Projecte de llei ja hi ha un nombre important d'obligacions en l'actualització o realització de nous projectes de llei, molts d'ells ja modificats durant el treball en comissió reduint els terminis, per la qual cosa potser disminuir aquest termini a un any pot ser just pel seu compliment.

Quant a la reserva d'esmena 3, també el meu vot serà d'abstenció i la justificació seria la mateixa i només afegir que per exemple en el cas de l'article 14 de la Convenció dels drets de les persones amb discapacitat que resulta un article que genera molta controvèrsia i que exigeix un anàlisi acurat, aquesta disminució del termini pot ser justa a l'hora de poder desenvolupar el treball necessari per poder entendre la implicació que té en aquest cas aquest article -tot i que en parla d'altres 12, 15 i 16 també-, però sobretot el 14 si recordo bé aquí al Consell General ja va haver-hi una conferència en la qual ja es va parlar sobre aquest article 14 i les dificultats que té en la seva implementació no només a Andorra sinó arreu.

Quant a la reserva d'esmena número 4 el meu vot serà a favor. La reducció del termini proposada en el desenvolupament d'un reglament tan important s'ha de poder fer ja que la prioritat és que la CONAVA tingui els criteris necessaris i adaptats a la nova regulació per poder dur a terme de forma justa les valoracions de la discapacitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Mixt també, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, comparteixo parcialment les explicacions donades pel Sr. López.

La meua explicació de vot doncs, es conjunta per les tres reserves d'esmena: la 2, la 3 i la 4. Entenc que si volem que les mesures d'aquesta Llei siguin d'aplicació i, a més, quan es parla o es diu que és un projecte de llei de mesures urgents jo crec que sense més dilacions que les que necessita les diferents adaptacions de les legislacions tocades, cal ajustar dins d'un temps raonable no poden esperar més i, per tant, comparteixo que els terminis dels anys haurien de passar a un any i els d'un any a sis mesos.

Doncs, el meu vot seria favorable a les tres reserves d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres també farem igual que vam fer a la comissió. Votarem a favor d'aquestes tres reserves d'esmena i bàsicament perquè compartim en gran part l'exposat que ha fet el Sr. Pere López, el conseller.

No entenem per què el Govern marca terminis que van més enllà del que és l'actual legislatura. Tenim, doncs, de demanar que es voti aquí el compliment d'un desenvolupament d'un conveni que finalment estarem tots obligats en un futur, sigui quin sigui. Tant a nivell social com polític aquest conveni està en vigor i s'haurà de continuar treballant per desenvolupar-ho de la millor manera. El que no compartim és que es pretengui obligar als propers governs a agafar d'aquesta forma aquest compromís que, de fet, de facto ja es té.

Si el Govern considera que no pot realitzar, també entenem... -i és una qüestió que després podrem comentar més àmpliament- que aquesta modificació legal que es presenta avui que és de la que estem parlant, són unes mesures bàsiques. És a dir, és una llei de principis, s'han d'entregar uns informes a Nacions Unides, la voluntat del Govern era cobrir amb aquest informe i, per tant, explicar quins són els compromisos que pugui adquirir.

Però, disposar de quinze disposicions finals explicant tot el que queda pendent per fer, a part de què és una bona declaració d'intencions, penso que com de debò es fa és complint dins del seu termini i per això estem a favor d'aquestes reduccions que es proposa i votarem a favor de les reserves d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Carles Enseñat...

No hi ha intervenció...

Per part del Govern...

Sr. Xavier Espot teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

La segona, la tercera i la quarta reserva d'esmena que han presentat els consellers del Partit

Socialdemòcrata adscrits al Grup Parlamentari Mixt són substancialment iguals i pretenen defensar, com ha dit el Sr. López, la reducció dels terminis mitjançant els quals s'encomana al Govern l'aprovació de tres normes cabdals: la modificació de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, la modificació de la Llei qualificada d'incapacitació i organismes tutelars, i el nou Reglament de regulació de la Comissió Nacional de Valoració i d'establiment dels criteris de valoració de les capacitats.

De les 32 esmenes presentades pel Partit Socialdemòcrata al Projecte de Llei de mesures urgents per a l'aplicació del Conveni relatiu als drets de les persones amb discapacitat, 10 -gairebé una tercera part- consistien només a reduir a la meitat els terminis que, des d'una perspectiva realista i raonable, el Govern havia establert en les diferents disposicions finals del Projecte de Llei. Unes disposicions finals que li encomanen aprovar o modificar un nombre important de lleis, reglaments o protocols. En definitiva, unes esmenes merament cosmètiques i formulades des del desconeixement de la complexitat que suposa promoure determinades iniciatives legislatives en les matèries que ens ocupen.

Cal tenir en compte, però, que aquests terminis s'havien establert inicialment amb la previsió que el Projecte de Llei s'aprovés en un termini aproximat de sis mesos. Un termini que finalment s'ha allargat gairebé nou mesos, tenint en compte que s'han acordat fins a cinc pròrrogues, la qual cosa ha permès que en la meitat dels casos s'hagi pogut acceptar la reducció dels terminis proposats pel PS.

En efecte, durant aquest temps el Govern ja s'ha posat a treballar en moltes de les lleis o reglaments que se li encomanen, alguns dels quals ja té avançats en major o menor mesura, o gairebé enllestits, com ara el Projecte de Llei d'ocupació, el Projecte de Llei d'igualtat i no-discriminació, la modificació de la Llei d'accessibilitat, la modificació de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum o la modificació, i s'hi ha referit abans el ministre Jover, de la Llei d'ordenament del sistema educatiu andorrà.

Ara bé, hi ha altres lleis o reglaments que pel seu abast o per la seva complexitat, no es poden promoure i aprovar en els terminis que proposa el PS. Però d'això sembla que només en són conscients els qui fan aquestes lleis o aquests reglaments de forma efectiva. Unes normes que, d'altra banda i tal com mana el Conveni dels drets de les persones amb discapacitat, volem que siguin participatives i comptin amb les aportacions de les entitats que les representen, la qual cosa allarga com no pot ser d'una altra manera el procés. Pretendre el contrari és

fer volar coloms, és generar expectatives que no es compliran, és crear frustració entre el col·lectiu de persones amb discapacitat. I malgrat que s'ha fet massa sovint en el passat, aquest Govern no pensa fer-ho a hores d'ara.

Dit això, m'agradaria argumentar d'una forma més concreta per què calen previsiblement dos anys per reformar de dalt a baix la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat i la Llei qualificada d'incapacitació i organismes tutelars i esvair així algunes incorreccions, des del meu punt de vista, que ha aixecat el conseller que ha presentat l'esmena.

En el primer cas, el Projecte de Llei que ens ocupa ja modifica una bona pila de disposicions de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat, en concret els articles 1, 2, 3, 4, 10, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 23 i 25, de forma que quedarà plenament adaptada al Conveni dels drets de les persones amb discapacitat, i en aquest sentit no puc estar d'acord amb els consellers que han dit que aquest Projecte de Llei era una modificació de principis o simplement conceptual.

Per aquest motiu, la intenció inicial del Govern era seguir comptant amb la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat vigent, amb les modificacions que s'hi fan mitjançant el Projecte de Llei que avui se sotmet a la votació d'aquesta Cambra. Tanmateix, en el període de consulta a les entitats, la Federació d'Associacions de Persones amb Discapacitat ens va demanar que procedíssim a elaborar una nova Llei. Una Llei que incorporés i garantís tots els avenços i les millores que s'han fet a favor de les persones amb discapacitat des del 2002, i que estigués adaptada no només al Conveni que ja ho serà a partir d'avui, sinó també a la realitat social del nostre país.

Així doncs, vam accedir a fer-ho, però cal tenir en compte que es tracta d'una norma integral, que contempla totes les dimensions de la vida de les persones amb discapacitat.

És la Llei que vertebrava tots els àmbits que les afecten i té un caràcter transversal evident de forma que la seva reforma completa exigeix temps, recursos, treball i diàleg.

Estic convençut que les persones amb discapacitat i les entitats que les representen, prefereixen una bona llei, una llei pionera que sigui una realitat d'aquí dos anys, que no pas una llei incompleta o feta de forma precipitada i que s'aprovi d'aquí a un any.

Pel que fa a la modificació de la Llei qualificada d'incapacitació i organismes tutelars, el seu contingut -s'hi ha referit la consellera Bonet- està íntimament vinculat amb l'aplicació de l'article 12 i 14 del Conveni; en concret, l'article 12 és un dels

articles més problemàtics i debatuts, un article en relació amb el qual molts països -fins i tot països que es compten entre els més avançats i pioners en la defensa dels drets de les persones amb discapacitat- han formulat reserves a l'hora de ratificar el Conveni, la qual cosa Andorra no ha fet. Aquest article fa referència a l'obligació dels estats de reconèixer la capacitat jurídica de les persones amb discapacitat en igualtat de condicions amb les altres persones. En definitiva, un canvi de paradigma que posa en entredit el nostre règim d'internaments amb finalitats terapèutiques i d'internaments d'urgència; que trenca amb el concepte i el contingut de les tuteles i les curateles, i que fins i tot suscita debat sobre la diferència eventual entre la capacitat jurídica i la capacitat d'obrar.

Qüestions totes elles molt transcendents i que fins ara teníem plenament consolidades i que no eren discutides en el nostre ordenament jurídic. L'assoliment del compliment d'aquest article és tan difícil i complex que el mateix Comitè dels Drets de les Persones amb Discapacitat que examina i acompanya als estats en l'aplicació pràctica del Conveni, ha redactat un comentari específic al respecte, el primer i l'únic que s'ha redactat fins avui. I fins i tot el Consell d'Europa ha iniciat un debat sobre quina és la millor manera d'aplicar aquest article, però fins ara cap dels seus estats membre ha trobat una solució satisfactòria. Per aquest motiu la nova Estratègia del Consell d'Europa per als anys 2017 al 2023 identifica aquesta qüestió com una prioritat per als propers anys.

Una preocupació i una complexitat que tothom copsa excepte, aparentment, el PS i altres grups parlamentaris d'aquesta Cambra, que semblen considerar que tot plegat ho podem resoldre satisfactòriament en un any quan el propi Consell d'Europa es fixa un termini de sis anys vista per assolir aquest objectiu.

Finalment, pel que fa a la reducció del termini per modificar el Reglament de regulació de la CONAVA i d'establiment dels criteris de valoració de les capacitats, cal tenir en compte una vegada més que no és un tema menor que es pugui liquidar en sis mesos.

Valorar si una persona pot ser considerada persona amb discapacitat durant un període o fins i tot al llarg de tota la seva vida, i en quin abast ho pot ser, és una qüestió tècnica i complexa, i que s'ha d'abordar de forma transversal; de fet des de la perspectiva social, sanitària i laboral alhora. Volem promoure un nou sistema de valoració que tingui en compte uns paràmetres adaptats plenament a la realitat actual, i que per tant, la valoració de les capacitats i els altres factors que configuren la

discapacitat s'examinin des d'una perspectiva d'absoluta equitat. La qual cosa d'altra banda, ens permetrà planificar i desenvolupar projectes que s'adeqüin als perfils i a les necessitats que resultin d'aquesta valoració.

De fet, ja s'han iniciat els treballs a aquest efecte, i comptem amb un equip de persones amb una experiència contrastada que ens estan ajudant a configurar el nou sistema de valoració de les capacitats, posant l'accent en la valoració de les capacitats que presenten les persones, ajustant l'entorn i els programes a les seves necessitats i ajudant-los a assolir els estàndards, i no tant valorant com fins ara les discapacitats. Aquesta tasca, com he dit, és complexa i feixuga i requerirà un cert temps per poder-la culminar si volem fer-ho bé i que el nou sistema de valoració perduri en el temps. Per aquest motiu caldrà escolar el termini d'un any que preveu el Projecte de llei.

Per tot l'esmentat, tinc a bé sol·licitar a aquesta Cambra que voti en contra de les reserves d'esmena presentades.

Gràcies senyor síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. Espot, ens deia vostè que el PS que ha presentat 32 esmenes a aquest Projecte de llei, que 10 de 32, a mi m'ha semblat com intentant menystenir, consistien només i he apuntat entre comentos, només a reduir aquests terminis d'aplicació d'aquestes lleis, i que vostè considerava que això havia estat una qüestió purament cosmètica.

Al nostre entendre, finalment, el que diuen les lleis, és el que té realment importància, fer unes declaracions i després m'hi referiré de principis i dir que més endavant es desenvoluparan, és una qüestió al nostre entendre prou important i en cap cas cosmètica.

Si els drets no estan legíslats, no existeixen. Ahir hi havia una conferència en aquest sentit que ho apuntava de manera molt clara i molt concreta. Per tant, entenem, i no només és una qüestió del PS, jo crec que encara que ha intentat focalitzar sobre nosaltres la seva intervenció, finalment crec que tots els partits que estan en l'arc parlamentari, veuen de la mateixa manera que el contingut de la llei és un

contingut de principis i que les lleis importants queden posposades per la propera legislatura.

Ens diu vostè que calen dos anys més per fer unes lleis que tenen una certa complexitat, i ho podem entendre. Però és que no calen dos anys per fer aquestes lleis, calen dos anys més per fer-les. Perquè el conveni es va aprovar l'any 2013. Vostès han tingut dos majories absolutes per poder-ho fer. I jo li demano què han fet des de l'any 2013 fins ara, si ara ens explica la complexitat que tenen en fer aquests textos, ho podem compartir. Però s'entreu que des del 2013 fins ara no han fet absolutament res.

La sensació que tenim o que vam tenir molts dels que vam llegir el Projecte de Llei és que aquest document s'havia d'enviar a l'ONU, s'havia de justificar una mica el que s'havia fet, ben poca cosa, i sobretot el que no s'havia fet. I d'aquí deriven totes aquestes disposicions en el que es faran una sèrie de lleis. És veritat que hi ha una llei en què, ara, hi ha un compromís que el Govern ho ha de fer. És millor això que res. Però d'alguna manera, aquesta llista de disposicions és com una llista o com un compendi de tot allò que s'hauria d'haver fet i que s'havia d'enviar a l'ONU, que com que no s'ha fet, doncs, fem un compromís o afegim un calendari en el qual tirarem endavant els nostres compromisos polítics i les nostres obligacions derivades del conveni.

Al nostre entendre, després de dos majories absolutes, ens sembla que aquesta situació és inacceptable.

I la Llei, per molt que vostè li costi acceptar, és una Llei de principis, és una Llei de definicions. Ens ha llegit els articles que es modifiquen de la Llei de garantia de les persones amb discapacitat, bàsicament els articles del principi, els articles que afecten a les definicions. Però justament, l'aplicació concreta de totes aquestes lleis, la materialització concreta de com es poden desenvolupar aquests drets queden pendents per a la propera legislatura o quan es puguin fer aquestes lleis. I no només sobre les qüestions que hem parlat, també en ocupació, també en accessibilitat i amb altres de les qüestions en què la Llei passa de puntetes, estableix les definicions i diu que més endavant es faran aquestes lleis.

I finalment, ja per acabar, vostè ha parlat de frustració, que s'ha generat a vegades frustració en relació al col·lectiu. Penso que és un bon exemple del que vostès han fet arran de la ratificació del Conveni. Ahir, novament, en una conferència molt escaient, el Sr. síndic ens recordava que l'any 2013 aquesta sala era plena de persones que celebraven la celebració o l'aprovació per part del Consell del Conveni de les persones amb discapacitat. El

compromís polític i aquests dies llegia a la premsa de Demòcrates per Andorra que abans de finalitzar aquella legislatura hi hauria una llei que regularia aquells drets. Va acabar aquella legislatura va començar una altra, van agafar un compromís que entrarien ràpidament un projecte de mesures urgents. Un projecte de mesures urgents que arriba ben avançada aquesta legislatura i que, bàsicament, emplaça els grans objectius a aquest col·lectiu a la propera legislatura. Per tant, des de l'any 2013 fins ara, a part del que avui hi ha, ben poca cosa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Pel Grup Mixt...

Pel Grup Liberal...

Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres entenem perfectament la complexitat de poder desenvolupar aquest projecte de llei o aquests canvis, aquestes modificacions que es mencionen en la reserva d'esmena. Concretament la referència que ha fet a la qüestió de la qualificació de la incapacitació i de les tuteles, i com modifica aquesta llei dels organismes tutelars.

Això serà molt complex i ho sabem. Però perquè aquest Conveni, com bé explicava el Govern, és un nou paradigma. És un nou paradigma amb moltes qüestions que van molt més enllà de les lleis. Sense cap dubte és molt important fer canvis legals, perquè hi ha una qüestió que és la violència institucional, que s'ha d'evitar, a l'hora de poder reconèixer aquesta forma de comprendre els drets de les persones amb discapacitat, que haurem de fer tots un esforç a nivell social i serà molt complex.

Però precisament per això, sent una qüestió com aquest article dins del Conveni que ha generat moltes reserves per molts països, entenent que sent la qüestió tutelar, per exemple, igual que altres, però la qüestió tutelar, una qüestió que ha generat molt conflicte a l'hora de ser adoptat, que generarà també molta pedagogia dins del nostre país perquè serà molt important poder comprendre aquests canvis que es faran, tampoc no hi havia cap obligació de ficar aquesta disposició final aquí. Tots hi estarem obligats. Per què ficar disposicions finals i obligacions per un futur amb uns terminis que no depenen de vostès? Es podien evitar, senzillament no posar-los,

podien ficar dins de l'informe de Nacions Unides que s'entenia aquesta necessitat i que s'estava treballant en aquesta qüestió. Però no cal ficar dins d'una llei aquesta obligació per una qüestió que al final li correspondrà a un altre o no. Però en aquest cas és el que estan fent.

Per tant, entenc que si tenen la intenció i tenen la feina per fer, i pensen que en el termini que es proposava dins del termini del que queda d'aquesta legislatura, doncs, facin. I si no, no calia ficar-lo, senzillament és això. Per tant, entenem que continuarem mantenint el vot a favor, perquè o agafen el compromís de fer-ho o no l'agafen, i si no l'agafen, doncs, no ho introdueixin dins la Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

En relació al que comentava la consellera del Grup Liberal, nosaltres ja li vam comentar en comissió, i així li fem o li recordem ara, vull dir, nosaltres no estem d'acord. El fet no és agafar una obligació, si aquest Govern agafa una obligació i el següent Govern l'ha de complir o no. Això va molt més enllà dels colors polítics d'un Govern o d'un altre.

I això, des del nostre punt de vista s'engloba dins d'un pacte social. És un pacte que es crea amb la societat del nostre país. Per exemple, quan es va redactar la Constitució, ja estava reconegut el dret de vaga. Encara no s'ha legislat sobre ell. Ara justament, aquesta legislatura, des dels anys 90 fins als anys 2010, no s'havia legislat mai i ara es legisla.

La no discriminació, per exemple, és un concepte que avança i amb el temps es va fent més gran. O la igualtat, també és un concepte que va avançant i es va canviant, va modificant la nostra perspectiva de veure la igualtat, el concepte de la igualtat.

En el cas de les persones amb discapacitat, també, avança, i aquest avanç és part d'aquest pacte social que nosaltres com a Consell General i com a Govern, penso que aquí, i potser m'equivoco i potser hi ha algun partit que no vol agafar aquestes obligacions, com vostè comentava abans, d'agafar obligacions o no, aquest pacte social és el que tots, sigui quin sigui el Govern del futur, l'haurà de respectar.

Quant a la iniciativa legislativa, que sàpiga jo, no sé, potser no és així, és compartida entre el Govern i el

Consell. I el Consell també té aquesta capacitat d'iniciativa legislativa. I el Consell és el poder legislatiu a demés, per tant, també es poden entrar, Sr. López, a través de proposicions, doncs, projectes legislatius per canviar preceptes, lleis, modificar-les o fer-les de nou. I si vostè pensa amb les seves esmenes o el seu guru de les esmenes, que l'únic que fa és que agafa de quatre anys a dos, de dos a un, d'un a sis, de sis mesos a tres mesos, potser un dia farà una esmena que retroaurà l'entrada en vigor de la llei abans de la pròpia llei, doncs, vostè el que pot fer és entrar la llei. L'entra vostè a través de la seva capacitat legislativa, a la seva iniciativa legislativa que li dóna la pròpia Constitució i que vostè la té.

El que no pot fer, és obligar a un Govern que ja li explica el perquè no pot fer-ho amb avanç de temps, simplement per no crear-se una obligació en un futur Govern que, pel que sembla, potser em dirà que no, no està d'acord en complir aquests preceptes. No sé.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Respondré en primer lloc a les manifestacions del conseller López, i ho ha dit ja en la primera intervenció i ara ho ha reiterat. Jo crec que ha dit una frase que des del meu punt de vista és bastant desafortunada, tenint en compte els avanços que suposa aquest Projecte de Llei, quan vostè ha dit, doncs, que veient les disposicions finals d'aquest Projecte de Llei ja no calia no llegir-se el Projecte de Llei.

I a més a més, doncs, ha reiterat l'argument que també ha manifestat la Sra. Pallarés, segons el qual, doncs, aquest Projecte de Llei era una mera declaració de principis, era una mera modificació conceptual, etc.

Jo no puc estar en cap cas d'acord amb aquestes manifestacions, tampoc m'hi vull allargar ara perquè crec que serà objecte del proper torn d'intervenció, o en tot cas del proper punt de l'ordre del dia, quan analitzarem en la seva globalitat el Projecte de Llei, i en aquell moment jo crec que estarem en disposició tots plegats de poder argumentar quines són les millores concretes paleses i efectives que comporta aquest Projecte de Llei en molts àmbit de la vida de les persones amb discapacitat.

A banda d'això, el Sr. López ha dit que es van prometre aquestes modificacions la passada

legislatura, que es va ratificar el Conveni l'any 2013, i el resultat de la ratificació d'aquest Conveni és simplement aquest Projecte de Llei que, segons ell, no cal ni llegir-se.

En aquest sentit, jo el que li vull dir, és que qui va tenir la valentia de ratificar i a més de ratificar sense esmenes aquest Conveni va ser el Govern de Demòcrates per Andorra i el grup parlamentari que li dóna suport. Un Conveni, ja sé que no li agrada que li recordi, que estava signat des de l'any 2006, i per tant, feia gairebé deu anys o en tot cas, gairebé set anys que havia hagut de ser ratificat i que no ho va ser. Malgrat vostès, durant aquest període van governar durant dos anys.

Per tant, a mi em sembla bastant injust que vostè vingui aquí a retreure'ns que no fem res a favor de les persones amb discapacitat, que generem frustració en el col·lectiu de les persones amb discapacitat, quan el balanç dels seus dos anys de Govern en aquest àmbit va ser bastant pobre.

Efectivament aquest Projecte de Llei, no assoleix una fita definitiva en la implementació de les polítiques d'inclusió de les persones amb discapacitat, i en el reconeixement de tots els drets als quals tenen dret les persones amb discapacitat. Però és un pas endavant molt significatiu i després en parlarem.

Ara bé, evidentment, s'ha d'acompanyar de tota una sèrie de noves lleis de modificacions normatives i reglamentàries que requereixen el seu temps i crec que abans, doncs, he argumentat suficientment perquè creia que eren necessaris aquests temps que des de la nostra perspectiva són uns terminis raonables.

Dit això, sí que m'agradaria recordar que les polítiques a favor de les persones amb discapacitat no es limiten a aquest Projecte de Llei, i no es limiten a les normes legals i reglamentàries. Les polítiques a favor de les persones amb discapacitat també es concreten en molts programes i serveis, i jo crec que en aquest sentit seria de justícia, també, que es reconegués la tasca que s'ha dut a terme en els últims anys a favor de les persones amb discapacitat.

Potser després tindrem temps d'aturar-nos una mica, però si fem un repàs de tots els programes i de totes les accions que existeixen a favor de les persones amb discapacitat, la gran majoria d'aquests programes i accions s'ha iniciat i s'han consolidat durant l'etapa de Govern de Demòcrates per Andorra.

Per tant, ja li puc garantir, no parli en nom de les associacions de les persones amb discapacitat, li puc garantir que no senten cap tipus de frustració, el diàleg que mantenim amb elles és un diàleg sincer, elles són exigents però alhora són lleials i, per tant, el

que no farem mai és prometre'ls-hi coses que no podem complir.

Com he dit abans, això s'ha fet massa sovint en el passat, i això sí que genera frustració en les entitats que representen les persones amb discapacitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels Srs. consellers...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En relació al que deia el Sr. Enseñat, bé, una vegada més aquesta inversió de la responsabilitat. Vostès tenen una majoria parlamentària, vostès governen, vostès marquen les seves prioritats polítiques, aproven el pressupost i, per tant, el que fan, ho fan, i el que no fan, no ho fan. En tot cas, han d'assumir-ho, hem d'intentar assumir-ho, perquè aviat farà set anys que governen, i jugar contínuament a aquesta inversió de la responsabilitat, al nostre entendre, és una manera de defugir, no? De defugir i de dir, no vostè faci la llei! Tothom sap qui té els mitjans, qui té la responsabilitat, i en tot cas, qui té l'obligació de fer-ho, perquè són vostès que van guanyar les eleccions i us felicito, però han de fer la feina. El que no poden fer és que cada vegada que no fan alguna cosa, buscar la culpa, i després parlaré de la tradicional intervenció del ministre, del que va fer el Govern del PS, és anar a buscar la responsabilitat allà on no hi és. Però el que s'ha fet, el mèrit és seu, i de tot allò que no s'ha fet, que és el que totes aquestes disposicions, la responsabilitat també és seva i no pas dels partits polítics que estem a l'oposició, i en tot cas, d'aquells que tenim grups parlamentaris petits, i que la nostra tasca és una altra.

Potser un altre dia governarem, però a hores d'ara la nostra tasca és una tasca de control, de supervisió i d'explicar els nostres posicionaments.

Quan el que deia el Sr. Espot que la llei no calia llegir-la, bé, jo crec que s'ha entès que és una manera de parlar. Vam fer 32 esmenes, hem sigut el grup que ha fet més esmenes en relació a aquest Projecte de Llei, i per tant, crec que no hem d'explicar la importància donada al Projecte de Llei, i després en motiu del debat de la llei, doncs, explicarem també les millores que al llarg del treball parlamentari, per part dels diferents grups, s'han efectuat.

Ja trobàvem a faltar la referència al Govern del PS. Jo el que he dit al Sr. Enseñat, que s'apliqui perfectament pel Govern, encara més, pel Govern, és a dir després de gairebé set anys quan se'ls pitja una mica, quan se'ls posa en evidència en determinades situacions, i l'únic que se'ls ocorre dir és que tot això s'hagués pogut fer amb el govern del PS o que la culpa deriva d'aquell temps. I ha dit, -i aquí sí que no li puc permetre-, que el balanç de les polítiques socials d'aquell any va ser molt pobre. Ho va repetint, ho va insistint, també hi ha algun conseller, membre de la Comissió de Finances que insisteix en aquesta línia i això és absolutament fals. És absolutament fals perquè en aquells anys sense pressupost, nosaltres vam trametre fins a 115 projectes de llei. I no em miri amb aquesta cara perquè si algú... jo puc entendre que hi hagi algun conseller que no estigui al corrent d'això o que pugui fer veure que no n'està al corrent. Però si algú no pot estar al corrent d'això és vostè, perquè aquell govern que va tramitar 115 projectes de llei, molts d'ells encaminats a buscar partides pressupostàries per finançar la prestació d'atur, la reducció del 60% del menyscabament en polítiques socials, la persona que estava davant meu quan aquells 115 projectes de llei es tramitaven, era el seu pare. Per tant vostè pot saber perfectament quines son aquelles dificultats pressupostàries que va tenir aquell govern, quina és la feina que van fer via reglament en temes com per exemple l'atur, les prestacions socials, l'aplicació d'un projecte de llei important com el projecte de llei de la CASS de l'any 2008, que vostès ja es van encarregar l'any 2014 d'escapçar i de limitar. Per tant, és que ja n'hi ha prou d'aquest tema, i jo puc entendre que algú en tingui desconeixement però en el seu cas, frega la mala fe perquè sap que el que està dient no és just. En tot cas també menysté l'acció de tots aquells membres del Govern en el qual, torno a insistir, hi havia el seu pare, i em sembla que ja està bé d'aquest tema, ja està bé d'aquesta qüestió i d'intentar embolicar coses que no pertoenen. Assumeixin la seva gestió, vostès van ratificar el conveni l'any 2013, a l'any 2009 ja hi havia d'altres prioritats en temes socials, com per exemple la qüestió de l'atur, l'aplicació de la llei de la CASS i vostès es van trobar en una situació l'any 2011 bastant millor que la que ens vam trobar nosaltres. Entre altres coses diners, mitjançant la reforma...

El Sr. síndic general:

Silenci si us plau...

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

...mitjançant la reforma tributària que van fer que els va permetre tenir diners per finançar polítiques que nosaltres no teníem. Però en tot cas, feta la tradicional referència al govern del PS tornem al que ens debat avui, i encara que vostè no era el ministre d'assumptes socials l'any 2013, vostès han d'assumir que l'any 2013 van ratificar aquell conveni i que es van comprometre a legislar de manera urgent com una de les seves prioritats. I a l'inici de la legislatura, una de les prioritats d'aquest govern era aprovar aquesta llei que avui estem debatent, gairebé a finals del 2017 com a més tard a finals de l'any 2015.

I això es pot consultar a les notícies aparegudes als mitjans de comunicació, i arribar al 2017 dient que això s'hagués pogut fer en els anys anteriors, és una vegada més fugir d'estudi. I en tot cas, ens sembla que el que ha quedat molt clar és que les reformes importants no es faran abans del final d'aquesta legislatura.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. López jo crec que vostè acaba de fer una intervenció bastant lamentable francament. Crec que les al·lusions personals que ha fet no venien en cap cas a col·lació.

El que li puc dir és que jo tinc gairebé 40 anys i per tant, fa molts anys que estic emancipat i el que pugui o deixi de fer el meu pare no em vincula i les idees polítiques o els govern als quals hagi pogut pertànyer el meu pare a mi no em vinculen. En tot cas, gràcies per recordar aquesta part del passat polític del nostre país, i dit això crec que podem entrar a discutir qüestions més interessants i que avui ens ocupen.

Pot parlar tant com vulgui d'aquests 115 projectes de llei i d'aquestes múltiples accions que vostès van fer per a les persones amb discapacitat, però els fets són molt tossuts Sr. López. Actualment hi ha 14 programes i accions a favor de les persones amb discapacitat. Sap quantes n'hi havia el dia que vam arribar nosaltres? Tres. I aquests tres programes i accions els havien impulsat el govern liberal. Això vol dir que vostès no van impulsar absolutament cap programa ni acció nou a favor de les persones amb discapacitat.

Quan governava el govern liberal es va impulsar el programa Impuls amb l'Escola de Meritxell, el programa Progrés amb l'Escola de Meritxell i el programa Integra. Quan vostès van governar no se'n va impulsar cap, i a partir del moment en què nosaltres hem governat, s'ha impulsat el programa Impuls Bressol, el programa Fent Camí, el programa Integra Plus, el programa Integra Adults, el programa de vida Independent, el programa de l'assistent personal per a persones amb discapacitat, el servei per a inclusió de joves, el programa Inserta per a la inserció de les persones amb discapacitat ingressades al centre penitenciari, el servei d'assessorament i subministrament de productes de suport, l'estratègia d'inserció laboral per a persones amb discapacitat i la xarxa d'empreses inclusives.

Crec que això és bastant més interessant que les afirmacions retòriques i demagògiques que vostè fa.

Li donaré una altra dada també molt significativa. Quan vostès governaven l'any 2009, 52 persones percebien la pensió de solidaritat per a persones amb discapacitat. Avui en dia, al 2016, 150 persones perceben aquesta pensió i destinem cada any gairebé 2 milions d'euros a la pensió de solidaritat per a persones amb discapacitat.

Com li deia, els fets són tossuts i per molt que vostè vulgui confondre els termes del debat amb al·lusions personals, les coses són les que són i la ciutadania d'aquest país ho sap perfectament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, tornem a fer el mateix debat de sempre, és a dir que queda clar que no hi ha cap voluntat de discutir del que avui parlem, dels terminis de reducció i fem un balanç del govern del PS.

Parlant de l'últim perquè no tinc totes les dades que vostè ha buscat, que podria dedicar més temps a la seva feina a fer política de veritat i no mirar què ha fet el govern del PS perquè veig que ve aquí tant documentat que quasi quasi el que hauria de fer són aquestes lleis que no té fetes i que triga dos anys a fer-les, dedicar més temps a fer aquestes lleis i menys a mirar què va fer i què no va fer el govern del PS.

Però el que sí que recordo perfectament és allò de la pensió de solidaritat. Clar que incrementen, vostès

van modificar les pensions de les persones que tenen alguna invalidesa, alguna modificació, les pensions de la CASS i els han empès a tots a pensions de solidaritat. Allò que era un dret l'any 2008 amb la llei de la CASS; retallat per vostès l'any 2014, en aquest camp particularment de manera salvatge, convertit en un dret social que vostès tant els hi agrada que és aquest de les cues, de les sol·licituds, de les demandes, de les explicacions familiars. Aquest és l'efecte de la seva política Sr. Espot.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí una mica perquè en definitiva em sento certament al·ludida perquè en aquella època era ministra d'Afers Socials. Jo penso que aquest debat no ens aporta res, això sembla més un debat de campanya electoral que cadascú està explicant el que ha fet i tal. Penso que són coses incomparables, situacions incomparables, 21 mesos contra set anys; pressupost contra no pressupost. I jo penso que això no ens aporta absolutament res i jo crec que els ciutadans no és això el que esperen de nosaltres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. ministre, desitja intervenir..

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Penso que la Sra. Bonet té raó i per tant, ens hauríem de limitar a les qüestions de fons i tècniques que ens ocupen.

Vostè ha dit, fent les seves elucubracions habituals, que si han augmentat les pensions de solidaritat per a persones amb discapacitat és perquè hi va haver una retallada salvatge de les pensions d'invalidesa de la CASS, però no és això Sr. López. Sap per què han augmentat les pensions de solidaritat per a les persones amb discapacitat? Bàsicament perquè els criteris d'accés i els l·lindars de cobrament es van augmentar en virtut de la llei de serveis socials i sociosanitaris. Abans la pensió de solidaritat no podia mai superar el l·lindar econòmic de precarietat. Ara no només pot arribar al l·lindar econòmic de

cohesió social, que a diferència del llindar econòmic de precarietat està indexat al salari mínim i per tant, s'incrementa cada any sinó que a més a més fins i tot, quan es comptabilitza amb una feina es pot arribar al 150% del llindar econòmic de cohesió social. Això és la llei de serveis socials i socio-sanitaris. Abans de la llei de serveis socials i socio-sanitaris es computaven els ingressos del nucli familiar a fi i efecte de què es pogués percebre la pensió de solidaritat per a persones amb discapacitat. I això ara tampoc és així. Per tant, aquests són els arguments concrets que motiven l'increment de les pensions de solidaritat per a les persones amb discapacitat i deixi's estar de retallades inexistents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general.

Gràcies.

Sr. Pere López.

Hauríem d'anar concloent també aquest debat.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Si el Sr. Espot diu que la Sra. Bonet té raó però hi torna, i en tot cas és vostè el que en cada un dels debats ens aboca en aquest mateix camí. Parlem del que parlem en lloc de debatre sobre el que estem debatent, vostè em treu aquí unes dades que es prepara, que mig transforma, les fa de manera alterada per parlar del govern del PS. Dia sí i dia també. Tenim cada cop, toquem el que toquem, no podem debatre del tema en qüestió sinó que tenim cada vegada el mateix debat en la seva confusió d'idees i de projectes. I per molt que li sàpiga greu, l'increment de les pensions de discapacitat no només per les persones amb discapacitat sinó també per les persones jubilades és fruit de la seva política, de la seva modificació de la llei de l'any 2014, una llei que es va aprovar l'any 2008 per unanimitat, que vostès a la passada legislatura van decidir tirar pel dret, modificar i convertir tota una sèrie de drets en polítiques socials. I veig que això tenia una intencionalitat que anava més enllà, perquè l'únic que treuen ara és el pressupost de Govern per dir "no, és que nosaltres, la nostra política social és més gran que la del govern del PS". Bé, és que ja ho hem explicat 300 vegades, hi havia partides que abans es pagaven des del pressupost de la CASS, i hi havia prestacions que el ciutadà rebia directament. Amb una diferència, per un ciutadà és molt més noble i mostra molta més humanitat cap aquest ciutadà percebre una única prestació des de la CASS, sigui per una jubilació des d'una situació d'invalidesa que

no el model que vostès han instaurat i en el que sembla que se senten tan còmodes que la CASS li pagui una part, serveis socials li pagui una altra, benestar li pagui una altra i s'hagin d'anar fent diferents sol·licituds per arribar a aquella xifra que abans rebia com un dret sense sol·licitud i d'una manera integrada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algú altre conseller desitja intervenir...

Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs al final, el nostre resum per part del Grup Parlamentari Demòcrata és que vostès des del PS ni volen fer aquesta llei via proposició de llei, ni tenen un argument sòlid per rebaixar el termini d'un any a sis mesos, de sis mesos a tres mesos o de dos anys a un any. Per tant, com que l'argument no ens convenç gens doncs votarem en contra d'aquestes reserves d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre...

No hi ha intervenció...

La darrera intervenció Sr. López.

El Sr. Pere López:

Sí només per agrair al Sr. Enseñat que ens hagi tornat el debat que realment ens ocupa avui. Els arguments pensem que els hem exposat i a més pensem que han estat compartits per bona part de la Cambra. La intenció dels terminis és que aquests projectes de llei s'aprovin abans de finalitzar la legislatura. Ens sembla que en terminis que el Govern prepari el projecte en un any o en tot cas en dos anys, és evident que serem fora d'aquesta legislatura. Al nostre entendre el seu compromís polític era fer-ho dins d'aquesta legislatura, en tot cas les mesures urgents amb caràcter imminent i posteriorment altres desenvolupaments i en els terminis que vostès proposen i que ara mantindran en el seu vot negatiu la reserva d'esmena, aquestes lleis veuran la llum en el millor dels casos en la propera legislatura. És per això que volíem reduir els terminis per "forçar" el Govern perquè preparés amb

més celeritat aquests projectes de llei i que es poguessin aprovar per la Cambra abans que acabés aquesta legislatura.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions procediríem a la votació de les tres reserves d'esmena de forma separada votant sí a la reserva d'esmena o no, i deixant aleshores el text tal i com ha sortit de la comissió.

Votem en primer lloc la reserva d'esmena número 2 que es correspon amb l'esmena número 43 de l'informe de la ponent, proposant modificar la disposició final primera.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí Sr. síndic.

12 vots a favor, 15 en contra i una abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Passem a la segona, que és la reserva d'esmena número 3 que es correspon amb l'esmena número 47 de l'informe de la ponent, proposant modificar la disposició final cinquena.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí.

12 vots a favor, 15 en contra i una abstenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació també queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Passem a la tercera reserva d'esmena que és la reserva d'esmena número 4 que es correspon amb l'esmena número 50 de l'informe de la ponent, proposant modificar la disposició final vuitena.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sr. síndic.

12 vots a favor, 15 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació també queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Sr. Carles Naudi teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi:

He pitjat el sí i no ha sortit marcat.

És a dir, perdoni, he votat el no i ha sortit marcat. No, ho estic dient al revés.

El Sr. síndic general:

Ja ho comprovarem en tot cas Sr. Carles Naudi. En tot cas no canvia....

El Sr. Carles Naudi:

Insisteixo, he votat a favor de l'esmena i no està marcat.

El Sr. síndic general:

D'acord.

Ho revisem en tot cas i ajustem el que calgui.

Moltes gràcies.

Acabat el debat i votació d'aquestes quatre reserves d'esmena, anem a procedir al debat i votació del conjunt del text.

Obrim un torn d'intervencions. Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

La tardor del 2013 aquesta Cambra va ratificar el Conveni de les Nacions Unides relatiu als drets de les persones amb discapacitat, que Andorra havia

signat el 2006. La ratificació d'aquest Conveni va significar un pas cabdal en el reconeixement i la protecció dels drets de les persones amb discapacitat, i suposava el primer estadi de la posada al dia de l'ordenament jurídic andorrà en aquesta matèria.

Un ordenament jurídic que, -en aquest cas-, gira al tomb de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat del 2002, que va ser una fita decisiva a favor de la inclusió i de la igualtat d'aquestes persones.

El Projecte de llei de mesures urgents que debatem avui té per objectiu prosseguir aquest camí i adaptar plenament les nostres normes internes a les previsions del Conveni. El text que se sotmet a votació modifica fins a 12 lleis i encomana al Govern l'elaboració de 7 projectes de llei i de 4 reglaments, protocols o plans en el termini de sis mesos, d'un any o de dos anys, segons els casos.

Les modificacions que preveu aquest projecte de llei es poden agrupar en dues grans categories: unes modificacions més conceptuals i unes modificacions més pràctiques. Les més conceptuals afecten a definicions i conceptes, inclosa la nova noció de persona amb discapacitat, a saber tota persona que pateix deficiències físiques, mentals, intel·lectuals o sensorials a llarg termini que, en interactuar amb diverses barreres, poden impedir la seva participació plena i efectiva en la societat en igualtat de condicions amb les altres persones.

Precisament per remoure aquestes barreres, la llei introdueix la noció conceptual de disseny universal, entès com tot aquell disseny apte per ser utilitzat per totes les persones, sense necessitat d'adaptació ni de disseny especialitzat.

També s'estableixen les obligacions de les administracions en relació amb l'exercici dels drets i les llibertats de les persones amb discapacitat, i s'incorporen a la nostra normativa interna les definicions diverses i els principis generals d'actuació que recull el Conveni.

Així mateix, es reforcen la inclusió laboral i escolar de les persones amb discapacitat, i el seu dret a la informació verídica i completa en l'àmbit de la salut; i el reconeixement i la utilització de la llengua de signes i del sistema Braille.

Com he dit, però, el Projecte de llei també conté modificacions més concretes i puntuals. Detallaré les més destacades:

Pel que fa a l'arrendament de finques urbanes, el projecte de llei prohibeix que el propietari d'un immoble pugui apujar el lloguer quan fa obres de millora per a l'accessibilitat de l'habitatge a favor d'un arrendatari o dels seus familiars que tinguin una

discapacitat. En el mateix sentit, es garanteix que l'arrendatari que fa obres indispensables per a l'accessibilitat i que siguin conformes al disseny universal no hagi de reposar l'habitatge al seu estat inicial en deixar-lo, com succeïa fins ara.

També en l'àmbit de l'accessibilitat, es modifica la Llei de la propietat horitzontal per donar el dret als propietaris dels pisos a exigir a la comunitat la realització de les obres necessàries per dotar l'immoble de les condicions mínimes d'accessibilitat.

Així mateix, seguint la tendència internacional en la matèria, s'escurça de 72 a 24 hores el termini màxim de què disposen els batlles per ratificar un internament d'urgència. Aquesta modificació és un pas més per garantir que cap persona pugui ser internada contra la seva voluntat de forma arbitrària.

El text també modifica les lleis del Codi de Relacions Laborals i de la Seguretat Social per ampliar en dos setmanes més els períodes de descans per maternitat i adopció, i en una setmana més el període de descans per paternitat així com les prestacions que se'n deriven quan l'infant o el progenitor tingui alguna discapacitat.

Igualment, des d'un punt de vista de les prestacions econòmiques, es modifica la Llei de serveis socials i sociosanitaris per transformar el complement de la pensió de jubilació de les persones amb discapacitat, que deixarà de tenir la consideració de pensió de solidaritat per a la gent gran per passar a ser la pensió de solidaritat per a persones amb discapacitat. D'aquesta manera es garanteix que l'import i les condicions de la pensió que rep una persona amb discapacitat no es veuen afectats en el moment de la jubilació. A més, a partir d'ara, s'estableix l'obligació del Govern d'afiliar i cotitzar fins al salari mínim a les persones amb discapacitat fins a la jubilació, encara que tingui lloc després dels 65 anys.

Pel que fa al reforç de la inclusió escolar, es garanteixen per primera vegada a la Llei els programes educatius individualitzats per a les persones amb discapacitat, la possible obtenció de títols oficials acreditatius del nivell d'educació cursat, la certificació dels estudis realitzats i l'exempció de taxes i preus públics en els estudis superiors.

Finalment, en l'àmbit laboral, s'ha aprovat una esmena que ha presentat el Grup Parlamentari Demòcrata, de comú acord amb el Govern, que modifica amb profunditat l'article 19 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat. A través d'aquesta esmena es regula detalladament el nou model d'inclusió laboral i sociolaboral de les persones amb discapacitat, en entorns oberts, inclusivament i accessibles, i se suprimeix la regulació dels

contractes de baix rendiment i d'aprenentatge en condicions especials, que eren discriminatoris i per tant contraris al Conveni.

No cal dir que aquesta esmena va molt més enllà que la que va presentar el PS, que si bé suprimia aquests contractes, no proposava cap model alternatiu. A més, cal tenir en compte que si ha estat possible aprovar aquesta esmena és perquè més enllà del que puguin dir les lleis, ja fa dos anys que el Govern, juntament amb l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell, estan treballant perquè això sigui una realitat.

A principis del 2016, 78 persones estaven contractades sota la modalitat de baix rendiment, i ara ja només en queden 22. Això vol dir que 56 persones que percebien un salari inferior al salari mínim fa dos anys ara cobren un salari igual o superior al salari mínim, com qualsevol altre treballador. I això ha suposat dialogar i concertar-nos amb un colla d'empreses perquè accedissin a millorar les condicions laborals dels treballadors amb discapacitat de les seves plantilles. A més, paral·lelament, hem creat i estem consolidant la Xarxa d'Empreses Inclusives, que aviat sumarà més de deu contractacions de persones amb discapacitat. Aquest segon recurs, complementari de la primera acció de reconversió que he esmentat, fa possible que les persones amb discapacitat que accedeixen per primera vegada al mercat de treball, o que estaven sota la modalitat del baix rendiment i no ha estat possible modificar-ne el règim contractual, siguin reconduïdes a un nou lloc de treball ordinari. Tot plegat farà possible que quan aquesta Llei, juntament amb la nova Llei qualificada de relacions laborals i la nova Llei d'ocupació, siguin vigents, ja no quedi al nostre país cap persona amb discapacitat contractada amb condicions discriminatòries.

En definitiva, aquest Projecte de Llei és el primer gran pas en la implementació del Conveni de les Nacions Unides relatiu als drets de les persones amb discapacitat. Conté aquelles modificacions i adaptacions legislatives més importants o que no requerien abordar sense refer completament els textos legals vigents.

Com crec que he argumentat, unes modificacions concretes, paleses d'extensió dels drets de les persones amb discapacitat.

Però, a la vegada, aquest Projecte de Llei -i ens hi hem referit abans- ens marca el camí a seguir en els propers anys, amb l'encomana al Govern d'elaborar set projectes de llei que despleguin plenament el Conveni, que en desenvolupin àmpliament les seves disposicions, o que fins i tot vagin més enllà quan sigui possible.

Entenc que aquesta ingent tasca, amb independència de qui governi, s'haurà de dur a terme amb el mateix esperit de transversalitat i de consens amb què s'ha elaborat el Projecte de Llei que avui se sotmet a votació.

L'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell, la Fundació Privada Tutelar, la Federació d'associacions de persones amb discapacitat, l'Associació de malalts d'Alzheimer, l'Associació de persones amb diversitat funcional, l'Associació d'afectats d'autisme, l'Associació de mares i pares d'alumnes de l'Escola de Meritxell, l'Associació per a l'esclerosi múltiple, l'Associació de malalts de fibromiàlgia, l'Associació de familiars de malalts mentals, l'Associació de la síndrome de Down i la Federació andorrana d'esports adaptats... Totes aquestes entitats i col·lectius han participat en l'elaboració d'aquest Projecte de Llei. I el Govern seguirà treballant colze a colze amb tots ells per complir amb l'encomana que rebrà de la llei que avui es vota si, finalment -i com espero-, el text obté l'aval d'aquesta Cambra.

És per tot l'exposat que demano als membres del Consell General el seu vot favorable al Projecte de Llei de mesures urgents per a l'aplicació del Conveni relatiu als drets de les persones amb discapacitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obrim el torn dels grups parlamentaris. Pel Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Amb la ratificació del Conveni i el Protocol relatiu als drets de les persones amb discapacitat s'havia de complir amb les obligacions que emanen de dita ratificació que s'entren a adaptar la nostra normativa al Conveni a través d'aquest Projecte de Llei.

Aquest Projecte de Llei és el resultat dels canvis que cal fer a la nostra normativa i fer-hi les modificacions oportunes. Tot i que comparteixo que calia incorporar les mesures més immediates, i que d'altres de més calat es troben en les disposicions, no podia perdre l'oportunitat per incorporar les esmenes que intentessin fer un pas endavant pel col·lectiu de persones amb discapacitat.

El resultat ha estat la presentació de 18 esmenes que, com he dit abans, van en la línia de fer millores per aquest col·lectiu. L'acceptació d'algunes d'elles han ajudat a aclarir, per exemple, la situació que vivien les persones amb discapacitat i quan accedeixen a la

penSIó de jubilació perdien el dret a rebre el 100% de la CASS atorgat per la seva discapacitat, tot i que el reglament regulador de les prestacions de reemborsament fins al 100% ja ho contemplava. La realitat és que existeixen importants dificultats en aquests casos, i això ara queda aclarit que si continua la seva situació de discapacitat continuaran rebent la prestació del 100% per part de la CASS... i espero que sense dificultats.

Una altra esmena acceptada i transaccionada amb la dels altres grups, i que ja ha comentat el ministre, és la que elimina el contracte de baix rendiment, entenc que la persona amb discapacitat ha d'entrar al mercat laboral amb les mateixes condicions que la resta de persones i que la seva discapacitat no impedeixi poder adquirir el salari o les altres condicions laborals que percep qualsevol altra persona per la mateixa tasca desenvolupada i que aquesta no estigui relacionada amb la seva discapacitat.

I també la inclusió del concepte d'igualtat d'oportunitats que considero imprescindible quan es parla de discapacitat i calia que quedés inclòs en les definicions. No puc dir el mateix d'altres esmenes que també donaven un pas enllà en aspectes com la millora del permís de maternitat, o paternitat, o per adopció amb l'objectiu per una banda de millorar el temps de descans entre una i dos setmanes més en cada cas i baixar el grau de menyscabament al 33% tant de la mare com del nadó, si pateixen d'una discapacitat; i el mateix criteri quant a la prestació rebuda en aquests casos. Ja se'm va justificar que aquestes modificacions estarien incloses a dintre de la modificació del Codi de relacions laborals però, bé, haguéssim guanyat tot aquest temps per aquest col·lectiu.

En definitiva, aquest és el primer pas per poder millorar les condicions de les persones amb discapacitat i sense oblidar que les persones amb un grau de discapacitat igual o superior al 33% valorat oficialment per la CONAVA, i les persones beneficiades de la pensió d'invalidesa al 2015 sumen un 4,6% de la població segons les dades del Llibre blanc de la igualtat d'Andorra.

En conclusió, encara queda camí per recórrer i part d'aquest camí el trobem al Llibre blanc de la igualtat, però aquest primer pas també hi donaré suport favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest Projecte de Llei plasma un avenç important per a l'equiparació dels drets fonamentals en igualtat de condicions de les persones en l'àmbit de la discapacitat.

El Projecte de Llei dóna compliment als compromisos contrets pels diferents governs de les passades legislatures que varen signar els convenis i els protocols del 2007 i del 2013 respectivament.

Per altra banda, es recull el treball realitzat conjuntament entre els òrgans ministerials, la CONADIS i altres entitats públiques, en el desenvolupament de l'informe intern previst en el desplegament de la Llei de serveis socials i socio-sanitaris del 2014.

El Projecte de Llei que aprovarem avui consolida un seguit de drets bàsics i elimina certes discriminacions que es venien donant, en l'àmbit del quotidià, però també en les condicions laborals, l'educació i l'atenció mèdica, en definitiva, suprimeix tot un seguit de desequilibris i discriminacions socials.

Malgrat aquest avenç cal ser conscients que caldrà vetllar des de les Institucions públiques per al compliment d'aquells preceptes establerts en la Llei, i més especialment en aquells articles que tenen un redactat més genèric i que no deixen de ser pures recomanacions o declaracions d'intencions.

El meu vot doncs, serà favorable al Projecte de Llei presentat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És el torn ara dels consellers del PS, dins del Grup Mixt. Teniu la paraula Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Els consellers del PS vam presentar 32 esmenes al Projecte de Llei com en algun cas ja s'ha comentat. Més enllà d'algunes esmenes no aprovades i que han estat objecte de reserva d'esmena sí que volem fer èmfasi també a esmenes que van ser aprovades per part de la comissió i que entenem importants.

D'una banda l'esmena presentada per eliminar el contracte de baix rendiment, una esmena que va ser transaccionada amb el Grup de Demòcrates per

Andorra i que també va ser transaccionada amb una esmena presentada tot i que anava en un sentit, no estrictament en el mateix sentit que la presentada per la consellera Sílvia Bonet.

No compartim la retribució a aquest contracte de baix rendiment, i una retribució inferior al salari mínim per qüestions de discapacitat.

En aquest sentit cal dir que el Projecte de Llei no contemplava aquesta eliminació per molt que el Sr. ministre no hagi fet esment avui i si n'hagués fet esment a diferents mitjans de comunicació de què era el Govern el que havia proposat l'eliminació d'aquest contracte de baix rendiment.

Celebrem que s'hagin reduït perquè el nombre de persones, ja sigui a través de l'Escola de Meritxell, AGENTAS o els nous organismes creats, aquest percentatge de persones que cobren per sota del salari mínim però, en tot cas, quedarà clar que a partir de l'aprovació d'aquest Projecte de Llei ja no serà més possible celebrar aquest tipus de contractes.

També entenem molt important l'esmena que defineix el concepte de "persona amb discapacitat", una esmena que va més enllà una mica del que el Sr. ministre ens ha explicat fruit també del treball parlamentari pel qual es reconeix que aquest concepte correspon a persones amb un grau de menyscabament superior al 33% fruit d'una esmena presentada pel PS i que es va, finalment, transaccionar amb la majoria parlamentària.

Al nostre entendre aquesta definició és un reforç de la figura jurídica de la persona amb discapacitat, li dóna abast o accés a altres continguts que no siguin les prestacions socials i de la CASS a les persones amb discapacitat i, per tant al nostre entendre, es reforça per Llei el concepte i la figura de persona amb discapacitat.

També hi ha altres aspectes positius que deriven del Projecte de Llei com és per exemple, i aquí sí que hi ha fet esment el Sr. ministre, la cotització de les persones amb discapacitat a càrrec dels pressupostos públics o les modificacions fetes en matèries de via de vies urbanes.

Tanmateix hi ha bastants aspectes negatius en el text final d'aquest Projecte de Llei. No m'allargaré de nou sobre els llargs terminis transitoris per desplegar les diferents lleis i que al nostre entendre faran que arribem a final de legislatura, sense que bona part de les disposicions que hauria de contenir aquest Projecte de Llei, siguin obligatòries.

Ja hem parlat abans també de la problemàtica al nostre entendre en el camp de la formació post obligatòria i de la formació superior.

Sí que m'allargaré una mica més ara perquè han estat objecte de reserva d'esmena altres qüestions en què sembla que el Projecte de Llei també és clarament insuficient. Una d'elles és l'accessibilitat. Al nostre entendre la Llei és un nou exemple d'un petit brindis al sol recollint una sèrie de principis però sense cap proposta concreta en matèria de millora en qüestions d'accessibilitat. Ni accessibilitat en vies urbanes, ni accessibilitat en els edificis i equipaments, ni tan sols en els edificis públics.

També ens sembla insuficient, al nostre entendre, l'allargament addicional dels permisos en cas de maternitat i paternitat. Si alguna consideració especial han de tenir les persones amb discapacitat al nostre entendre, donar dues setmanes addicionals o una setmana addicional és un esforç, al nostre entendre, insuficient.

És cert que aquesta legislació també es troba ara a debat parlamentari amb la proposició de Llei presentada pel Grup Demòcrata en relació al Codi de relacions laborals, però que també era ara el moment per allargar aquestes esmenes. En tot cas, nosaltres vam proposar una ampliació de terminis que fos més àmplia i que en el cas de la maternitat anés fins a les vuit setmanes i dues setmanes en el cas de la paternitat.

Per tant, fent un exercici global d'aspectes positius d'aquest Projecte de Llei alguns que venien del Projecte de Llei, però alguns altres que han sigut fruit del treball parlamentari i de bastants aspectes negatius i sobretot la seva manca de concreció, el vot dels consellers del PS serà d'abstenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Liberal. Té la paraula la Sra. consellera, Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

En la nostra primera lectura d'aquest Projecte de Llei ja vam entendre que la voluntat del Govern era donar resposta als compromisos contrets amb Nacions Unides. De fet, ja ho diu el títol: és el Projecte de Llei per les mesures urgents en aplicació del Conveni.

Entenem que és un primer pas no únicament per l'aplicació del Conveni sinó també per fer les reformes en relació a moltes necessitats que hi ha en el nostre país en aquest aspecte.

En compliment de l'article 35 tenim l'obligació de presentar informes, el primer durant els dos anys de la signatura i a posteriori cada quatre anys i, per tant, el Govern no podia demorar més certs canvis.

El Grup Parlamentari Liberal vam decidir no fer esmenes a l'articulat perquè enteníem que si és el Govern el qui té les competències per determinar què i com s'han de desenvolupar els compromisos adquirits. També és aquell que treballa amb els col·lectius, tal com ha mencionat el ministre, en relació a com poder-lo desenvolupar.

Entenem que no és una llei feta sota la perspectiva de donar resposta a totes les necessitats de les persones amb diversitat funcional sinó una acció de mesures transversals bàsiques però que també entenem com a importants. Per tant, no vam valorar mai aquesta Llei des de la visió com, per exemple, ha fet el Partit Socialdemòcrata de poder integrar absolutament tots i cadascun dels canvis necessaris perquè enteníem que no era possible. També perquè requereix l'aplicació del Conveni accions i mesures molt transversals, i això és el que fa aquesta Llei.

El Conveni amb Nacions Unides planteja un nou paradigma positiu en la recerca del tracte igualitari però també controvertit en alguns aspectes de difícil aplicació -abans n'he mencionat alguns, sobretot perquè obliga a exercir un canvi de mentalitat i ja sabem que aquests canvis són lents perquè van molt més enllà de les lleis i les normatives, requereix d'un esforç social important i implica i requereix també dedicar recursos econòmics per part de la part pública i en molts aspectes també des del privat.

Però tot i això, com ja se'm coneix com una persona que sempre penso que tot no està en la lletra de la llei, necessitem anar una mica més enllà, en aquest cas els canvis legals són necessaris i imperatius per evitar sobretot qüestions de violència institucional a l'hora d'actuar des de l'aplicació de la Llei en el tracte amb aquestes persones. Sempre hem d'actuar en defensa de les llibertats i dels drets de tota persona per igual i aquí és on ho hem de demostrar.

Aquest text modifica onze lleis diferents i estableix la modificació d'altres tres textos en les disposicions finals. Es plantegen unes modificacions primeres i s'adquireix el compromís d'adaptar moltes altres en aquestes disposicions. Això és positiu per presentar sobretot certes voluntats davant d'un organisme internacional però també per iniciar en clau interna molts canvis. Tot això, aquestes disposicions finals, no deixen de ser un reconeixement de tota la feina pendent que queda en la matèria però no únicament ara, també en el futur.

No voldríem desmerèixer, tot el contrari reconèixer, la feina feta per part de tots els implicats. En som

conscients del que significa elaborar un informe per un organisme internacional per Nacions Unides i sense cap dubte dels compromisos adquirits que s'han de complir.

La Llei millora algunes qüestions, que penso que no cal tornar-les a repetir totes, el ministre ho ha explicat i també alguns companys: millora les definicions legals -molt important en aquest cas-, el canvi de vocabulari que utilitzem sovint perquè fa evolucionar també la percepció que tenim dels altres; també millora en aquest aspecte, estableix mesures d'equiparació dels drets als aspectes bàsics com la millora a l'accés a l'educació, la inserció escolar i laboral o la introducció de criteris de disseny universal en qüestions de construcció i reformes. Però tot només en una petita part ja que les mateixes disposicions ja reconeixen la necessitat d'una adaptació legal més aprofundida i completa de textos legals i sencers.

Hem de dir que pensem que les esmenes introduïdes per part dels companys del Grup Mixt també han ajudat a millorar el text i valorem molt l'esforç dins de la comissió i l'esforç fet pel Grup Demòcrata a l'hora d'acceptar algunes de les reduccions de termini proposades i algunes de les millores.

Tot i això hem de dir que esperem ja que sí que és cert que, tal com hem comentat abans en el debat de les reserves d'esmena, hi ha qüestions que nosaltres no compartim i enteníem que algunes disposicions finals es podien haver evitat o deixar per *posteriori*, nosaltres donarem suport a aquesta Llei, i entenem que és un bon principi i que esperem que tots en el futur també la puguem desenvolupar conjuntament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

El ministre ha acabat la seva intervenció recordant totes les associacions, entitats i col·lectius que han participat en l'elaboració del Projecte de Llei que debatem avui.

Un text que ve avalat pel diàleg i el consens amb totes aquestes associacions (incloent entitats tan destacades com la Federació d'Associacions de Persones amb Discapacitat) presenta pocs dubtes sobre la seva oportunitat i idoneïtat. Perquè són tots aquests col·lectius els que saben -millor que ningú-

quines són les seves necessitats i quins són els obstacles que cal remoure amb més urgència.

El Projecte de Llei que votem avui atorgarà més drets a les persones amb discapacitat pel que fa a les millores en l'accessibilitat dels habitatges -siguin de propietat o de lloguer-; més drets en matèria de permisos laborals i prestacions socials per maternitat, paternitat i adopció, i més drets pel que fa a les pensions de solidaritat.

Així mateix, s'avança en qüestions claus com la inclusió educativa i laboral, els drets d'informació i comunicació, i el disseny universal basat en l'accessibilitat.

En efecte, tal com deia el ministre, aquesta Llei és el primer gran pas per donar continuïtat i contingut a les disposicions del Conveni de les Nacions Unides relatiu als drets de les persones amb discapacitat. Una primera aproximació transversal que modifica fins a 12 lleis i que encomana al Govern l'elaboració de fins a 7 projectes de llei, 1 reglament i 2 protocols en els propers dos anys.

Al nostre entendre, aquesta encomana al Govern per elaborar noves lleis i reglaments, mostra el compromís del nostre país, d'Andorra -del seu Govern i del seu Consell General- per seguir desenvolupant les previsions del Conveni i per seguir vetllant pel respecte i pel reforçament dels drets de les persones amb discapacitat.

Entenc que ningú no pot dubtar del compromís del Govern ni de la majoria parlamentària que li dóna suport en aquesta matèria. Perquè en les dues darreres legislatures s'han fet avenços molt significatius: des de la ratificació del conveni fins a l'aprovació i el desenvolupament reglamentari de la Llei de serveis socials i sociosanitaris.

Hi ha hagut una coherència i una continuïtat en les polítiques socials endegades al llarg dels últims sis anys i mig. I fruit d'aquesta coherència i d'aquest compromís és el present Projecte de Llei i l'escenari futur que dibuixa a sis mesos, un i dos anys vista.

És per tot això que el Grup Parlamentari Demòcrata votarà favorablement al Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Intentaré respondre a les manifestacions que s'han anat fent per part dels diferents consellers dels grups parlamentaris.

Pel que fa a la Sra. Sílvia Bonet puc està d'acord amb gairebé tot el que ha dit. Efectivament, reconec, doncs, que ha formulat esmenes que han permès millorar substancialment el text. Per exemple la introducció de l'obligació de pagament del 100% de les tarifes de responsabilitat de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, tot i que és una cosa que es venia aplicant a la pràctica, el fet, doncs, que consti en la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat suposa un reforç en el reconeixement d'aquest dret. També estic d'acord amb vostè, doncs, que la introducció des d'un punt de vista conceptual del concepte d'igualtat d'oportunitats que ha fet en el Projecte de Llei ha permès millorar-lo i per tant, doncs, celebro aquestes aportacions que ha fet durant la tramitació del Projecte de Llei.

Pel que fa al Sr. Víctor Naudi agrair-li, doncs, que també reconegui, tal com ho ha fet la Sra. Sílvia Bonet, els avenços que comporta aquest Projecte de Llei, jo crec que d'aquesta manera, doncs, també es desvirtua una mica el que potser s'ha pogut dir en el debat de les reserves d'esmena d'una forma, des del meu punt de vista, una mica injusta, quan es deia, doncs, que aquest Projecte de Llei no suposava cap avenç, i per tant li agraeixo aquesta manifestació.

S'ha referit el Sr. Naudi, al fet que hi havia tota una sèrie de disposicions de la llei que tenien potser un valor més declaratiu, menys material. I efectivament és així, jo ho he explicat en la meva intervenció, però és així perquè és necessari que sigui així. Crec que en aquest sentit, doncs, estem d'acord, hi ha una part de la Llei amb un component més material, amb un component més de drets i prestacions efectives i palpables. I després, evidentment, hi ha tota una part conceptual, n'hem parlat abans, la qüestió de la terminologia, la qüestió del que entenem per disseny universal, la qüestió del que entenem per ajustos raonables, que també és important que les normes legals així ho estableixin i ho deixin prou clar des d'un punt de vista de la seguretat jurídica. I perquè en definitiva, doncs, les disposicions declaratives també tenen incidència després a l'hora de fer una aplicació pràctica de les lleis.

Pel que fa al Sr. Pere López, ha dit, i en aquet sentit també ho celebro, que la Llei comportava avenços o punts positius, potser no tants com ell voldria, i en aquest sentit també he de constatar que es contradiu una mica, perquè abans ha dit aquesta famosa frase que veient les disposicions finals no calia no llegir-se el Projecte de Llei. Jo crec que ara ho ha matisat i des del meu punt de vista ho ha matisat amb bon criteri. Perquè efectivament, doncs, i crec que així ho he

explicat detalladament en la meua intervenció, aquest Projecte de Llei comporta avenços substancials.

També ha dit que el Projecte de Llei no contemplava l'eliminació del contracte de baix rendiment, i li reconec que és així. A l'article 19.4 no s'havia modificat en aquest projecte de Llei, però això no porta causa d'un incompliment d'una promesa que efectivament el Govern ha reiterat en els últims anys i que no només ha promès, sinó que està complint de forma efectiva.

La nostra intenció inicial era eliminar-ho de forma coetània amb l'aprovació de la nova Llei qualificada de relacions laborals i un cop també s'aprovés la Llei d'ocupació, de tal manera que no calgués modificar el Codi de relacions laborals vigents que també té una porta oberta a la figura del contracte de baix rendiment. En certa forma, el que preteníem era que no hi hagués una contradicció entre les diferents normes jurídiques del nostre ordenament que de forma directa o indirecta regulaven el contracte de baix rendiment. Però hi havia una raó més important per la qual inicialment no havíem eliminat el 19.4 de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat al contracte de baix rendiment, i és el següent, i abans ho he explicat.

En el moment en què nosaltres vam entrar a tràmit parlamentari aquest Projecte de Llei encara hi havia aproximadament una quarantena, gairebé 50 persones que estaven sota la modalitat del contracte de baix rendiment. I la veritat, és que, després d'haver-ho estudiat conjuntament amb l'escola especialitzada Nostra Senyora de Meritxell, no teníem la garantia, perquè la reconversió, també depenia de la voluntat dels empresaris que tenien contractades aquestes persones amb discapacitat, no teníem la garantia que poguessin fer la reconversió d'una forma tan àgil i tan ràpida com s'ha fet finalment.

I per tant, ens feia por, i en aquest sentit crec que vam ser justament prudents, ens feia por que si introdufem una disposició ràpida que digués que aquests contractes de baix rendiment estaven prohibits, moltes d'aquestes persones amb discapacitat es poguessin trobar sense feina, no? Per tant, aquest va ser el motiu, però en cap cas obeeix a una voluntat d'incompliment d'una promesa, perquè com li he dit, doncs, des de principis de l'any 2016 que estem treballant de forma incansable perquè tots i cadascun d'aquests contractes de baix rendiment en vagin reconvertint.

Dit això, en els mesos en què s'ha tramitat aquest Projecte de Llei, que com he dit, doncs, han estat 9 mesos i previsiblement una mica més, doncs, del que

s'havia previst inicialment, hem avançat molt substancialment en la reconversió dels contractes de baix rendiment, i és per aquest motiu que com ho he dit, de comú acord, vam treballar aquesta esmena amb el Grup Parlamentari Demòcrata, que des del meu punt de vista és millor que la seva. No s'ho prengui malament, perquè vostè només modificava el 19.4 i en canvi nosaltres introduïm en l'article 19 un nou model alternatiu d'inclusió laboral i sociolaboral de les persones amb discapacitat i regulem com les entitats prestadores de serveis laborals a favor de les persones amb discapacitat han de portar a terme la seva feina.

Pel que fa a la qüestió de fer constar a la Llei de garantia de les persones amb discapacitat, que les persones amb discapacitat són també aquelles que tenen un grau de menyscabament superior al 33%. Bé el Govern no hi veu inconvenient, tot i que pensem que és una disposició que potser no tindrà molt recorregut, precisament pel que hem dit abans, perquè estem modificant el sistema de valoració de la capacitat.

I per tant, i que se m'entengui bé, la modificació d'aquest sistema de valoració no voldrà dir endurir les condicions per tenir la condició de persona amb discapacitat, ben al contrari, però evidentment els paràmetres de càlcul potser seran uns altres, de ben segur seran uns altres, i per tant, el percentatge que s'assoleixi al final i que constitueixi el llindar per considerar una persona, persona amb discapacitat, potser seran diferents.

Dit això, mentre no es faci aquesta modificació, tenim un termini d'un any, abans n'hem parlat a les reserves d'esmena, evidentment, el Govern no té cap mena d'inconvenient en què així consti de forma evidentment, el Govern no té cap mena d'inconvenient en què així consti de forma expressa al text de la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat.

Pel que fa a la qüestió de l'accessibilitat, jo no puc està d'acord amb el que vostè ha dit, perquè vostè ha dit que les disposicions d'aquesta Llei eren insuficients o fins i tot ha dit que no s'havia fet cap proposta concreta en aquest àmbit. Jo crec que en la meua intervenció he dit molt clarament quins avenços hi ha en aquest àmbit. Evidentment no hem assolit la fita definitiva en matèria d'accessibilitat. Clar que no, perquè per aquest motiu hi ha una disposició final que diu que s'ha de revisar bé de d'alt a baix la Llei d'accessibilitat. Però per exemple les modificacions concretes que introduïm a la Llei d'arrendament de finques urbanes o a la Llei de propietat horitzontal i a les quals m'hi he referit abans, suposen canvis econòmics concrets i molt

palesos en la matèria. I evidentment, incideixen en tot allò que fa referència a l'accessibilitat.

Pel que fa a l'allargament de permisos de maternitat i de paternitat, vostè també els considera insuficients. Bé, jo ho respecto, però molt em temo que si en lloc de dos setmanes haguéssim dit quatre setmanes, llavors vostè en diria sis, no? És una pressuposició i evidentment vostè exerceix la seva tasca d'oposició, i per tant, doncs, és ben legítim que ho faci. Però jo crec que l'allargament d'aquests terminis es correspon, diguem, a allò que s'està duent a terme en dret comparat i, a més a més, està plenament adaptat a les disposicions del Conveni de Nacions Unides dels drets de les persones amb discapacitat. I evidentment, doncs, suposa un pas endavant significatiu en l'augment dels permisos i de les prestacions, però alhora, també, nosaltres tenim l'obligació de vetllar per la sostenibilitat del sistema de seguretat social. I per tant, doncs, les mesures que hem adoptat, creiem, doncs, que són mesures que suposen, com deia, un avanç significatiu, però que al mateix temps que són plenament conformes al Conveni, però que al mateix temps són raonables i no són des del nostre punt de vista un brindis al sol.

Pel que fa a la Sra. Judith Pallarés, també, he de dir, o m'ha semblat, o ha fet una afirmació que a mi m'ha semblat una mica contradictòria. Perquè d'un costat diu que, i en aquest sentit, doncs, no puc estar més d'acord amb ella, que és el Govern qui sap com es poden assolir els compromisos adquirits, i que per aquest motiu vostès no han entrat en el detall de les esmenes. Però d'un altre costat, vostè vota favorablement unes reserves d'esmena que redueixen a la meitat els terminis per assumir aquests compromisos.

Bé, jo em quedo també de la seva intervenció amb la consideració que ha fet segons la qual, doncs, suposa un avanç palès i, per tant, jo crec que estem d'acord en aquest sentit.

I sí que li diria, potser a vostè, des d'una perspectiva formal li ha pogut molestar que algunes disposicions finals un cop entri en vigor el Projecte de Llei, ens situen a la propera legislatura. Que de fet estem parlant de les onze o dotze disposicions finals, de dos disposicions finals, i a vostè li molesta que potser s'estiguin posant deures al proper Govern, quan aquest proper Govern potser serà d'un altre color polític. Nosaltres no vam reflexionar en aquests termes. Nosaltres vam reflexionar en termes de, com deia abans, de raonabilitat, del que creïem, doncs, que era el termini mínim que necessitaríem per tirar endavant aquests projectes de Llei, i amb el convenciment que, jo crec que avui aquí s'ha fet palès, són qüestions la modificació de la Llei de garanties dels drets de les persones amb discapacitat

o la modificació de la Llei qualificada d'incapacitació, que no fan debat polític, en les quals tots estem d'acord i que per tant, amb independència de quin sigui el color polític del proper Govern, aquesta encomana, la podrà rebre i acceptar sense cap mena de problema.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Xavier Espot:

Acabo, sí finalitzo molt ràpidament.

Només agraint el vot favorable de la Sra. Sílvia Bonet, del Sr. Víctor Naudi, i del Grup Parlamentari Liberal, i lamentant en certa forma, tot i que no és un vot desfavorable i així ho entenc, però lamentant en certa forma l'abstenció del Partit Socialdemòcrata a un Projecte de Llei que com he argumentat a bastament, suposo un pas endavant significatiu en el reconeixement del dret de les persones amb discapacitat.

Sr. López, no se m'enfadi amb el que li diré ara, perquè intento dir-li d'una forma molt pausada i respectuosa i la crítica, sempre que es faci sense al·lusions personals crec que és sana i constructiva. A mi em sembla que vostès a vegades tenen tanta necessitat de diferenciar-se de la resta en matèria de polítiques socials, que a vegades, des del meu punt de vista, els porta a prendre decisions erràtiques.

Jo crec que avui, el Projecte de Llei que analitzem, mereixia el vot favorable del Partit Socialdemòcrata i no una abstenció. Però en qualsevol cas, evidentment, els seus posicionaments polítics i les seves decisions al respecte, són absolutament legítimes i respectables.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels Srs. consellers...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc per celebrar si em permet, el to del ministre en aquesta darrera intervenció, un to bastant diferent del que ha començat les seves intervencions, bastant diferents també del de la setmana passada. Jo penso que si vol debatre en aquests termes ens hi trobarà, quan evidentment fa

crítiques, al nostre entendre, injustes o treure el retrovisor de manera constant, entén que també nosaltres haguem de treure una mica les nostres armes.

Però jo em sento en particular més còmode amb aquest to, no sé vostè, que no amb el to que ha tingut vostè al principi i el que tenia la setmana passada.

Però en tot cas, mantenint el mateix to en aquesta intervenció, vostè parlava de varis aspectes que he anotat. Primer, en relació al contracte de baix rendiment. Bé, ens reconeix que en el Projecte de llei no hi era, ens explica els motius del perquè no hi era, i fins i tot es poden arribar a entendre. El que no entenem massa són els anuncis que es van fer en aquest sentit per part del Govern. Anuncis, parlo d'anuncis polítics i també anuncis periodístic en aquests espais seus de publicitaris que apareixen en algun mitjà de comunicació espanyol en el qual s'explicava que el Govern havia eliminat aquest contracte de baix rendiment quan finalment no semblava que era cert.

Tot i així, ens ha donat unes informacions que, al nostre entendre són importants, que a part del que ara el Projecte de llei recull, doncs, el Govern en aquella part que li afecta més directament, per la part vinculada a l'Escola Nostra Senyora de Meritxell, la part d'AGENTAS, o l'anterior AGENTAS o el nou servei d'ocupació, doncs, el Govern ja està treballant en aquesta línia d'eliminar aquests contractes de baix rendiment.

Quant al 33% o a la definició per llei del 33% de menyscabament amb les persones que pateixen una discapacitat, vostè diu que el Govern no ho veu malament. Jo crec que aquesta ha sigut una de les grans aportacions del treball legislatiu. Una per donar seguretat jurídica a la figura de persona amb discapacitat, que és molt important. I l'altra, perquè al nostre entendre, podia haver-hi, fins i tot, un buit legal amb les modificacions que es feien en el mateix Projecte de llei, perquè hi havia una remissió que venia d'un reglament de la CASS, que ara quedava modificat amb una de les modificacions de l'article i, fins i tot, podria donar a un possible escenari de buit legal d'entendre quines eren les persones que beneficiaven del contingut d'aquest Projecte de llei. Segurament no per aquelles qüestions més vinculades a la CASS, però sí totes aquestes qüestions vinculades a altres continguts, per exemple, a l'accessibilitat, als temes d'educació, o a les altres qüestions que conté el projecte.

En el tema d'accessibilitat, ara m'ho estava mirant que és el que hi havia. Només hi ha una modificació que és una nova definició d'accessibilitat, una

definició actualitzada com en altres àmbits, en termes més adequats a l'any 2017 dels termes que s'empraven amb la Llei de garantia de les persones amb discapacitat l'any 2002. Però més enllà d'això, a càrrec de pressupostos públics no hi ha res més. Sí que és veritat que hi ha una modificació de les finques urbanes. Però estem fent actuacions que entren en l'àmbit privat. En tot cas, compromisos polítics de millorar l'accessibilitat, ni que sigui amb els equipaments públics, al nostre entendre, no hi és. Sí que hi ha una definició més moderna, més adaptada al llenguatge i és molt important el llenguatge a emprar a l'any 2017, però objectius concrets no n'hem sabut veure.

I quant a les baixes de maternitat i de paternitat, bé, nosaltres una mica el que hem dit, si hi ha una consideració especial que han de tenir les persones amb discapacitat en aquestes circumstàncies i per això s'entén que és necessari un termini més llarg, ens sembla que dos setmanes i una setmana, no respon molt bé a aquest concepte de què tenen una necessitat particular atesa la seva situació de discapacitat. Per tant, no és la voluntat de posar més, hem allargat fins a vuit setmanes fins arribar a les vint-i-quatre setmanes, dins d'una línia que és la que segueix bastant quan es parla de persones amb discapacitat.

I ja per acabar i fent referència a la votació del Projecte de llei i vist també que hi ha hagut un petit intent per part, també, del Grup Demòcrata i del Govern, de capitalitzar l'eina de les entitats que treballen en l'àmbit de la discapacitat. També hem d'explicar avui que nosaltres també hi hem parlat amb les entitats, sap que jo vaig fer una demanda d'informació per obtenir l'informe que havia preparat la FAD que vostè em va facilitar la resposta que s'havia preparat en aquest informe. Ens hem reunit també amb les entitats que no fan part de la FAD, també amb la federació de persones de la gent gran, que a part també hi ha persones que fan part de la federació que són persones amb discapacitat. I jo crec i ja vam quedar així fa uns dies, que no hem de parlar per boca dels altres o del que diuen les entitats, però nosaltres també hi hem parlat, hem vist l'informe, hem vist les seves demandes, hem vist les demandes a les quals s'han donat resposta, a les demandes a les que no s'han donat resposta. I l'opinió és la nostra, no és la seva, però un cop escoltades totes aquestes entitats, la nostra opinió és que aquesta llei té avenços però té avenços insuficients i per tant aquest qualificatiu d'avenços insuficients no ens permet donar suport a aquest projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Algun altre conseller desitja intervenir..

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Esport:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la qüestió de l'accessibilitat, crec que vostè s'ha centrat molt particularment en la modificació de la llei d'accessibilitat i és veritat que el projecte de llei pel que fa concretament a la llei d'accessibilitat estableix disposicions de caràcter més conceptual. Però repeteixo, la qüestió de l'accessibilitat no és només la llei d'accessibilitat, hi ha moltes altres normes jurídiques del nostre ordenament que hi fan referència i penso que els avenços que comporten tant la modificació de la llei d'arrendaments de finques urbanes com la llei d'accessibilitat en què per exemple, a partir d'ara si un arrendatari que té una discapacitat o que té un familiar amb discapacitat fa una obra indispensable per fer l'habitatge accessible i aquesta obra es considera conforme al criteri del disseny universal que definim per primera vegada a la llei d'accessibilitat, en aquest cas no tindrà l'obligació econòmica de reposar l'habitatge en el seu estat inicial. Fins ara el propietari podia obligar-li a deixar l'habitatge tal i com havia estat al principi del contracte d'arrendament. O el fet que si aquestes obres les fa el propietari de l'habitatge no li pugui apujar el lloguer.

Per tant a mi em sembla que aquestes disposicions són importants i suposen un avenç palès i concret a favor de les persones amb discapacitat.

Vostè s'ha referit i jo crec que ja hem fet el tomb suficientment de les diferents qüestions concretes que ens ocupen, però sí que m'agradaria acabar amb un parell de consideracions.

D'una banda, vostè ha dit i crec que en aquest sentit s'ha equivocat que jo havia intentat o que potser hi havia un indicatiu que jo havia intentat capitalitzar la feina de les entitats. Jo en aquest sentit doncs el remeto al que he dit en la meua intervenció inicial. Jo m'he referit a totes aquestes entitats i he dit que totes aquestes entitats i col·lectius han participat en l'elaboració d'aquest projecte de llei. Simplement he dit això. Per tant, crec que no se'm pot acusar que jo hagi capitalitzat la feina de les entitats. Les entitats tenen veu pròpia, però dit això i evidentment això també és complir el conveni de les Nacions Unides, tots els projectes de llei i totes les mesures reglamentàries i executives que s'implementen s'han

de fer després d'haver escoltat les entitats que representen les persones amb discapacitat.

I només per acabar i mantenint aquest to constructiu que penso que és molt més positiu, sí que m'agradaria dir-li, perquè vostè és molt hàbil reconduint les situacions i ha volgut fer entendre que qui havia tingut una sortida de to en el debat de les reserves d'esmena havia estat jo. I jo crec que això no és el cas. El meu to sempre ha estat molt respectuós i pausat, el que passa és que a vostè li molesta i ho entenc, però també ha de respectar que les persones discrepin de vostè. Vostè li molesta que a vegades doncs fem una aproximació contextualitzada del passat que a vegades també és necessària per entendre el present, i no significa el retrovisor. Però a vegades quan es fan determinats greuges al Govern, penso que també és important remuntar-se al passat i veure el què s'ha fet quan vostès també van tenir la responsabilitat de governar. Jo crec que això no l'ha de molestar, simplement el que ha de fer és aportar arguments constructius davant les manifestacions que jo pugui fer en aquest sentit i no l'haurien de molestar aquelles crítiques que el puguin concernir directament o indirectament i caure en el que ha fet i que a mi m'ha semblat desencertat, que és fer una al·lusió personal. Jo crec que en aquesta Cambra a vegades hem tingut debats tensos perquè no estem d'acord sobre el fons de determinades polítiques, però jo crec que mai li he fet una al·lusió personal i en canvi vostè avui me l'ha fet. Dit això, penso que no té cap mena d'importància i que ho podem deixar córrer.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, si no hi ha més intervencions, procediríem a la votació final del conjunt del text, però abans us voldria recordar que els articles 7, 8, 22, 23 i 33, els quals la Sindicatura els va atribuir el caràcter de qualificats en el moment de l'admissió a tràmit del projecte de llei, han passat fruit del treball en comissió a correspondre als articles 7, 8, 23, 24 i 34 respectivament del text final resultant.

Doncs ara sí procedim a la votació del text.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí Sr. síndic.

25 vots a favor, en contra cap i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovat el projecte de llei.

Abans de passar al següent punt de l'ordre del dia, fem una pausa de 20 minuts.

Se suspèn la sessió.

(Són les 11.09h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 11.39h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem al segon punt de l'ordre del dia.

2- Examen i votació del Projecte de llei del Pla d'estadística 2017-2020.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí número 92/2017 del 22 de novembre.

Intervé per exposar l'informe de la comissió, el M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 27 de març, el Projecte de llei d'estadística 2017-2020 va ser tramès a la Comissió Legislativa d'Economia juntament amb les esmenes a l'articulat que s'havien presentat. En concret, a aquest projecte de llei s'hi van presentar 33 esmenes. 11 del Grup Parlamentari Liberal, 7 del Grup Mixt-PS, i 15 del Grup Mixt-SDP.

La Comissió Legislativa d'Economia va reunir-se els dies 29 de setembre, 5 i 19 d'octubre, 2, 9 i 20 de novembre del 2017 per analitzar, debatre i votar les esmenes presentades del total de les esmenes presentades.

9 esmenes van ser aprovades per unanimitat, 9 esmenes van ser transaccionades i aprovades per unanimitat, i 15 esmenes van ser rebutjades.

Així mateix, els membres de la comissió vam acordar per unanimitat substituir en tot el text l'expressió Pla d'estadística 2017-2020 per Pla d'estadística 2018-2021, i adequar en conseqüència les referències dels anys que apareixien en el text amb coherència amb

l'esmena 10, esmena transaccionada i aprovada per unanimitat.

El Pla d'estadística que se sotmet avui a aprovació doncs, és per al període 2018-2021.

També vam decidir per unanimitat modificar tots els annexos, l'estadística de matrimonis, divorcis, separacions i nul·litats per l'estadística de matrimonis, unions civils, parelles de fet, divorcis, separacions i nul·litats, amb coherència amb l'esmena 30, esmena aprovada per unanimitat. I també adequar els aspectes gràfics i de presentació del projecte de llei a l'acord del Consell General sobre l'estructura, el contingut i la forma de les lleis del 18 d'abril del 2012, així com corregir els errors ortogràfics de referència detectats.

Del resultat d'aquests treballs se'n desprèn l'informe de la comissió que avui es sotmet a consideració d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Senyores i senyors consellers, presentem avui per a la seva aprovació el primer Pla d'estadística per un període de 4 anys, concretament els anys 2018 al 2021, que emana de la Llei de la funció estadística aprovada l'any 2013.

L'elaboració i aprovació de la llei de la funció estadística va ser complexa i llarga, de fet ho recordava jo mateix el dia de la seva aprovació, va durar 13 anys. Ja l'any 2000 es van elaborar els primers avant projectes, fins i tot algun va arribar a entrar a tràmit parlamentari, però no va ser fins l'any 2013 que es va aprovar la llei.

Una dificultat que, tot i haver-hi un ampli consens en la necessitat de disposar d'informació estadística suficient, imparcial i objectiva, posa de relleu el recel que genera en una comunitat petita com la nostra que una institució disposi de dades sobre els ciutadans, les empreses, l'activitat econòmica, els serveis socials o de qualsevol altre àmbit, per poder ser analitzades i creuades. La llei del 2013 va trobar l'equilibri entre la necessitat de disposar de dades que permetin analitzar amb rigor la realitat del país i la confidencialitat i la protecció de dades, reforçant el deure del secret estadístic, i incorporant el Pla estadístic d'Andorra que ha de ser periòdicament

aprovat per llei perquè instaure drets i deures de tots els participants en el sistema estadístic del Principat.

L'elaboració del primer Pla estadístic requeria que el departament d'estadística completés un recorregut que el preparés i li donés les eines per dissenyar-lo i portar-lo a la pràctica, aquests passos es van dur a terme durant els anys 2013, 2014 i 2015, i en voldria destacar alguns:

- L'articulació de plans de treball anuals del departament d'estadística.
- L'elaboració d'informes anuals sobre la qualitat de l'activitat estadística.
- L'establiment dels calendaris de difusió de resultats estadístics.
- La formalització del conveni de col·laboració amb Eurostat.
- El Reglament sobre convenis entre el sistema estadístic.
- I el Decret d'estructuració i funcionament del Departament d'Estadística.

Un cop assentades aquestes bases ja es va estar en disposició d'elaborar un primer pla d'estadística per un període de 4 anys com a eina fonamental per ordenar, regular i sistematitzar l'activitat del sistema estadístic del Principat.

Un pla que ha d'incorporar i gestionar una tendència creixent de la demanda i de les necessitats d'informació estadística tant en l'àmbit internacional com en el nacional. La tendència a augmentar les periodicitats i la desagregació de la informació, i l'obligació de facilitar la disponibilitat i consulta interactiva. Per fer-ho era fonamental confeccionar el pla estadístic des de tres vessants:

- L'ordenació de la producció estadística en base a prioritats i a la informació de base. Assignant recursos, calendaris i responsabilitats dins el sistema estadístic.
- Definir mecanismes de governança estadística per reforçar la legitimitat, pertinença i transparència de les estadístiques oficials.
- i finalment, intensificar els processos d'industrialització de la producció i difusió estadística.

Alhora, el Pla s'ha elaborat des de la prudència i el coneixement de les limitacions de recursos personals i materials que tenim i amb una dimensió realista de les necessitats; amb la voluntat de garantir un creixement progressiu que permeti primer consolidar les estadístiques existents, per després incorporar les que ja estan en vies de desenvolupament i finalment generar-ne de noves.

Però també s'ha elaborat amb l'ambició d'emmirallar-se en les millors pràctiques, en els continguts del programa estadístic europeu 2013-2017, en el sistema d'indicadors Europa 2020 i en les estadístiques més consultades en organismes com l'Eurostat.

En base a tot el que els hi acabo d'explicar la Llei del Pla d'estadística 2018-2021 incorpora diversos preceptes legals i defineix objectius estratègics de producció estadística i objectius estratègics de caràcter instrumental.

Els preceptes legals inspirats en el Codi de bones pràctiques de les estadístiques europees es concreten en quatre punts:

- La definició de criteris de decisió per l'execució d'activitats estadístiques, mecanismes per l'aprovació de les activitats del Pla i la seva concreció en programes anuals.
- S'instaure l'aprofitament de les dades administratives i estadístiques basat en la seva integració i actualització contínua.

- S'aprofundeix en preceptes sobre la protecció de dades personals i la seva convivència amb l'accés i tractaments amb finalitats exclusivament estadístiques o científiques

- I es materialitza la governança estadística a través de la creació del Consell Andorrà d'Estadística.

Pel que fa als objectius estratègics de producció en voldríem destacar:

La creació del Registre Estadístic de Població, l'articulació del Cens estadístic de la població d'Andorra, la creació del Registre Estadístic d'Empreses i a partir d'aquestes l'elaboració de l'estadística econòmica de les empreses, la construcció d'un marc simplificat de comptabilitat nacional a través d'un marc input-output de l'economia andorrana i la vertebració d'una estadística integral sobre ingressos i condicions de vida de la població.

I pel que fa als objectius estratègics de caràcter instrumental destaquen la construcció progressiva d'un sistema permanent de registres estadístics bàsics; l'adopció de mètodes estadístics contrastats que garanteixin l'eficàcia de producció, difusió i coherència dels resultats basats en la integració de la informació; implementar les principals classificacions, nomenclatures i codis de l'estadística oficial a nivell europeu; establir la plataforma d'intel·ligència de dades de Govern i la seva versió pública; promoure l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació i regular els accessos a la informació individual.

En quant als eixos del Pla voldria destacar per damunt de tots i ja per acabar que el Projecte de llei del Pla estadístic introduïa, -i encara s'ha vist reforçat en la tramitació legislativa per voluntat de tots els grups parlamentaris-, com a principi bàsic la perspectiva de gènere de manera sistemàtica i transversal a totes les àrees possibles, assegurant que les estadístiques referides a individus es recullin, es processin, s'analitzin i es presentin desagregades per sexe i edat.

En definitiva, senyores i senyors consellers, avui ens podem dotar d'un Pla estadístic que permeti durant els propers 4 anys fer un salt qualitatiu en la generació i anàlisi d'informació d'Andorra, els seus ciutadans, la seva economia i la seva societat. Una eina necessària, reclamada per institucions públiques i privades, al servei dels agents socials i econòmics i que permetrà millorar el coneixement d'Andorra en els organismes internacionals d'àmbit institucional, econòmic, universitari i científic, posant a disposició de tots dades objectives, clares, homogènies i suficients.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem al torn dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la consellera, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a votació el Pla estadístic 2018-2021.

El Pla estadístic és el principal instrument ordinador de l'activitat estadística de l'Estat i té una vigència de quatre anys. Conté les estadístiques que s'han d'elaborar en el quadrienni pels serveis de l'Administració o qualsevol altres entitats que en depenen.

Vaig presentar 32 esmenes, moltes d'elles orientades a incorporar la perspectiva de gènere en la producció estadística.

I per què?

Primer perquè en les conclusions del llibre blanc de la igualtat es remarcava que el fet de disposar “.. d'una insuficient disposició de dades i indicadors sobre els motius d'aquesta desigualtat, obliguen a reflexionar entorn de les polítiques de la promoció de la igualtat dona-home.”

I una altra reflexió deia: “Les dades i indicadors envers la situació laboral i el mercat de treball són

del tot insuficients per fer una valoració adequada de la situació de la dona en aquest àmbit a Andorra.”

Però han de ser només en aquests àmbits en els quals es facin estadístiques de gènere? Què passa amb l'educació, amb l'esport, amb els consells d'administració, o d'altres?

Pensen que és suficient desagregar les dades per sexe?

Cal fer només estadístiques de gènere aïllades?

Dons no, incorporar la perspectiva de gènere en l'estadística suposa un compromís, vol dir interrogar sobre com impacten de forma diferencial determinats fenòmens a homes i dones, és a dir, cal revisar, reorganitzar, i millorar la informació, de manera que aquesta pugui ser d'utilitat per plantejar, donar seguiment i avaluar la presa de decisions relacionada amb les accions polítiques que es dirigeixen a atendre les necessitats específiques de dones i homes.

I és una pena perquè podíem haver anat més enllà, i no deixa de ser una opció política.

Han acceptat deixar-ho com a principi bàsic i als objectius estratègics, però prefereixen desglossar per edat, sexe i grau de discapacitat, tot junt, que parlar de perspectiva de gènere de forma general. Com tampoc s'ha acceptat presentar els resultats al Consell General analitzats sota el mateix concepte.

Crec que l'opció política ha de consistir en apostar institucionalment en la modificació de la condició i posició de les dones i treballar per aconseguir un sistema equitatiu, just i solidari.

Però haurem d'acceptar el que hi ha.

I un altre tema que resulta més increïble és el fet de no haver volgut introduir una estadística sobre la patologia mental a Andorra, i mirin potser es pot entendre que no es vulgui fer per no considerar-ho important, o prioritari, però que se'm vulgui justificar dient que aquestes dades es poden obtenir a través de l'enquesta nacional de salut i a través de les dades d'hospitalització o ambulatories, sincerament és no entendre absolutament res.

Com es vol fer l'abordatge integral, intersectorial i interdisciplinari dels problemes de salut mental de la població amb la millora de la prevenció, diagnòstic i tractament de les malalties mentals si no tenim les dades?

El Pla Nacional de Salut 2020 identificava...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí ràpidament Sr. síndic.

...identificava com un dels punts febles la manca d'un sistema d'informació sanitària i sociosanitària global que aportí una visió sobre l'estat de salut, la utilització dels serveis, la seva qualitat i el seu cost.

I al 2010 sí que es va encarregar de fer una enquesta sobre la salut mental a Andorra amb l'objectiu de què a Andorra no es disposaven de dades sobre la proporció de persones que pateixen trastorns mentals. Es pot tenir únicament informació sobre la població que acudeix al Servei de Salut Mental o als professionals de la psiquiatria i/o psicologia però se'n desconeix el diagnòstic. Així mateix, molta patologia d'aquest tipus es tractada en la consulta del metge generalista o no es tractada atesa la manca d'informació de la població sobre la salut mental i l'estigma que encara comporta.

Bé, suposo que és un tema de prioritats.

Igualment a pesar de les mancances comentades, vull veure el Pla d'estadística de forma global i positiu i per aquest motiu hi votaré a favor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Parlamentari Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Amb l'aprovació d'aquest Projecte de Llei el nostre país fa un pas més per implementar les mesures necessàries per a dotar-nos dels mitjans i els procediments que a data d'avui es requereixen per a disposar d'un bon sistema estadístic en acord i sintonia amb els estàndards internacionals.

La Llei del 2013 de la funció de l'estadística pública establia que cal elaborar un Pla d'estadística que ha de ser aprovat per Llei, per una vigència de quatre anys, i que aquest s'ha de desenvolupar i concretar mitjançant programes estadístics amb vigència anual, prorrogables mentre no s'aprovi un programa nou. El projecte de programa anual l'ha d'elaborar el Departament d'estadística i l'ha d'aprovar el Govern.

Per altra banda la disposició transitòria fixa que l'activitat estadística en curs s'ha d'adaptar a aquesta Llei en el termini de tres mesos.

Doncs bé, han hagut de transcórrer mes de quatre anys per que el primer Pla d'estadística veiés la llum.

En una matèria sensible com aquesta, cal constatar que el Govern no n'ha fet una prioritat, i aquest pla arriba a finals del segon mandat de DA.

El desplegament de l'Acord monetari amb els avenços fets per a reforçar la nostra plaça financera, i especialment pel que fa a la seva supervisió de control i transparència, es veuen limitats per la manca d'informació existent en acord amb els paràmetres internacionals establerts.

Les recents prospeccions per avaluar la possibilitat de formar part del Fons Monetari Internacional en són una altra evidència en quant a les mancances del nostre país.

El darrer informe del Moneyval, les agències de *rating*, i les exigències de la Comissió Europea en la negociació de l'acostament a Europa, ens reclamen que disposem d'un sistema de dades homologat, per tal de complir amb els paràmetres comunament utilitzats, per aquests organismes en cada disciplina requerida.

Si volem saber l'evolució i la salut de la nostra economia hem de disposar de dades detallades en tots els nivells d'activitat.

Si volem captar inversions estrangeres d'un cert nivell i pes econòmic, es fa indispensable disposar de dades reals i detallades de l'activitat del país en relació al seu PIB, que vagin més enllà d'un simple càlcul empíric del retorn que ens acostuma a fer el Govern dels esdeveniments turístics que organitza.

Saber l'estat de salut de la nostra societat, per a poder millorar la qualitat de vida dels nostres ciutadans passa per un seguiment estadístic en sintonia amb els estàndards de l'OMC.

Considerant que el Projecte de Llei és del tot necessari i compartint la necessitat pels motius exposats de dotar-nos d'un Pla d'estadística homologat com més aviat millor, donaré suport al Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn dels consellers del PS, dins del Grup Mixt.

Sra. Rosa Gili teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Les dades estadístiques ens semblen una eina essencial per poder analitzar la situació d'un país, per

plantejar reformes o decisions importants, per avaluar-ne els seus efectes.

Portem anys patint la manca de dades i ja és hora de què ens proveïm d'eines eficients per poder actuar amb coneixement i no haver d'improvisar i avançar a cegues com s'ha fet masses vegades.

Lamentem que no s'hagi recollit la nostra proposta de reforçar l'estatus del personal tècnic del Departament d'estadística garantint-ne un lloc de treball més autònom i independent com seria si fossin tots ells funcionaris. De la mateixa manera com ho són els cossos especials, els interventors i els inspectors de Govern.

Amb la seva obsessió de desmuntar la funció pública andorrana, debiliten la situació dels treballadors que han de garantir la no arbitrariedad per tots els ciutadans d'Andorra.

Ho hem dit en vàries ocasions i ens preocupa que algun dia haguem de pagar car el desmantellament del nostre sistema públic.

Tot i lamentar que DA s'obstini en el seu immobilisme, avui no centrarem el nostre sentit de vot en això ja que no és l'objecte essencial d'aquest Projecte de Llei, i per tant, malgrat aquest punt avui donarem suport al Pla d'estadística 2017-2020.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal té la paraula el conseller, Sr. Josep Majoral.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

Avui sotmetem a aquest Ple l'aprovació del Projecte de Llei del Pla d'estadística 2018-2021. Un Projecte de Llei que s'ha treballat en un únic sentit, el de millorar i afinar tot allò que als nostres ulls era millorable. Prova d'això és que s'han aprovat per unanimitat un total de 9 esmenes, s'han transaccionat i aprovat per unanimitat 9 altres, i 15 no han pogut ser aprovades de les quals 2 del Grup Parlamentari Liberal.

Per poder donar compliment a la Llei 2/2013, de la funció de l'estadística pública, és necessari l'aprovació d'un pla que planifiqui i ordeni l'activitat estadística del Principat. En aquest sentit, la Llei del Pla d'estadística 2018-2021 és el primer pla estadístic del Principat i es configura com l'eina fonamental. Un pla que s'alinea amb els estàndards europeus ja bé sigui amb les recomanacions del Reglament UE número 99/2013, del Parlament Europeu i del

Consell, del 15 de gener del 2013 com pel Codi de les bones pràctiques de les estadístiques europees revisat pel Comitè del sistema estadístic europeu el 28 de setembre del 2011.

És, al nostre entendre, un projecte de llei molt tècnic que ha de facilitar la suficient informació per obtenir una radiografia precisa del nostre entorn i, entre altres coses, poder anticipar accions de gestió per al nostre país.

Un pla que des del nostre grup parlamentari sempre hem vist en positiu, però tot i així, permeteu-me que us exposi alguns neguits que se'ns generen. Quant al contingut, de manera global del Pla estrictament parlant, aquí sí que ens satisfà i, a més, tal i com ja he mencionat anteriorment tenint en compte que només dos esmenes del Grup Parlamentari Liberal no han estat recollides en la redacció final del mencionat pla. Dues esmenes que es podien haver recollit però de vegades, des del Grup Parlamentari Demòcrata, s'entesten a no donar-nos la raó allà on més la tenim.

No entenem... No estem, perdó, d'acord amb la motivació donada pels membres del Grup Parlamentari Demòcrata en el si de la Comissió d'Economia en el moment del treball de les esmenes per rebutjar les dos esmenes que no han estat aprovades. En la primera es proposava una modificació de l'article 16, titulat: "Seguiment del Pla d'estadística". Aquesta esmena no buscava una altra cosa que poder debatre al Ple del Consell General i de forma sistemàtica, tant l'informe intermedi sobre l'aplicació del Pla d'estadística com l'informe d'avaluació sobre el desplegament del mateix pla. La segona, integraven un membre de cada comú així com un membre de cada parapública al Consell Andorrà d'Estadística. Al nostre entendre, no generava cap problema, ans el contrari, la presidència d'un membre de cada comú en el si d'aquest Consell. En tot cas, no modificava el contingut del Pla i la representació personal de cada comú així com de cada parapública només podia que aportar més llum en el treball.

Dit això, s'ha de significar que entenem igual que vosaltres que les dades i estadístiques són molt importants pel desenvolupament del país en general, però entenem també que això representa un esforç important per a les arques de l'Estat.

Coneixedors tots plegats del moment en què està passant el Principat, i de retruc les finances de l'Estat, la pregunta que ens fem és la següent: podem, o no, fer front a un pla com aquest així com l'evolució que, al nostre entendre creixent, es demanarà? O, si més no, si és el moment.

Som també sabedors que implica un augment important de personal i, per conseqüent, una elevada despesa tant amb mitjans humans com amb mitjans tècnics. Cal vetllar perquè aquesta despesa no se'ns dispari. Caldrà valorar molt bé la inclusió de noves activitats en el Pla d'estadística abans de ser aprovades.

Senyors del Govern, esperem que una despesa prevista de 9.200.000 euros en quatre anys en estadística, l'augment de deu empleats en quatre anys passant de 39 al primer a 49 al quart i 57 en el tercer any sigui palpable en el dia a dia dels nostres ciutadans.

Malgrat l'exposat anteriorment, però vista la rellevància que pot tenir la implementació d'aquest pla, el Grup Parlamentari Liberal donarà suport al Projecte de llei del Pla d'estadística 2018-2021.

I no voldria acabar sense agrair la feina duta a terme en el si de la comissió per part de l'equip tècnic d'aquesta institució, així com deixar palès el bon ambient de treball que ha regit durant el treball en comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, té la paraula la consellera, Sra. Patrícia Riberaygua.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

Amb l'aprovació de la Llei de la funció de l'estadística pública l'any 2013 es va solucionar un buit normatiu a fi que la informació oficial es pugui catalogar de manera fiable, creïble i que generi confiança tant a la població en general com als organismes nacionals i internacionals.

D'ençà el 2013, com ha dit el ministre, el Departament d'estadística ha treballat en l'articulació dels plans de treball anuals, ha elaborat informes sobre la qualitat de l'activitat estadística, ha establert calendaris de difusió de resultats estadístics, ha reglamentat sobre convenis del sistema estadístic, ha desenvolupat l'estructura i el funcionament del Departament d'estadística i ha formalitzat un conveni de col·laboració amb Eurostat (Oficina d'Estadística de la Unió Europea, que té com a missió donar dades d'alta qualitat per Europa). Amb aquest Conveni de col·laboració les dades d'estadística d'Andorra poden ser contrastades i comparades amb altres països o regions d'Europa, el que dona més transparència, fiabilitat i confiança. A títol d'exemple, ahir a la roda de premsa després del

Consell de ministres, el director de Medi Ambient va donar una dada sobre el reciclatge de residus d'un 42% aquí a Andorra, i aquesta dada estadística ja s'ha fet amb els preceptes que diu el Conveni de col·laboració amb l'Eurostat, és a dir, que podem tenir dades aquí a Andorra comparables amb els altres països del nostre entorn -perquè ens hem de comparar amb els països del nostre entorn, que és Europa.

La Llei de la funció de l'estadística de l'any 2013, en el seu capítol tercer, estableix la planificació i l'ordenació de l'activitat estadística d'acord amb els plans d'estadística que s'han d'aprovar per llei amb una vigència de quatre anys.

El Govern ha presentat, doncs, la Llei del Pla d'estadística 2017-2020 que avui debatem, primer pla d'estadística del Principat.

Sí, Sr. Víctor Naudi, potser ve una mica tard però primer s'havia de fer una feina d'ençà del 2013 que es va aprovar la llei, i així Govern ho ha fet i el Departament d'estadística ho ha fet i quan ha arribat el moment... amb aquest treball previ, quan ha arribat el moment de poder tenir un pla d'estadística seriós i rigorós l'ha presentat aquí al Consell. Pla que recull el treball fet pel Departament d'estadística, com bé he dit, vist les exigències i les necessitats del país amb la finalitat d'ordenar, instrumentar i sistematitzar l'activitat estadística pública d'interès per Andorra.

Aquest Pla d'estadística de quatre anys satisfà les propostes efectuades per les institucions públiques, les entitats, les empreses, les corporacions i les associacions que representen interessos sectorials i als agents econòmics i socials del país. Tots aquests agents formen part dels òrgans del sistema estadístic d'Andorra. La Llei preveu la creació del Consell andorrà d'estadística, consell format per quinze membres nomenats directament per les institucions i els organismes al qual pertanyen. Un Consell andorrà d'estadística que no convenç al Grup Liberal per la seva composició. Nosaltres pensem que un consell ha de ser efectiu i ha de treballar i així ho diu la llei que també pot crear comissions de treball, etc. I creiem que si posem massa membres aquest treball és molt més feixuc, molt més llarg.

El Grup Parlamentari Liberal va proposar d'incorporar un membre de cada comú, nosaltres en el Projecte de llei diu: "*Un membre que representa als comuns*", creiem que amb la feina que fan els comuns seria de reunir-se cada mes i debatre el que els hi pertoca com a comuns i posar en comú els seus neguits, pensem que amb un representant, aquests neguits dels comuns ja poden estar ben representats amb aquest Consell andorrà de l'estadística.

Aquest Consell andorrà de l'estadística serà consultat pel Govern en la fase d'elaboració de la preparació dels plans d'estadística i dels programes estadístics anuals. En aquest punt, el Consell andorrà d'estadística haurà d'emetre els seus dictàmens o recomanacions no vinculants.

Cap membre del Consell andorrà d'estadística no podrà difondre cap informació que hagin pogut tenir sent membre d'aquest Consell. Sí hem introduït una aportació de la consellera Rosa Gili que creguem justa, que és el fet que els membres del Consell andorrà d'estadística no rebin cap remuneració per la seva pertinença a dit consell.

La Llei reforça el fet que les respostes a les enquestes són d'aportació voluntària i només es poden recollir dades susceptibles de revelar l'origen ètnic, les opinions polítiques, les conviccions religioses o ideològiques i totes les circumstàncies que puguin afectar la intimitat personal o familiar sempre amb el consentiment exprés, previ dels interessats.

En tot el llarg del text hem reforçat la traçabilitat i la seguretat de les dades. Les dades estadístiques han de ser confidencials i tractades de manera la més segura possible per la protecció dels interessats. Com a principi base, com ha dit la consellera general Sílvia Bonet, hem pogut introduir en una de les seves esmenes en forma de transacció el principi bàsic de la llei... el principi d'incorporar la perspectiva de gènere de manera sistemàtica i transversal a totes les àrees possibles en matèria d'estadística. Creiem que així els facilitarà l'obtenció de dades que de vegades no tenim, i és un principi bàsic, és a dir que s'aplica per tots els programes estadístics que la llei recull.

Amb l'elaboració del Llibre blanc, com bé ha dit també la consellera Bonet, amb l'elaboració del Llibre blanc de la igualtat ens vam trobar que faltaven sovint dades d'aquest àmbit. Les dades sempre permeten poder analitzar i, doncs, poder sempre prendre decisions sobre polítiques diverses a fi de millorar. Amb aquest text es determinen els aspectes essencials de cada una de les operacions estadístiques que cal desplegar en el quadrienni, com ara els objectius i finalitat, la periodicitat, el seu cost, la descripció general del contingut, els organismes que han d'intervenir en l'elaboració i el col·lectiu de persones al qual es refereix la informació. En l'annex I i II teniu tot el detall d'aquests programes.

És veritat que la Sra. Bonet, la consellera Bonet, va esmenar per introduir un programa d'estadística de patologies mentals. Nosaltres, com a grup parlamentari, vam demanar a Govern si realment era una necessitat actual. Ens van dir que amb els programes estadístics que estan a l'annex en

tindríem prou. Evidentment, aquest Pla d'estadística és per quatre anys; si realment es troba la necessitat de fer un programa estadístic per aquest punt que són les patologies mentals, es pot fer amb un programa anual o en el següent pla estadístic de quatre anys es podrà introduir.

Com heu pogut veure, la comissió per acord unànime, ha substituït en tot el text i també el títol l'expressió "Pla d'estadística 2017-2020" per "Pla d'estadística 2018-2021". Avui fa un any que es va entrar el text a tràmit i van considerar més lògic de canviar les dates de la llei vist que aprofitem avui, vist el sentit del vot dels grups parlamentaris que aprovarem avui, doncs, a les acaballes de l'any 2017.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà a favor de la Llei del Pla d'estadística 2018-2021.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

No sé si hi hauria lloc per un segon torn d'intervencions...

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, i reprenent el final de la intervenció de la Sra. Riberaygua, agrair òbviament com no pot ser d'una altra manera, el vot favorable de tots els consellers a aquest Projecte de llei.

Penso que és un avenç significatiu, penso que ajudarà a aquest objectiu comú que tots han apuntat de disposar cada vegada d'informació i estadístiques més complertes de la realitat d'Andorra i, per tant també, que ens farà fer un salt qualitatiu ja no només pel seu ús intern sinó també pel coneixement que d'Andorra tindran en l'àmbit internacional.

És ben cert que, i algú ja en feia referència, que cada vegada els organismes internacionals són més demandants d'informació, volen que aquesta informació sigui homogènia i volen que aquesta informació sigui comparable amb la que els aporten altres estats i, per tant, calia recollir totes aquestes necessitats, totes aquestes demandes en el Pla estadístic i així s'ha fet.

Per tant, penso que tots plegats estem contribuint a millorar substancialment la qualitat de la informació que Andorra posarà a disposició tant dels organismes privats com públics que la puguin menester.

Ja concretant amb algunes de les intervencions que hi ha hagut, no m'estendré especialment en la

intervenció de la Sra. Sílvia Bonet perquè, de fet la Sra. Riberaygua ha anat contestant els diferents punts que ella ha apuntat.

En tot cas, insistir, ho deia en la meua intervenció que el projecte ha vist reforçat aquest principi bàsic de l'anàlisi des d'una perspectiva de gènere. En ser un principi bàsic vol dir que qualsevol estadística que es dugui a terme des del Departament d'Estadística ha de contemplar quan sigui possible aquesta perspectiva. I per tant, tampoc calia que en cada un dels programes se'n fes esment.

El fet de donar-li aquesta categoria de principi bàsic ja, automàticament, la feia extensible a qualsevol dels programes que es puguin impulsar a través del pla estadístic.

El Sr. Víctor Naudi feia, doncs, cert retret al Govern apel·lant a què s'ha presentat aquest pla estadístic massa tard. Òbviament, doncs, no ha pres en consideració el que explicava en la meua primera intervenció. De res hauria servit fer un pla estadístic sense estructurar abans el departament, sense dotar-lo de les capacitats tècniques i personals per dur-lo a terme, però sobretot també, sense, tal com ja preveu la llei del 2013, haver articulat els plans de treball anuals del Departament d'Estadística i haver elaborat els informes anuals sobre la qualitat de l'activitat estadística. Especialment aquestes dues eines eren fonamentals per poder avançar en un projecte molt més ambiciós que és ja un pla a quatre anys. I també, no ho hem d'oblidar, aquest pla a quatre anys és possible gràcies a tots els convenis que s'han anat signant a través del que preveu el Reglament sobre els convenis dins del sistema estadístic, doncs, amb multitud d'organismes del propi país, que són els que permetran de poder anar assolint els objectius, certament, ambiciosos.

La Sra. Rosa Gili, tot i donar suport al projecte i també haver-ne reconegut que és un avenç significatiu, se centrava en una qüestió molt particular, i és l'estatut que han de tenir els treballadors del Departament d'Estadística. Ja n'hem parlat en diverses ocasions. Jo sincerament discrepo totalment que a la bonança i la qualitat de la feina que es faci al Departament d'Estadística depengui que els seus treballadors siguin contractuals, o agents de l'Administració, o siguin funcionaris. La qualitat dels treballs del Departament d'Estadística dependrà bàsicament de la professionalitat d'aquests treballadors, de les seves capacitats tècniques, de la seva formació i que disposin de les eines adients per poder tirar endavant aquesta feina. En cap cas dependrà del seu estatut. Entre altres coses, perquè no m'atreviria a prejutjar mai que la Sra. Rosa Gili, si tingués responsabilitats de Govern, incidís de manera arbitrària en les ordres que donés en el

Departament d'Estadística. I no em permetria pensar que ho faria mai, igual que també li puc assegurar que no ho fem als altres. I per tant, els bons criteris dels professionals del Departament d'Estadística seran els que primaran ara i, també espero, en futurs governs en la seva feina, i aquests estaran basats en la seva professionalitat, i no pas en si són o no funcionaris.

I per acabar, doncs, aquest repàs del que han anat desgranant els diferents consellers, el Sr. Majoral, que també feia un reconeixement a l'avenç significatiu que suposarà el pla, feia una especial menció a la preocupació que pot generar el fet que, certament, com deia fa un moment, el pla és ambiciós i, per tant, requereix mitjans, requereix pressupost i, per tant, es preguntava fins a quin punt ens ho podem permetre.

Ho he dit també en la meua primera intervenció, crec que el Projecte de llei i el que espero que ara serà ja la llei, és força equilibrada. D'una banda reconeix amb prudència, doncs, les limitacions pressupostàries de mitjans de personal, però alhora també ho conjuga amb intentar emmirallar-se amb les millors pràctiques, com deia, amb el sistema estadístic europeu, amb el pla estadístic 2013-2017 també europeu, i per tant, crec que conjuga un equilibri que ens el podem permetre, però és que no és que ens el puguem permetre, és que el necessitem. I per tant, sacrificar part d'aquest pla estadístic per restriccions pressupostàries ens semblaria, doncs, una imprudència, i a més a més ens posaria en una situació de desavantatge en relació a aquests organismes internacionals als que abans em referia, i que són demandants de molta informació.

Però és que a més a més, també posaria en una situació de desavantatge els que han de prendre decisions, tant en l'àmbit privat com públic en base a la informació que pot facilitar el Departament d'estadística. Crec sincerament que hem sigut prudents, es podia haver fet encara molt més, i aquesta prudència en gran part bé per la preocupació que manifestava el Sr. Majoral.

No em referiré a la intervenció de la Sra. Riberaygua. Òbviament la compartim al 100%. És veritat que, a més a més, en aquesta llei amb un clar component tècnic, doncs, hem estat permanentment en contacte a l'hora d'anar avalant també les esmenes que han anat proposant des dels grups parlamentaris. Això també penso que ha facilitat, doncs, que hi hagi el resultat d'aquestes nou esmenes tal qual van estar presentades, i altres nou de manera transaccional hagin estat aprovades per unanimitat. I crec que ha estat un exemple, tot i que llarg, però un exemple de com s'ha gestionat el Projecte de llei i el resultat final que n'obtenim.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

No sé si algun conseller desitja intervenir...

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Quant al tema de la incorporació de la perspectiva de gènere com a principi bàsic, evidentment, això és molt important, i penso que realment fa canviar el concepte inicial del que es tenia com a pla estadístic, perquè evidentment s'introdueix una mancança que era important, i que ja s'havia identificat, com he dit abans amb el Llibre Blanc i que també la Sra. Patrícia Riberaygua, doncs, també hi ha fet referència. Però és clar, i el mateix argument es va donar en comissió, és que es repetia probablement massa vegades, doncs, li puc assegurar que amb tots els altres plans d'estadística que havia consultat, es repetia el concepte de perspectiva de gènere moltíssimes més vegades de les que nosaltres ho tindrem en consideració.

I l'única referència que feia era que quan es presentés al Consell General fos insistir en què aquest punt havia de ser important.

I amb el tema de la salut mental, doncs, una mica el mateix, penso que per a mi, amb les dades i això, m'ho vaig està mirant bastant atentament, de la manera que estaven plantejades la resta d'estadístiques, doncs, és molt difícil poder fer aquesta avaluació. Primer, perquè ens troben en plena reforma del sistema de salut, i el Departament de Salut Mental és important. Segon, perquè cal un pla estratègic sobre la salut mental i sobre les seves necessitats, i si no tenim dades és molt difícil poder entendre quina dimensió o com hem de dimensionar un departament tan important i tan específic a més a més, amb una sèrie de necessitats, estem parlant de la incorporació de psicòlegs, estem parlant del seu finançament, etc. Com podem analitzar tot això si no tenim unes dades realment reals de quina és la situació en la que ens trobem.

Per mi és important, no passa res. Vull dir, però per a mi era molt important.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, el Sr. ministre fa una estona parlava de prudència. Bé, jo crec que finalment, doncs, també aquesta prudència s'acaba caracteritzant o s'acaba esdevenint una màxima. És a dir el Govern sempre està fent o acaba aplicant aquella màxima de més val tard que mai. Però res, sempre s'acaben passant les lleis al darrer moment.

Jo crec que en una qüestió com aquesta és veritat que hi ha molta feina, calia durant tot aquest termini d'anys, doncs, anar preparant, però també li recordaré que fa dos anys li vaig fer una pregunta amb resposta oral sobre aquesta qüestió, sobre quins mitjans, quines previsions tenia el Govern, i en aquell moment anàveu a un ritme bastant lent, no?

La Sra. Riberaygua em deia o treia un exemple que podem estar d'acord, amb el tema de medi ambient, de la recollida selectiva, que hi ha dades. Bé, ja està bé i és bo que sigui així. Però és clar, davant de centenars de preceptes que s'haurà de fer front, doncs, amb aquest pla d'estadística, bé, jo crec que hi ha molta feina, i també dins d'aquesta feina hi ha unes prioritats.

Doncs, en matèria de salut acabem veient, està molt bé que tinguem dades sobre la recollida selectiva, però per exemple a data d'avui, doncs, hi ha certs col·lectius o associacions de malalts que no saben dins d'aquest col·lectiu o aquestes afectacions amb determinades malalties, quants malalts hi ha.

Jo crec que això és prioritari, més enllà dels estaments internacionals com el MONEYVAL, no fa massa ens recordaven d'haver de disposar de dades estadístiques en matèria financera o de l'economia del país, doncs, també hi ha els propis estudis fets per diferents governs, doncs, el pla estratègic de salut del 2008 o el del 2020, també reclamaven amb una certa insistència que calia prioritzar la disposició de dades en matèria de salut.

Jo crec que arribem tard una vegada més, el Govern de DA arriba tard, però bé, en tot cas, ja és hora, i en tot cas, torno a dir el que he dit abans, aquest Projecte de llei és necessari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, dir-li al Sr. Cinca, és veritat, aquest debat ja l'hem tingut, certament, i l'hem tingut de manera llarga i extensa. Però ja que ell també m'ha fet la referència, penso que convé puntualitzar una mica.

Miri, Sr. Cinca, si nosaltres vam proposar que persones que treballen al Departament d'Estadística fossin funcionaris, ho vam fer en la línia que vostès mateixos van fer. És a dir, quan vostès fan la llei del pla de pensions dels funcionaris, que amb les seves disposicions finals canvien, desmantellen, -ho deia abans, al nostre parer, evidentment- la funció pública. Vostès mateixos van deixar certes persones amb l'estatus de funcionari, i em refereixo als inspectors de treball, als interventors, als cossos especials. Per tant, vostès mateixos estan reconeixent que en alguns casos fa falta, feia falta, imagino per coherència, jo ho interpreto així, és a dir, vostès mateixos reconeixen que certes figures mereixen una protecció diferent, un estatus diferent.

I per tant, anàvem en aquesta línia, és a dir, nosaltres diem, la gent que treballa al Departament d'Estadística poden arribar a manipular informació confidencial, informació confidencial de les persones, dades sanitàries, dades que per qualsevol que es miri una mica tot el que hi ha dins d'aquest pla estadístic, veurà que es toquen moltíssims temes. Poden arribar a manipular dades econòmiques confidencials de les empreses. Per tant, a veure, no estem parlant de persones que facin tasques que no tinguin tant pes com poden tenir aquestes, i per tant aquí anàvem en el sentit de dotar-los d'un estatus diferent, d'una més gran independència de cara a tots els governants, més autonomia, i que en cap cas s'auto imposin una autocensura. Evidentment, que no els estem dient que pensem que vostès puguin manipular a ningú, com evidentment, estic d'acord Sr. síndic, nosaltres tampoc ho faríem, però ho diem de cara a seguir una dinàmica que vostès ja la van reconèixer amb certes figures i una cosa que s'està fent amb totes les democràcies del voltant.

Per tant, únicament és això el que preteníem, i bé, ja està, les postures han quedat clares. Vostès no sembla importar-los-hi això. Per a nosaltres ho és més. Bé, així queda dit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Patrícia Riberaygua.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, responent una mica a la consellera Sílvia Bonet. Nosaltres vam creure que un principi bàsic d'una llei ja estableix com ha d'anar tota la llei. Vull dir, és un principi bàsic.

Lavors, nosaltres la perspectiva de gènere pensem que posant-la als principis bàsics ja dona cobertura a què tots els programes estadístics hi hagi la perspectiva de gènere, sempre que sigui possible hi serà.

Després, a nivell de la salut mental, jo la veritat no sóc experta en aquest tema, però hi ha estadístiques aquí que ja donen indicadors. Els indicadors de salut suposo que són indicadors de salut estàndards europeus, i aquests indicadors de salut ja donen aquestes informacions. I joestic segura que si el Ministeri de Salut si necessita més dades, Govern fa part del Consell Andorrà d'Estadística, i ja farà la petició d'aquest buit i demanarà que hi hagi un programa estadístic, i en el programa anual es podrà desenvolupar.

Per contestar al Sr. Naudi, és veritat que aquest pla d'estadística, potser hagués hagut d'entrar més aviat, perquè ja teníem la Llei del 2013, però jo crec que com ha dit el Sr. ministre, s'havia de fer uns passos i s'han fet aquests passos i la Llei, Govern la va entrar l'any passat, el 29 de novembre de l'any passat, i bé, finalment la podem votar avui. I jo crec que han fet molta feina per poder fer un pla d'estadística per quatre anys d'una manera seriosa i rigorosa.

A nivell del problema que planteja la Sra. Gili, jo sincerament, jo crec que tota persona que treballa que sigui funcionària o no, té l'obligació de no difondre dades que manipula. A demés la Llei ho posa, les dades són confidencials per tothom que manipula aquestes dades, que siguin els que recullen o els que les analitzen, fins i tot els membres del Consell Andorrà d'Estadística també estan obligats a guardar la confidencialitat. Jo crec que tot treballador que és seriós a la seva feina, no divulgarà. No vol dir que si és un contractual o un funcionari hi ha diferència. Jo crec que tot treballador és seriós. Vull dir, s'ha de tenir a la Llei i la Llei diu que les dades són confidencials i no s'han de difondre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Sí, molt ràpidament, Sr. síndic.

Gràcies.

En relació al que ens reiterava ara el Sr. Víctor Naudi, deia vostès acostumen a aplicar allò de més val mai que tard. Doncs, sí, segurament en algunes coses, doncs, hem hagut de, com li deia en el cas que ens ocupa, complir tota una sèrie de passos per, potser més tard del que vostè voldria, poder complir amb allò que ens obligava la llei, i fer-ho de la millor manera possible.

La diferència, bàsicament, Sr. Naudi, és entre està ancorat en el mai o com a mínim intentar, que encara que sigui tard, les coses es facin. I aquesta és la diferència, nosaltres mirem de complir els terminis, quan no podem no defugim, encara que sigui tard, acabant fent allò que ens hem obligat per llei, i vostè normalment acaba estan ancorat en el mai. I són dos maneres de veure el món. Però en tot cas, no variarem aquesta política.

Aquí, en aquest cas en concret, de veritat penso que el debat de en quin moment s'ha presentat el pla estadístic, té poca per no dir cap transcendència, perquè la pròpia Llei deia com s'havien d'anar fent els passos. S'han anat fent tots aquests passos, el creixement del Departament d'estadística en els darrers quatre anys em sembla que ha estat evident, i encara té molt recorregut per fer i esperem que el pla estadístic avui s'aprovarà, doncs, pugui impulsar en aquest sentit.

En relació al que ens manifestava ara la Sra. Gili, jo crec que Sra. Gili, vostè confon dos qüestions, i ens parlava ara dels països veïns, en molts països s'està fent d'aquesta manera. En molts països, el que s'ha fet, el cas de l'INE a Espanya, o el cas de l'INSEE a França, en són exemples, és dotar l'organisme que acaba gestionant les estadístiques, d'un estatut d'independència més manifest. És a dir, orgànicament no depèn com és el cas d'Andorra, doncs, del Ministeri de Finances, sinó que és un organisme autònom amb estatut propi, i se li reforça aquesta independència. Però és un reforç a la institució, són dos models, també hem de tenir en compte la nostra dimensió i que no sempre podem traslladar a Andorra models d'altres països, perquè senzillament ens multipliquen les estructures i els costos.

Però és que vostè del que parlava és dels treballadors. I aquests treballadors de l'INSEE o de l'INE, per exemple, no em consta a mi que siguin funcionaris. Són treballadors contractuals d'un organisme independent, i per tant, doncs, perfectament assimilables al que seran els agents de l'Administració o al que són els agents de l'Administració que treballin al Departament d'Estadística del Govern.

Per tant, en aquest sentit penso que són dos debats diferents. Per tant, del que ens hauríem de preocupar, és que el Departament d'Estadística realment tingui la protecció suficient, i aquesta em sembla que li dona la Llei del 2013, per poder actuar amb absoluta independència, amb rigor a l'hora de fer la seva feina.

I ja per acabar, la qüestió de vostè, defensant aquesta necessitat que els treballadors siguin funcionaris ens acaba introduint en un terreny pantanós i que pot traslladar certa preocupació als ciutadans, i és el fet de si aquests treballadors, fossin o no funcionaris, siguin o no agents de l'Administració o fossin contractuals d'un organisme independent, acabin tenint accés a dades personals delicades -vostè ha parlat per exemple de dades de salut- per l'elaboració de la seva feina. I això també crec que tothom ho ha de tenir molt clar, això no és així, les dades, el pla penso que és molt curós i vostès s'han preocupat que encara en fos més, -vostès, vull dir el conjunt de consellers- i la Llei del 2013 també ho fa, les dades d'aquesta naturalesa són tractades en el Departament d'Estadística de manera agregada, mai nominal, només faltaria. Per tant, penso que és important que traslladem també aquesta tranquil·litat al ciutadà. Deixi'm que li posi un exemple.

Dades de naturalesa fiscal. L'organisme que té dades personalitzades nominals fiscals és en aquest cas el Departament de Tributs, l'Agència Tributària. Quan el Departament d'Estadística requereix dades de l'Agència Tributària, doncs aquesta els hi trasllada agregades i evidentment ja sense cap component d'identificació personal perquè ells puguin fer els seus anàlisis estadístics. Exactament el mateix en aquells que disposen de dades per exemple vinculades a la sanitat, com pot ser la CASS o com pot ser el SAAS. I aquest és el mètode de treball que estem utilitzant i penso que a més és important que tots els ciutadans sàpiguen que això és així per tranquil·litat de tothom.

Els hi deia al principi de la meva intervenció, una de les raons que possiblement va fer que de l'any 2000 al 2013 estiguéssim donant-li toms per si es feia la llei d'estadística, era el recel que genera que organismes amb una comunitat especialment tan petita com la nostra disposin de dades personals de la gent. I per tant, s'ha sigut molt curós en què això no succeeixi i en cap cas ningú vegi doncs traspasada el seu dret a la intimitat i en cap cas tampoc es superin els límits que ja preveu la llei de protecció de dades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Unes darreres intervencions, Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Bonet:

Sí molt ràpidament.

Només per contestar a la Sra. Riberaigua, jo tampoc potser no sóc massa experta, però no és una qüestió de ser expert o no, és una qüestió de prioritats. Jo considero que avui és una prioritat per les circumstàncies que hi ha i per la importància que té aquest tema, i vostès ho deixen una mica en funció de com vagi, i si a través de l'enquesta nacional de salut, que és el que jo no crec que sigui possible obtenir aquestes dades, doncs intentar iniciar-ho. Però és una qüestió de prioritats, no és qüestió d'expertesa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, molt breument Sr. síndic.

Només una petita puntualització. El Sr. ministre quan contestava, en l'inici de la seva rèplica ha invertit les paraules, és a dir ha dit "més val mai que tard" quan hauria de ser a la inversa. Vull comprendre que el seu subconscient no l'ha pas traït i més coneixent la seva capacitat de treball. Simplement era per indicar-ho.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. ministre, jo crec que vostè ens ha donat la raó, és a dir que quan ens està dient que en altres països el Departament d'Estadística és un organisme independent, és a dir que jo crec que anem en el mateix sentit, pensant que justament els treballadors d'aquest departament han d'estar desvinculats una mica de tot el que són els poders polítics. Entenc que hi ha segurament diferents maneres de fer-ho, ha dit això, en altres llocs es fa a través d'organismes independents. Nosaltres és veritat, certament no ho

hem proposat però anàvem en aquesta idea justament, pensant que amb un estatus de funcionari, és un estatus una mica més reforçat i els hi donava més independència. Penso que anàvem en la mateixa línia i en tot cas ho veig així.

Referent a les dades, certament és veritat, jo no ho he recalcat abans però sí que vam fer una esmena justament en aquest sentit, demanant que hi hagués una traçabilitat de les dades perquè és veritat que era una cosa que ja l'havíem aportat durant el debat de la llei de drets i deures dels usuaris del sistema sanitari i de la història clínica compartida, és a dir que ens semblava important protegir les persones en relació amb això, i certament vam fer aquesta aportació.

L'única cosa, quan vostè m'ha dit que el Departament d'Estadística només tractava unes dades agregades, a veure, jo he assistit en alguna compareixença del Sr. Ripoll i després també a través de la meua pertinença a la UIP, vam estar treballant relacionat amb el treball de l'abstenció. Vam parlar d'enquestes, d'aquest tipus de dades i justament també vam treballar amb persones del Departament d'Estadística. I és veritat que ens deien que Andorra, sent un país molt petit, a vegades quan es fan alguns estudis i per exemple podem parlar d'una senyora de 50 anys del poble de Fontaneda, doncs potser n'hi haurà una. I per tant encara que se li vulgui garantir l'anonimat, hem de vigilar moltíssim en això i pot ser que el personal tècnic d'estadística pugui arribar a conclusions a posar un nom i cognom. I a més a més en la seva mateixa llei hi ha un article justament que és l'article 3, l'obligatorietat de la resposta i que parla clarament que a vegades s'ha de tenir el consentiment exprés previ dels interessats quan donin segons quines dades al Departament d'Estadística i per exemple es referien a dades susceptibles de revelar l'origen ètnic, les opinions polítiques, les conviccions religioses o ideològiques i en general totes les circumstàncies que puguin afectar la intimitat personal o familiar. Per tant no sé Sr. Cinca si alguna cosa no l'hem entès bé, doncs farem l'esforç de canviar el posicionament. Però entenem que vist tot el que he anat dient fins ara, el personal tècnic d'estadística sí que pot estar avesat a tractar dades confidencials i d'aquí tot el nostre posicionament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

No hi ha intervenció...

Sr. ministre....

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Molt ràpid i només amb aquesta darrera qüestió que planteja la Sra. Gili.

Vostè em va portant grups d'informació diferents per al final intentar reforçar el seu criteri. Vostè em parlava de dades sanitàries. Bé, les dades sanitàries les gestiona la CASS i les gestiona el SAAS i es traslladen com li deia de manera agregada.

Jo li he posat un altre exemple perquè s'entengués que és el de les dades tributàries. Les gestiona l'organisme que està autoritzat per fer-ho, que és l'Agència Tributària o el Departament de Tributs. I vostè ara em parla d'altres que evidentment aquesta competència pertany al Departament d'Estadística.

Per exemple són diferents dades d'ordre socioeconòmic del conjunt de la ciutadania i que l'organisme responsable de fer-ne la recollida i l'anàlisi és el propi Departament d'Estadística. I en aquest sentit, per això el Departament d'Estadística està sotmès a tota una sèrie de criteris de confidencialitat i de secret professional, com ho estan els membres de l'Agència Tributària o com ho estan els empleats de la CASS, senzillament. I insisteixo, no els farà ni més ni menys bons el fet de ser funcionaris. Els farà senzillament més o menys bons el fet que siguin persones que entenguin quines són les seves responsabilitats, que entenguin quines són les seves obligacions legals i que a més a més tinguin la capacitat de portar valor afegit a la seva feina gràcies a la seva formació. I senzillament aquest és el debat. Però el que m'interessava és que quedi clar que no hi ha de manera indiscriminada les dades personals en el Departament d'Estadística de qualsevol àmbit. Hi ha aquelles que siguin necessàries, no necessàries, que li hagin estat atribuïdes des de la pròpia llei igual que en altres departaments, i són les que atribueix també la llei que regula l'activitat d'aquests departaments.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, acabades les intervencions i si no hi ha objeccions, proposa l'aprovació del projecte de llei per assentiment.

Declaro aprovat el projecte de llei.

Passem als punts 3 i 4 de l'ordre del dia.

Respecte a aquests dos següents punts de l'ordre del dia i vista la demanda de debatre'ls de forma conjunta, us proposo si no hi ha objeccions al respecte, de procedir al seu debat conjunt i posteriorment procedir a la seva votació de forma separada.

Anem a procedir al debat conjunt dels dos projectes de llei.

3- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal.

4- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost relatiu al primer Projecte de llei de modificació de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal ha estat publicat en el Butlletí número 91/2017 del 22 de novembre.

Intervé per exposar l'informe de la comissió el M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells:

Moltes gràcies Sr. síndic.

En la reunió del 21 de novembre del 2017, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent del Projecte de llei de modificació de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal.

Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en els decurs de la reunió celebrada com deia el 21 de novembre del 2017, ha analitzat el projecte de llei i l'única esmena que ha estat presentada pel Grup Parlamentari Demòcrata, la qual ha estat aprovada per unanimitat.

Del resultat de la votació de l'esmena se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració del Consell General.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

El segon Projecte de Llei de modificació de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal fou publicat en el Butlletí número 83/2017, del 7 de novembre i no s'hi ha formulat cap esmena.

Passem tot seguit al torn d'intervencions. Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

El Consell General en la sessió del 30 de novembre del 2016 va aprovar la Llei 19/2016, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, la qual va entrar en vigor l'1 de gener del 2017.

Per ajudar a contextualitzar les dues modificacions que es debaten avui, val la pena que fem un breu recordatori de què regula la Llei 19/2016.

La Llei d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal implementa al Principat d'Andorra l'estàndard comú de l'OCDE de les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers, amb la intenció de millorar el compliment fiscal internacional, sobre la base de l'intercanvi automàtic recíproc d'informació subjecte a confidencialitat i altres proteccions, incloent-hi disposicions que limiten l'ús de la informació intercanviada i aplicant les lleis i les pràctiques respectives de protecció de dades en el tractament de les dades personals intercanviades.

La Llei aprovada l'any passat, regula l'intercanvi automàtic d'informació sobre comptes financers entre el Principat d'Andorra i altres estats segons el que disposin els respectius acords o convenis internacionals que siguin aplicables. Així i en aquest sentit, cal recordar que el primer instrument convencional en aquesta matèria signat pel Govern i ratificat pel Consell General va ser l'Acord amb la Unió Europea, en base al qual, l'intercanvi automàtic s'aplicarà amb tots els estats membres de la Unió Europea i de manera recíproca.

La Llei 19/2016, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, també regula l'intercanvi automàtic d'informació basat en altres convenis o acords internacionals que estableixin aquest intercanvi automàtic, sempre que apliquin l'estàndard comú de l'OCDE de les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació dels comptes financers. Per tant, en segon lloc, la Llei preveu que l'Acord multilateral d'intercanvi automàtic d'informació en matèria tributària entre autoritats competents, constitueixi

l'instrument multilateral per al possible intercanvi automàtic d'informació amb els estats que formen part d'aquest Conveni multilateral sobre assistència administrativa mútua en matèria fiscal de l'OCDE i del Consell d'Europa. Així doncs, aquest conveni multilateral entre autoritats competents implementa l'estàndard per a l'activitat automàtica d'informació fiscal.

També la mateixa Llei 19/2016, en la seva disposició final primera, preveu el mecanisme i les condicions per anar afegint nous països amb els quals intercanviar informació fiscal de manera automàtica. Alhora estableix que amb independència que els països proposats pel Govern compleixin els requisits fixats en la pròpia Llei i en el Conveni multilateral entre autoritats competents, per incorporar-los a la llista cal que estigui aquesta llista aprovada per part del Consell General.

Aquest és, doncs, el primer objectiu que pretenen els dos projectes de Llei que estem avui debatent.

Així, el primer projecte de Llei proposa afegir l'annex III a la Llei 19/2016 amb la relació de les 41 jurisdiccions amb les quals Andorra intercanviarà automàticament informació a partir de l'any 2018 relativa a comptes financers de l'any 2017. Aquests països, tal i com ja es va avançar en la tramitació i debat de la Llei d'intercanvi automàtic el novembre del 2016, són els estats membres de la Unió Europea, les jurisdiccions que tinguin un acord amb la Unió Europea que prevegi l'intercanvi automàtic d'informació, a excepció de Suïssa, i els estats amb els quals Andorra té en vigor un acord d'intercanvi d'informació tributària amb sol·licitud prèvia o un conveni per evitar la doble imposició. Com els hi deia, únicament que compleixin aquestes característiques o aquests preceptes, hi ha la salvetat de Suïssa. En aquest cas el país helvètic el mes de juny de l'any 2017 ja va fer pública la llista de jurisdiccions amb els que tenia previst intercanviar informació l'any 2019, entre les quals hi figura Andorra. En aquest sentit Suïssa va demanar-nos que nosaltres també els incloguéssim a la nostra llista pel mateix any per respectar la reciprocitat. I així ho vam acordar fer en un intercanvi de cartes entre els dos estats.

En el mateix sentit, el segon projecte de llei introdueix l'annex IV a la Llei 19/2016, amb la relació de les 32 jurisdiccions amb les quals Andorra intercanviarà automàticament informació a partir de l'any 2019 relativa a comptes financers en aquest cas de l'any 2018. Amb aquesta segona llista s'amplia la del 2018 incorporant pràcticament la totalitat dels estats del G20 i països membres de l'OCDE o del Global Fòrum. Finalment també s'hi afegeixen

jurisdiccions que disposen de places financeres d'importància sectorial o regional.

Amb la incorporació a la Llei d'intercanvi automàtic dels annexos III i IV l'any 2019 Andorra intercanviarà automàticament informació amb 73 jurisdiccions, entre les quals hi haurà totes aquelles que tenen un mínim de significació per la plaça financera andorrana. 73 jurisdiccions val a dir que compleixen amb tots els requisits previstos a la llei i al conveni multilateral entre autoritats competents. D'aquesta forma novament es fa palès i es reforça, si cap, l'inequívoc compromís d'Andorra amb la transparència i la col·laboració amb matèria fiscal, i es dona una nova mostra de la capacitat d'Andorra d'assumir i complir els compromisos internacionals en els terminis previstos.

A banda de l'exposat fins aquí, el segon projecte de llei, a més a més d'introduir l'annex IV també suposa una altra modificació rellevant amb la incorporació de l'anomenat *wider approach* respecte a les obligacions de documentació relatives a la residència fiscal dels titulars dels comptes financers, en substitució del *narrow approach* vigent fins ara. En síntesi aquest canvi implica que fins ara, les entitats financeres que tenen la informació dels titulars dels comptes només havien de complir amb les obligacions de documentació relatives als titulars de comptes que fossin residents fiscals en països amb els quals existeix l'obligació d'intercanviar; en canvi amb la introducció del *wider approach* també hauran d'intercanviar... d'identificar els comptes de residents fiscals a països amb els quals per ara no s'intercanvia informació.

D'aquesta forma, la futura incorporació de nous estats amb els quals Andorra intercanviï informació de manera automàtica que aprovi el Consell General no requerirà noves obligacions de documentació per part de les entitats financeres, que ja hauran cobert tots els comptes de titularitat de no residents.

Igual que en la implementació dels primers passos cap a l'intercanvi automàtic tenia tot el sentit que s'adoptés el *narrow approach*, un cop aprovada la Llei i definides les llistes pels anys 2018 i 2019, té tot el sentit passar al *wider approach* i adoptar la posició majoritària dels estats del Global Fòrum de l'OCDE.

El Projecte de llei també inclou que la primera comunicació automàtica d'informació amb nous estats es referirà a l'any natural iniciat amb posterioritat a la inclusió de l'estat concernit en la llista d'estats que aprova el Consell General. L'intercanvi d'informació amb els estats concernits no es pot referir a períodes temporals anteriors. D'aquesta forma, la informació que hauran de comunicar les institucions financeres s'haurà de

referir sempre a anys naturals sencers, iniciats l'1 de gener en què entrin en vigor les obligacions d'informació envers nous estats.

Alhora, i vist el que els hi acabo d'exposar en relació a la primera comunicació, i per salvar el cas dels estats amb què l'intercanvi automàtic d'informació va entrar en vigor l'1 de gener del 2017, la Llei incorpora un règim transitori. Es tracta dels estats membres que figuren a l'annex III que hem comentat fa un moment i que avui s'aprovarà, és a dir, els membres de la Unió Europea, Gibraltar i els altres inclosos a la llista a la que em referia fa un moment, i segons els quals i en base al marc del conveni multilateral entre autoritats competents es farà intercanvi a efectes d'informació el gener 2017. Per a aquests estats, totes les referències temporals que conté la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, en la redacció donada per aquesta llei, s'entenen per tant efectuades l'any immediatament anterior.

Finalment, s'incorpora a la Llei la previsió que es pot suspendre l'intercanvi automàtic d'informació amb els estats inclosos a les llistes aprovades pel Consell General quan, per qualsevol motiu, no es compleixin tots i cadascun dels requisits que preveu l'apartat 1 de la disposició final primera de la Llei d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal. El Govern haurà de dur a terme el control d'aquestes circumstàncies i informar mitjançant un comunicat tècnic les institucions financeres que no han de comunicar informació relativa a aquests estats amb els quals s'hagi suspès l'intercanvi. La suspensió de l'intercanvi d'informació serà aplicable, en particular, en els supòsits en què no sigui possible un intercanvi d'informació recíproc i en els supòsits que preveu l'apartat 3 de l'article 7 del conveni multilateral entre autoritats competents, incloent-hi l'incompliment de les disposicions en matèria de confidencialitat i de protecció de dades, la manca per part de l'autoritat competent d'un altre estat de proporcionar a temps la informació apropiada o la definició de la condició de les "entitats" o comptes com a "institucions financeres no obligades a comunicar informació" o com a "comptes exclosos" d'una manera que sigui contrària a l'estàndard comú de l'OCDE de les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers.

Ja per acabar, Sres. i Srs. consellers voldria agrair novament la col·laboració que el Govern ha gaudit i gaudeix per part de tots els grups parlamentaris en l'elaboració i tramitació de tota la legislació vinculada a la cooperació i transparència en matèria fiscal i de manera particular i als compromisos amb

l'OCDE en general. Uns compromisos que es tradueixen en legislació complexa, canviant i exigent, que per un país de les nostres característiques requereix d'un gran consens o, com és el cas, d'un consens total. No tinguin, Sres. i Srs. consellers, cap dubte que això reforça enormement la credibilitat i la imatge internacional d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem al torn d'intervencions per part dels grups.

Per part del Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet a consideració dos lleis de modificació de la Llei d'intercanvi automàtic d'informació fiscal, que el Sr. ministre ja ens ha explicat amb tot detall i que només remarcaré certs aspectes perquè no cal tornar-los a repetir.

Aquestes lleis regulen l'intercanvi automàtic d'informació sobre comptes financers entre el Principat d'Andorra i altres estats segons el que disposin els respectius acords o convenis internacionals que siguin aplicables.

Les modificacions introduïdes van en la línia de què l'intercanvi automàtic s'apliqui amb tots els estats membres de la Unió Europea de manera recíproca. Per aquest motiu les lleis contenen el desenvolupament de l'apartat primer de la disposició final primera de la Llei, per tal d'incorporar la llista dels estats amb els quals s'intercanviarà automàticament l'any 2018 i a l'any 2019, respectivament, informació relativa a comptes financers, relatius a l'any 2017 i al 2018, respectivament també.

I en concret la segona llei incorpora l'anomenat *wider approach* respecte a les obligacions de documentació relatives a la residència fiscal dels titulars dels comptes financers, fins ara limitades als comptes de titulars residents a estats amb què existeix obligació d'intercanvi automàtic d'informació, de forma que tots els comptes de residents en altres estats han de ser identificats i documentats amb les mateixes condicions.

No deixen de ser aspectes que responen als estàndards en matèria d'intercanvi de l'OCDE.

Per aquest motiu el meu vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Es pretén modificar la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, que va entrar en vigor l'1 de gener del 2017. Aquesta llei va implementar l'estàndard comú de l'OCDE de les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers, amb el propòsit de millorar el compliment fiscal internacional sobre la base de l'intercanvi automàtic recíproc d'informació subjecte a confidencialitat i altres proteccions.

Parlem d'una llei que regula l'intercanvi automàtic d'informació sobre comptes financers entre Andorra i altres estats segons el que disposin els respectius acords o convenis internacionals que siguin aplicables.

El Projecte de llei vol modificar la Llei 19/2016, per a incorporar la llista dels estats amb els quals s'intercanviarà automàticament l'any 2019 informació sobre comptes financers relatius a l'any 2018. De fet, l'apartat tercer de la disposició final primera de la Llei 19/2016 estableix que cal que el Consell General aprovi aquesta llista d'estats amb els quals, en el marc del Conveni Multilateral entre Autoritats Competents, s'intercanviarà automàticament informació sobre comptes.

La Llei 19/2016 diu, en el punt 4 de la disposició final primera, que, i cito: "El Ministeri de Finances haurà de publicar al BOPA de manera periòdica, i almenys un cop a l'inici de cada any natural, el llistat dels estats amb els quals s'efectua intercanvi automàtic d'informació amb l'aplicació de l'estàndard comú OCDE de les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers, amb la indicació de la data des de la qual s'aplica l'intercanvi per a cada Estat".

Però la llista en qüestió no es va publicar fins al 9 d'agost del 2017, quan el BOPA va publicar el Decret del 2-08-2017 d'aprovació del Reglament de desenvolupament de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, en l'annex V del qual s'inclouïa la dita llista. La data d'entrada en vigor de l'acord amb aquests països era l'1 de gener de 2017 (que era la data d'entrada en vigor de l'acord en aquests països era l'1 de gener del 2017, que era la data d'entrada

en vigor de la Llei 19/2016, tot i que el decret que incloïa la llista és força posterior a aquesta data, que és del 2 d'agost del 2017, publicat el 9 d'agost).

En roda de premsa efectuada el 27 de setembre de 2017, el ministre de Finances, Jordi Cinca, va informar que a la reunió del Consell de Ministres del 20 de setembre, es va aprovar, el Projecte de llei de modificació de la Llei d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, per tal d'afegir 12 països amb els que ja hi ha una relació fiscal establerta.

Amb la modificació anunciada, que va entrar a tràmit parlamentari en els dies posteriors a la roda de premsa, (el Butlletí General del Consell General número 69/2017, del 2 d'octubre) sota el títol Projecte de llei de modificació de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, s'afegirien aquells països de fora de la Unió Europea amb els quals ja existeix un conveni de no doble imposició (CDI) o un acord d'intercanvi d'informació amb sol·licitud prèvia (TIEA).

En tot cas, l'ampliació de la llista de països amb els quals s'intercanviarà informació fiscal a partir del 2018 fins al moment no ha aparegut publicada al BOPA, cosa que d'acord amb la Llei 19/2016 és obligatori, tot i que hi hauria temps per fer-ho fins a principis del 2018.

El nou projecte de modificació de la Llei 19/2016 que ara analitzem, que va ser publicat en el Butlletí del Consell General número 83/2017, del 7 de novembre, amb el títol de Projecte de modificació de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, inclou una llista addicional de 32 Estats i jurisdiccions amb les quals Andorra intercanviarà automàticament informació relativa a comptes financers l'any 2019, incorporant-hi estats membres del G-20, de l'OCDE, del Global Fòrum i de diverses places financeres internacionals amb les quals Andorra també intercanviarà informació a partir del 2019.

Estem, doncs, davant una nova mostra del desgavell legislatiu que promou el Ministeri de Finances amb modificacions a repetició fruit, ja en parlàvem en la darrera sessió del Consell General, de la improvisació.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

Vaig acabant Sr. síndic.

Aquesta nova modificació introdueix també inseguretats en el sector financer, al qual s'havia assegurat -en promoure la modificació legislativa del mes d'octubre- que no s'introduïrien nous països a la llista d'intercanvi automàtic. Un compromís que va durar tot just un mes.

S'incorpora a la Llei la previsió que es pot suspendre l'intercanvi automàtic d'informació amb els estats inclosos a les llistes aprovades pel Consell General quan, per qualsevol motiu, no es compleixin tots i cadascun dels requisits que requereix l'apartat 1 de la disposició final primera de la Llei 19/2016.

Respecte a aquest apartat 1 de la disposició final primera de la Llei 19/2016, convé recordar que afirma que, i cito: "Es requereix igualment una valoració de les relacions bilaterals amb el Principat d'Andorra i de l'estabilitat política, del respecte pels drets humans i dels principis de l'Estat de dret". En aquest sentit potser es pot considerar com a contradictori que en el mateix projecte s'incorpori, i cito: "... la previsió que es pot suspendre l'intercanvi automàtic d'informació amb els estats inclosos a les llistes aprovades pel Consell General quan, per qualsevol motiu, no es compleixin tots i cadascun dels requisits que requereix l'apartat 1 de la disposició final primera de la Llei 19/2016" i alhora es proposi l'intercanvi d'informació amb alguns països en els quals el respecte pels drets humans i pels principis de l'Estat de dret són més que dubtosos, com ara, per exemple, Aràbia Saudita o, a la llista precedent, els Emirats Àrabs Units.

En definitiva, no m'oposaré al Projecte de llei, però deixem constància que amb tanta improvisació i incoherència no es dóna confiança als interlocutors internacionals ni seguretat al sector financer andorrà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, té la paraula pels consellers del PS, el conseller, Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Com hem dit el 30 de novembre de 2016 aquesta Cambra va aprovar la Llei relativa a l'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, per tal de desenvolupar el Conveni relatiu a l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal esmenat pel protocol de 2010, que Andorra havia ratificat.

Com també hem dit, dita Llei regula l'abast de la informació financera que és objecte d'intercanvi, i

entre altres estableix les normes de comunicació de la informació, defineix les entitats subjectes obligades a facilitar la informació i estableix un règim sancionador.

També la Llei regula els països amb els que el Principat d'Andorra intercanviarà informació en matèria fiscal, establint-se que és una potestat del Consell General ratificar els convenis bilaterals així com de validar els països amb qui, en base a la referida Llei, es procedirà a intercanviar informació en matèria fiscal de manera automàtica.

Els projectes que avui sotmetem a debat tenen precisament per objecte aquest darrer aspecte, incorporant-se a la Llei dos annexos -l'annex 3 i l'annex 4 en concret- detallant els països amb els quals el Principat d'Andorra intercanviarà informació amb efectes a l'1 de gener de 2017, el primer i l'1 de gener de 2018, el segon.

No m'allargaré a detallar els països que conformem els referits annexos per quant ja han estat descrits anteriorment; en el primer cas són els països membres de la Unió Europea, els països amb qui Andorra té signat un conveni d'intercanvi d'informació tributària i un conveni per evitar la doble imposició; en el segon cas, s'amplia la llista a països del G20 i de l'OCDE, i també a estats o territoris que disposen de places financeres importants.

També, i pel que fa al segon Projecte de Llei, s'incorporen modificacions de caràcter tècnic les quals s'han explicat. Especialment, destacaré que es procedeix a actualitzar el procediment d'intercanvi d'informació d'acord amb l'evolució que ha efectuat la pròpia OCDE, i l'adaptació dels mateixos al mètode anomenat "wider approach", que el ministre ens ha detallat.

Les modificacions que votem avui constitueixen un requisit necessari per al correcte desenvolupament i aplicació de la Llei sobre l'intercanvi automàtic i pel compliment dels compromisos que Andorra té adquirits, així com per reformar el nostre compromís amb la transferència.

Per aquest motiu, els consellers del PS votarem favorablement a l'aprovació d'aquests dos projectes.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Liberal, té la paraula el conseller, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Els dos projectes de Llei sotmesos avui a aprovació en aquesta sessió donen compliment al que preveu l'apartat tercer de la disposició final primera de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, que estableix el llistat de països amb els quals es proposa intercanviar automàticament informació i que ha de ser aprovat pel Consell General.

Per altra banda, s'aprofita la tramitació dels dos projectes per introduir modificacions que al nostre entendre aporten millores tècniques de diferents apartats de l'annex 1 i 2 de la referida Llei. També s'introdueix alguna modificació en la disposició final, així com un punt en la mateixa disposició final, concretament l'apartat 5 en el que s'estableix, i n'han fet esment els meus companys que m'han precedit, sobre el fet que el Ministeri de Finances pot suspendre l'intercanvi automàtic d'informació amb els estats inclosos a les llistes aprovades a les llistes pel Consell General quan, per qualsevol motiu, no es compleixin tots i cadascun dels requisits que requereix de l'apartat primer de la disposició final primera de la Llei 19/2016, del 30 de novembre.

Vist, per tant, els criteris establerts pel Govern per incloure els països en el llistat amb els quals es pretén intercanviar la informació a partir del 2019 referida al 2018, vistes les modificacions introduïdes en el present Projecte de Llei de modificació de la Llei 19/2016, i vist el compromís del Grup Parlamentari Liberal en favor de la transparència, el Grup Parlamentari Liberal votarà a favor dels dos projectes de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn del Grup Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Els dos projectes de Llei, de modificació de la Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, que se sotmeten a votació avui al Consell van en la mateixa línia, la de donar resposta als compromisos internacionals contrets i també donar compliment al que s'estableix a la pròpia Llei en la seva disposició final primera, que estableix que els països amb els que s'acordi

aquest intercanvi automàtic d'informació han de ser aprovats pel Consell General.

Amb l'aprovació d'aquests dos projectes de llei s'assolirà la xifra de 73 països amb els que el Principat d'Andorra formalitza l'intercanvi automàtic d'informació fiscal. Una xifra que mostra un cop més la clara voluntat del nostre país de ser un país transparent, homologat i cooperador.

En el primer dels dos projectes de llei, s'introdueix una primera llista de 41 països, amb els que s'intercanviarà informació automàtica l'any 2018 amb informació relativa als comptes financers de l'any 2017, i que inclou les 29 jurisdiccions que ja es contemplen en el marc de l'acord entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea relatiu a l'intercanvi automàtic d'informació sobre comptes financers per millorar el compliment fiscal internacional, aprovat per aquesta Cambra l'octubre del 2016. I també inclou aquells països que ja tenen ratificat i en vigor un acord d'intercanvi d'informació tributària (els coneguts TIEA's) i aquells països que tenen ratificat i en vigor un conveni per evitar les dobles imposicions amb una clàusula d'intercanvi d'informació.

En el segon dels projectes de llei, s'introdueix una segona llista de 32 jurisdiccions amb la que s'intercanviarà informació automàtica l'any 2019 amb informació relativa als comptes financers de l'any 2018. Aquesta llista pretén incorporar estats membres del G-20, de l'OCDE, del Global Fòrum i diverses places financeres internacionals.

A més a més, es modifica la Llei d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal per tal d'incorporar el que es coneix com el "wider approach" és a dir que a partir d'ara les entitats hauran d'identificar i documentar els comptes de tots els residents sigui un país o no amb el que s'hagi establert l'intercanvi automàtic, tot i que només han d'enviar la relativa a aquells que sí el tinguin establert. Andorra s'adapta així a la posició majoritària dels estats membres del Global Fòrum, i a més a més cal tenir en compte que amb les 72 jurisdiccions que ja estaran dins la llista de països amb el que es fa l'intercanvi automàtic, el percentatge de residents no coberts serà purament residual, no representant una càrrega significativa per a les entitats.

També s'incorpora a la Llei la previsió que es pot suspendre l'intercanvi automàtic d'informació amb aquells estats que no compleixin els requisits establerts en la Llei. El Govern ha de dur a terme aquest control i ha d'informar mitjançant comunicat tècnic a les institucions financeres que no han de

comunicar informació relativa als estats concernits per aquesta suspensió.

Senyores i senyors consellers, l'aprovació d'aquests projectes de llei és donar compliment a allò a què ens vam comprometre tots plegats quan a finals de l'any 2016 vam aprovar la Llei d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal. Aquella Llei juntament amb tot el marc legal referent a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal van ser aprovats per unanimitat en aquesta Cambra i no s'entendria que avui no ho tornéssim a fer.

Per tots aquests motius, el nostre grup parlamentari donarà suport a aquests projectes de llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com he fet amb el Projecte de llei debatut anteriorment, començar per agrair a tots els grups parlamentaris el suport, en aquest cas, als dos projectes de llei de modificació de la Llei d'intercanvi automàtic d'informació fiscal. Com els hi deia al final de la meua intervenció, estic totalment convençut i el Govern així ho ha expressat en multitud d'ocasions, que traslladar un missatge unànime en aquestes qüestions reforça moltíssim la imatge i la posició d'Andorra en els organismes internacionals.

No tinguin cap dubte i crec que alguns de vostès que van poder assistir al Summit del sector financer ara fa unes setmanes, van poder també comprovar aquest missatge d'unanimitat molt apreciat, no només als organismes internacional sinó també al conjunt del sector financer internacional. I per tant, agraeixo no només el suport a través del vot favorable avui, sinó també les facilitats donades en el transcurs de la tramitació dels projectes de llei i la complicitat en els diferents arguments que he anat exposant a la Comissió de Finances cada vegada que he comparegut per defensar aquests projectes.

Només una referència pel que fa a les intervencions, a la del Sr. Víctor Naudi. Li he de reconèixer Sr. Naudi que vostè és un home perseverant perquè jo diria que no hi ha intervenció en la que no ens digui el mateix, i per tant, és perseverant. També s'ha de dir, és poc original, perquè l'argument que anem tard, doncs, a vegades està justificat i a vegades,

doncs, el propi Govern així ho ha d'acceptar, però penso que si en un cas això no està justificat és en aquest. Hem explicat que la Llei va estar aprovada el 30 de novembre del 2016. Vostè sap, perquè participa a la Comissió de Finances, que aquest Projecte de Llei no preveia que s'haguessin de ratificar al Consell General les llistes dels països que s'haguessin d'anar incorporant a posteriori en l'intercanvi automàtic. S'entenia que complint-se tots aquells preceptes que preveia la pròpia Llei i el conveni ratificat pel Consell General això ja li donava potestat al Govern per anar introduint en tant que autoritat competent als països amb els que intercanviaria. El debat del Consell General va aportar un criteri diferent que va estar, a més a més, aprovat per unanimitat i que ens sembla perfectament vàlid i, per tant, les llistes han de ser ratificades pel Consell General. Per tant, en la primera doncs això es feia molt difícil fer-ho dins dels terminis que preveu la pròpia Llei i per això, he explicat, que hi ha aquest règim transitori única i exclusivament pels estats que s'han d'incorporar... que farem intercanvi a l'any 2018 amb informació del 2017. A partir d'aquí, la normalitat quant als procediments previstos a la Llei serà absoluta.

I evidentment, el fet de què cada any -i ja li avanço ara-, a mares d'aquesta improvisació ja li dic que l'any que ve presentarem l'annex número 5 que incorporarà els països amb els que intercanviarem a partir del 2020 i probablement el Govern que tingui la responsabilitat executiva l'any 2021, doncs també... a l'any 2020, perdó, o a l'any 2019 haurà d'incorporar els països amb els que es voldrà intercanviar a partir del 2021. Per tant, no hi ha improvisació, hi ha unes pautes que marca la Llei i que cada any s'hauran d'anar complementant fins que pràcticament, imagino, la totalitat dels països que formen part del Global Fòrum doncs, intercanviïn informació amb Andorra perquè aquest és l'esperit de l'OCDE i aquesta és la voluntat del Global Fòrum i, per tant, no crec que en aquest cas s'hagi de parlar d'improvisació.

Finalment, vostè ha fet també una interpretació de la disposició final primera doncs, una mica esbiaixada, la pròpia lectura d'aquesta disposició final primera doncs, ja deixa veure clarament que hi ha una sèrie de condicions que són d'obligat compliment i després hi ha un apartat que diu, recomana que també es faci una recomanació en els termes que vostè deia doncs, de ser països amb els que tinguem una relació bilateral fluida i que, a més a més, siguin països on se'ls hi reconegui el seu respecte als drets de l'home i altres qüestions doncs que també es va acordar d'introduir a la Llei. Però, no es pot posar en el mateix nivell allò que és

d'obligat compliment i que és alineat al que preveu la convenció, el Conveni internacional amb allò que a més a més, nosaltres com a Estat vam voler reforçar a la nostra llei. I poso un exemple, poso l'exemple dels Emirats Àrabs Units. Efectivament l'hem inclòs a la Llei, i l'hem inclòs perquè compleix el requisit que dèiem de relacions bilaterals fluides, tant és així, que forma part dels països amb els que tenim un conveni de doble imposició, i per tant, per això forma part de la primera llista.

Però, és important Sr. Naudi que vostè entengui com funciona tot això. La voluntat d'intercanviar, o no, no és unilateral, no és només d'Andorra, Andorra no tria única i exclusivament els països amb els que vol intercanviar, també hi ha la voluntat de l'altre país. I els termes del conveni són molt clars: si un país ens demana intercanvi i aquest país compleix amb els requisits del conveni estem obligats a tenir intercanvi amb ell. Una altra cosa és que nosaltres prenguem la iniciativa de voler intercanviar amb països que no ens ho han demanat, aquí és on podríem introduir aquests paràgrafs que vam afegir a la disposició final primera. Per tant, Andorra no prendrà la iniciativa d'intercanviar amb països doncs, amb els que no tinguem cap mena de relació, que per tant a més a més tinguem nul interès en poder fer intercanvi, i que a més a més siguin països on reconegudament no s'està respectant, per exemple, els drets de l'home. Però, si qualsevol país ens demana intercanviar i compleix amb els requisits del Conveni de l'OCDE, Andorra té l'obligació d'intercanviar. I aquest és el funcionament i vostè, per més que vulgui, no pot alterar aquest funcionament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguns conseller desitja intervenir...

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Per contestar al Sr. Cinca.

Bé, si abans parlava d'aquesta màxima de "més val tard que mai", també hi ha l'altra que sovint acostuma a fer el Govern que és "tard i malament", no?

Bé, en aquest cas doncs, en una qüestió delicada com aquesta d'aquest Projecte de Llei, ho hem dit abans, ho ha dit el Sr. ministre, o hem reconegut els diferents grups que si hi ha un suport unànime millor que millor. Però bé, em torno a referir amb la forma

de legislar. Entenc que aquests convenis de vegades s'han de passar bastant ràpid, però en aquest cas doncs, passar aquest Projecte de llei amb el procediment d'extrema urgència i necessitat doncs, ens porta a què no hi ha debat a nivell de les comissions legislatives i en aquest cas vam primar responsablement, crec que tots, de fer aquest procediment. Jo m'havia plantejat de fer esmenes, doncs alguna esmena en aquest sentit que parlava ara el darrer punt que parlava el Sr. ministre amb el tema dels drets humans, bé, jo crec que el procediment que ens explicava el ministre a nivell d'establir aquests convenis o aquestes relacions, si un Estat demana una relació amb un altre Estat hi ha un mecanisme, però també és cert que la disposició també permet de suspendre'l en cas que no hi hagi conformitat. No estem aquí però com a mínim haver aixecat aquest debat en comissió pel fet de què hi ha aquests compromisos, però també hi ha uns compromisos contrets que Andorra és un país que respecta els drets humans i, per tant, aquí hi hauria un debat també a plantejar cosa que no s'ha fet i que estem parlant ara, no?

Bé, hem primat la relació, l'intercanvi i la seriositat. Però, jo el que vull recalcar amb la meua intervenció doncs, és que aquests procediments d'extrema urgència per qüestions delicades i, a més a més, ambdós projectes de llei simultanis quasi bé amb un mes de diferència no són bons. No són bons i al mateix temps ens posen una mica en entredit. Jo crec que el missatge es llença igualment en el sentit de què hi ha hagut unanimitat però hem de ser més curosos a l'hora de legislar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Només, abans de donar-li la paraula al Sr. ministre, un breu aclariment. Hi ha hagut un malentès perquè no hi ha hagut un procediment d'extrema urgència, senzillament no hi va haver una demanda de pròrroga. Sí que em sembla que hi havia una voluntat de què aquest projecte pogués estar en vigor abans d'entrar l'any 2018, però encara hi havia un cert marge per demanar fins i tot alguna pròrroga i perquè la comissió hagués tingut alguns dies per treballar el projecte. Senzillament no hi va haver aquesta demanda i això ha fet que es puguin passar avui aquests dos projectes. I no hi ha hagut cap esmena que si s'hagués pogut presentar.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Una de les qüestions que volia evocar, vostè l'acaba d'explicar. El Projecte de llei va estar tramitat amb el procediment d'urgència, no d'extrema urgència i necessitat -com saben, el procediment d'extrema urgència i necessitat efectivament salta el debat i en quaranta-vuit hores, des de la seva presentació, s'ha de debatre al Ple-, i evidentment, en aquest cas no hi ha la possibilitat de fer-hi esmenes i, s'aprova o no s'aprova, no és el cas. Vam presentar-ho amb procediment d'urgència, va haver-hi un període d'esmenes i efectivament com diu el Sr. síndic perquè així ho vaig parlar amb ell i així ho vaig traslladar al conjunt dels consellers, precisament en el descans de la darrera sessió del Consell General -també amb vostè Sr. Naudi, com vostè sap-, els vaig expressar la necessitat per part de... o la voluntat del Govern de què el Projecte de llei pogués estar debatut o bé avui, o bé en una propera sessió el dijous vinent i, per tant, aquí va quedar oberta la possibilitat de què si encara es volia allargar mínimament el procediment o el termini per presentar esmenes es podia fer. Jo ja ho he dit abans i ho reitero i, evidentment això també engloba el Sr. Víctor Naudi i ho agraeixo, en aquest cas, la celeritat amb què s'ha tractat el Projecte de llei però també s'ha de dir que tothom tenia la potestat, la possibilitat de presentar esmenes.

I ja, per referir-me a l'esmena a la que vostè feia referència que potser hauria volgut entrar, li torno a dir, vostè ja ha aixecat aquest debat, podia efectivament haver entrat aquesta esmena però també, ja li dic, la postura del Govern i així ho hauríem traslladat a tots els grups parlamentaris hauria estat de no acceptar l'esmena en la que s'excloués els dos països als que vostè ha fet referència. Per què? Doncs, perquè especialment en el segon cas la inclusió d'Aràbia Saudita a la llista del 2019 no respon a una voluntat d'Andorra, senzillament aquest país ha demanat intercanviar amb Andorra, així ho ha fet saber a l'OCDE, hem comprovat si compleix amb tots els preceptes que diu el Conveni i, com que els compleix, l'hem d'incloure a la nostra llista. Senzillament així és el funcionament i, per tant, estigui ben tranquil perquè ni hem eludit el debat, perquè vostè l'ha posat al damunt de la taula, ni tampoc s'ha aixecat la possibilitat de o s'ha perdut la possibilitat de treure'l de la llista perquè no hauria estat possible. Andorra hauria incomplert amb allò que va assumir ratificant el conveni d'intercanvi de l'OCDE, i per tant, en aquest sentit penso que el debat ha estat complert i en cap cas hem alterat en res el contingut del Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, bé, efectivament, sí el procediment va ser per urgència, però quant a la possibilitat de presentar esmenes, no les vaig presentar simplement per decisió pròpia lliurement i per responsabilitat i després d'haver parlat amb el Sr. ministre, doncs, així li vaig fer saber, però perquè vaig preferir primar que el text passés ràpidament.

Jo l'únic que aixecava és que en tònica general, doncs, es preparen lleis molt ràpidament, a finals d'exercici, en aquest cas dues lleis seguides amb poc temps. Bé, jo crec que això no és bo. No és bo pel sentit que finalment crec, Sr. ministre hem de ser el més amplis possibles i poder debatre. Aquí hi havia una qüestió d'urgència. Bé, s'entén. Hi ha una necessitat. Però bé, aquí volia aixecar, no és una queixa, sinó que volia aixecar el fet que aquí hi ha un segon debat que s'obre, i avui n'hem tingut un esbós. Crec que més endavant en podrem tornar a parlar, però jo crec que hi ha altres qüestions que també s'han de tenir en compte i a vegades no es tenen.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Si no hi ha intervencions, acabades les intervencions i vist el sentit de les mateixes, si no hi ha tampoc objeccions, us proposo l'aprovació dels dos projectes de llei per assentiment.

Declaro aprovats els dos projectes de llei.

Passem al cinquè punt i darrer de l'ordre del dia.

5- Examen i votació del Projecte de llei de crèdit extraordinari destinat a finançar la redacció del projecte i la direcció d'obra d'una passarel·la entre la plaça del Poble i el carrer de la Vall.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 66/2017, del 19 de setembre, i no s'hi ha formulat cap esmena.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

El 17 de febrer del 2010 es va signar un conveni relatiu a la reordenació urbanística dels entorns de Casa de la Vall entre el Consell General, el Govern i el Comú d'Andorra, en el qual s'estipulava que el cost de les obres de la passarel·la...

El Sr. síndic general:

Silenci, si us plau.

El Sr. Jordi Torres:

... havien de ser assumits íntegrament pel Govern.

Posteriorment, el 28 de novembre del 2012 es va adjudicar la redacció del projecte de la passarel·la amb una empresa andorrana que comptava amb la col·laboració d'una enginyeria espanyola especialitzada en ponts i viaductes, vista la complexitat tècnica i constructiva de l'obra.

En efecte, l'obra planteja un repte estructural, és una passarel·la amb corba la qual s'han d'unir dos edificis existents sobre els quals no es pot descarregar tensions de forma significativa.

L'execució de l'obra també és complexa vist que no pot quedar afectada la funcionalitat de la plaça ni de l'edifici comunal, ni tampoc interrompre de manera ininterrompuda la circulació del carrer Doctor Vilanova.

I finalment, posar de relleu que cal evitar la penya prop de l'obra que és de propietat privada, la qual no s'ha pogut assolir un acord amb la propietat per anclar-nos allà.

La proposta de disseny presentada consisteix en una passarel·la recolzada principalment en aquest pilar que he fet esment.

I justifica la urgència de la despesa i no convé demorar-la per l'exercici 2018 per l'interès tant de Sindicatura com del Comú d'Andorra la Vella que han manifestat de construir aquesta passarel·la en els millors terminis. Aquesta passarel·la augmentarà la connectivitat de la nova seu del Consell i també generarà un nou accés al barri antic.

L'elaboració del projecte constructiu ha estat acceptat i comporta ampliar en 86.000 euros la despesa inicial autoritzada. Aquesta despesa no es finança amb endeutament, sinó que amb una partida destinada i aprovada a tal efecte. Efectivament, el pressupost 2017 ja incloïa una partida per la passarel·la però consignada en un compte del capítol

6, el que són inversions pròpies del Govern. Però en tractar-se de l'acompliment d'un conveni el destinatari del qual, el destinatari final de la inversió és el Comú d'Andorra la Vella, s'ha de traspasar al capítol 7 de transferència. És a dir, ja estava previst a tal efecte.

Doncs, per tot l'exposat i en representació del Govern, sotmeto al Consell General la proposta d'aprovació d'aquest Projecte de Llei de suplement de crèdit destinat a finançar la redacció del projecte i la direcció d'obra d'una passarel·la entre la plaça del Poble i el carrer de la Vall.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part dels grups...

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula pel Grup Mixt.

Deixi'm dir, potser abans de començar, que l'interès de Sindicatura deu ser únicament de satisfer els compromisos contrets amb anterioritat assegurant la continuïtat entre les institucions, tal com s'ha parlat en el primer punt, dels compromisos que un Govern ha d'assumir encara que hagin sigut contrets per un Govern anterior. Aquí ens trobem en el mateix supòsit, en aquest cas per part de Sindicatura.

(Se senten veus).

Sra. Sílvia Eloïsa...

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Moltes gràcies Sr. síndic.

La passada setmana vàrem votar diversos crèdits i en general el denominador comú va ser que a vegades no quedava prou justificada la seva immediatesa.

Entenc que aquesta obra té una complexitat estructural important, que es tracta d'un projecte de forta especificitat tècnica i que l'obra requerirà de mesures de seguretat especial.

Entenc també l'interès que genera aquesta obra tant pel Consell General -tot i que acaba d'aclarir el Sr. síndic l'interès- com pel Comú d'Andorra la Vella.

Dintre de les explicacions que ha fet el ministre, sí que m'agradaria que ens expliqués quins són els criteris que es van adoptar quan es va quantificar la quantitat de 39.624 euros pel desenvolupament del projecte i que ara aquesta quantitat es vegi augmentada de forma considerable fins a 86.465 euros en honoraris.

A pesar de tot, li agrairia que ens donés aquestes explicacions, però sí que li donaré suport, tenint en

compte de la millora que pot representar en les comunicacions del carrer de la Vall amb la plaça del poble.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

En l'exposició de motius del Projecte de Llei de crèdit extraordinari es justifica la seva necessitat deguda bàsicament a la complexitat estructural del projecte i també a la dotació dels recursos necessaris, per a garantir la seguretat de la seva construcció, aspectes tots ells que s'haurien d'haver previst per part dels diferents responsables intervinents en el procés.

Probablement un augment tant significatiu del 218% dels costos sobre les partides previstes inicialment, hauria estat mereixedor d'un nou concurs per a la seva licitació.

Però tenint en compte els compromisos adquirits tant pel Govern com per les altres institucions implicades en aquest equipament, compromís que neix del conveni signat el 2010 pel Govern del qual jo formava part, i compartint el fet, no cal demorar més en el temps aquest accés, el meu vot serà favorable al crèdit extraordinari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pels consellers del PS, dins del Grup Mixt, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, pels amants de la història del Govern del PS, molt nombrosos a la bancada demòcrata, i per si algú s'hagués perdut els sis anys i mig de sessions del Consell, que van de l'any 2009 al 2011, per si fos el cas, avui sí que farem una mica d'explicació de la història d'aquest conveni, si em permeten, ja que el canvi d'imputació de partida pressupostària ens hi porta. Perquè si hagués fet el tràmit parlamentari normal això ja estaria en curs, adjudicat, i fins i tot fet. Però en tot cas, seria bo que féssim una mica d'història i recordem una mica el que va succeir.

Quan el Govern del PS va guanyar les eleccions, com deia abans l'any 2019 per si algú no ha escoltat els darrers sis anys i mig...

(Se senten veus i riures).

El Sr. síndic general:

2009, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

2009.

Perdó, com que tenia alguna mirada penetrant m'he despitat, és veritat.

Hi havia adjudicada en aquesta plaça, en aquest espai de davant, una seu de la justícia que havia adjudicat l'anterior Govern.

En aquell moment, el Govern del PS, va decidir, Govern d'Andorra, en aquell moment Govern del PS, Govern d'Andorra sempre, perquè quan hi ha alguna cosa dolenta és el Govern del PS, quan és alguna cosa bona...

(Se senten riures).

El Sr. síndic general:

Si us plau.

El Sr. Pere López:

...perquè jo crec és bona la decisió que es va prendre en aquell moment, era el Govern d'Andorra que era el Govern format bàsicament per membres del PS.

El Govern del PS va decidir aturar aquella adjudicació, una adjudicació d'una obra que anava aquí, una decisió que no va ser gens fàcil. I que és en part explicació del conveni que avui tenim a tràmit parlamentari, com a mínim el finançament de l'aplicació d'aquest conveni.

Vull recordar, perquè igual alguns dels aquí presents segurament no coneixen i penso que aquí debatem potser una qüestió quasi bé d'informació històrica, que aquell edifici de la justícia hauria quedat pegat a l'edifici del Govern, que el Consell General hauria quedat pràcticament tapat, -o pràcticament no-tapat absolutament per aquest edifici que hauria anat fins al davant de l'edifici actualment ocupat pel Comú d'Andorra la Vella, i que entre aquests dos edificis només hi hagués hagut un carrer de 16 metres. La rotonda del Govern actualment existent hauria desaparegut i la circulació hauria passat entre la finalització d'aquest edifici destinat a la justícia i hauria tingut la continuació més enllà del Molí dels Fanals direcció cap a l'avinguda Salou o l'avinguda Tarragona.

Al nostre entendre, tots, crec que valorem avui aquest espai obert, aquest indret, imaginem ara l'ocupació d'aquest espai amb un edifici. És veritat que també hi ha un perjudici, que és que la seu de la justícia s'ha vist endarrerida, una nova seu de la justícia, una sèrie d'anys. En tot cas, el Govern del PS va presentar un projecte de pressupost i un projecte de crèdit extraordinari per finançar aquell projecte, que com tant d'altres, Sr. Baró, vostè que estava allà, doncs, va rebre el vot negatiu dels consellers llavors reformistes.

En tot cas, penso que avui és un bon dia per explicar aquest fet que segurament no tots coneixien, però també en reconèixer el principal valedor d'aquella proposta, que va ser el llavors ministre d'Ordenament del Territori, el Sr. Vicenç Alay, perquè, com és fàcil d'imaginar, amb una obra adjudicada, amb una empresa que havia fet aquestes planificacions, la decisió no va ser fàcil.

Fruit d'aquest canvi substancial en aquest indret, es van signar uns convenis entre el Consell General, -el síndic ara ens ho recordava, penso que amb encert-, el Comú d'Andorra la Vella i el Govern, per una sèrie de compromisos de gestió i construcció dels espais, i de gestió dels espais afectant la no execució d'aquella obra que se situa a l'origen del conveni o de l'obligació de realitzar per part del Govern aquesta passarel·la.

Jo no vull entrar en els temes de si mai o tard, o que es debatien ara, però en tot cas aquest és un conveni de l'any 2010, anant purament a la gestió pressupostària fa anys que aquesta partida s'hagués hagut potser de preveure. Ara hem vist que hi ha hagut un canvi d'imputació pressupostari comprensible, però que també s'hagués pogut detectar al principi de l'any. Però en tot cas, evidentment, essent com aquest, penso, un compromís contret pel Govern del PS en anular aquella adjudicació, el nostre vot serà favorable i esperem que ben aviat aquesta passarel·la pugui veure la seva llum.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn del Grup Liberal.

Té la paraula el conseller, Sr. Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet en aquesta Cambra l'examen i votació del Projecte de Llei de crèdit extraordinari destinat a finançar la redacció d'un projecte i la

direcció d'obra d'una passarel·la entre la plaça del Poble i el carrer de la Vall.

Segons informació sol·licitada prèviament al Govern per tal d'analitzar el sentit de vot a aquest Projecte de Llei de crèdit extraordinari, aquesta passarel·la neix fruit d'un conveni entre el Consell General, el Govern i Comú d'Andorra la Vella, amb l'objecte de la reordenació urbanística dels entorns de Casa de la Vall, a la vegada que en aquest mateix conveni també es convenia entre altres que la nova seu de la Justícia -com deia ara el conseller López- es bastiria en una parcel·la de terreny propietat del Comú d'Andorra la Vella i fruit de la cessió de sòl gratuïta i obligatòria pel desenvolupament de la unitat d'actuació número PP-NC-08 Prat del Rull, i fruit de la Llei del sòl.

En contrapartida, el Govern executaria una sèrie d'obres a favor del Comú d'Andorra la Vella, -s'interpreta que el Govern les executa en concepte de contraprestació econòmica per la cessió gratuïta de la parcel·la del Comú enfront al Govern-, i permeteu-me dir-vos de passada, que això avui per avui això ja no seria així. En l'actualitat els comuns posen gratuïtament a disposició del Govern l'ús de béns comunals que siguin necessaris per a executar projectes d'interès nacional i plans sectorials.

En dit conveni, en el pacte sisè del mateix conveni diu literalment: "Sisè. Després d'haver signat aquest conveni, les parts definiran conjuntament: la preservació de la connectivitat horitzontal de la Plaça del Poble amb el carrer de la Vall mitjançant una passarel·la. El cost de les obres serà assumit íntegrament pel Govern." Fi de la cita.

En la informació sol·licitada també se'ns aporta còpia del certificat del Consell de l'Hble. Comú d'Andorra la Vella de data 16 de febrer de 2010 i que aquest acord del Comú d'Andorra la Vella i del seu Consell "s'aprova per unanimitat de tots els assistents".

També en la informació sol·licitada es visualitza que el croquis de la passarel·la efectuat en data juny del 2012, i pel que es desprèn d'aquest croquis i documentació annexa, la passarel·la tenia tres punts de subjecció -com ha comentat abans el Sr. ministre- un a l'edifici de Govern, un altre, en un pilar central inclinat que arrencava sobre un massís rocós de propietat privada i l'altre punt de subjecció en l'edifici del Consell on ens trobem avui en dia.

El disseny de la passarel·la, tal com es desprèn en la informació addicional sol·licitada, era una solució senzilla, esvelta i ben integrada a l'entorn, i al nostre entendre tenia un valor afegit, arquitectònic, de vistes, etc.

Avui per motius aliens a la voluntat inicial de les parts, no és possible ancorar el pilar central de la

passarel·la en el bloc rocós, i tal com em comentava el ministre Torres verbalment, el pilar central sortirà del peu del bloc rocós, propietat del Consell General.

El Grup Parlamentari Liberal està a favor que es respectin els convenis entre les administracions, -no pot ser d'altra manera-, així com també estem a favor de la construcció d'aquesta passarel·la, i volem que tingui els efectes desitjats, que sigui esvelta, que disposi d'una arquitectura singular, que tingui un valor afegit a la vegada que sigui un petit pol d'atracció per la zona, i sobretot que ajudi a dinamitzar el centre històric d'Andorra la Vella.

Per tot l'exposat, votarem a favor d'aquest crèdit extraordinari de la passarel·la.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn del Grup Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, és d'agrair una mica la classe d'història que ens ha fet el Sr. López. Pels que no estàvem en aquell moment és molt interessant. Llàstima que només li agrada recordar aquelles coses bones, i no aquelles no tan bones que no van fer en el seu moment. Per tant, espero que quan ho tornem a fer en un proper debat no s'alteri com en la intervenció d'aquest matí.

Com ve ha explicat el ministre i també ho feia l'exposició de motius i la memòria d'aquest Projecte, aquest Projecte de crèdit extraordinari respon bàsicament a dues qüestions.

Una, una ampliació de la previsió inicial del cost del projecte constructiu i de la direcció d'obres. Doncs, un increment donat per la major complexitat del projecte. Ho ha explicat molt bé el Sr. Camp, i també s'hi ha referit el ministre.

I també per una reclassificació de la partida assignada en el pressupost vigent, que ja recollia el projecte de pressupost que estava ficat en el capítol 6 i que passa a capítol 7, degut a les recomanacions que fa el Tribunal de Comptes. Reclassificació que el projecte de pressupost per a l'exercici 2018 també recull, que el ministre Jordi Cinca també ha vingut a explicar en el si de la comissió.

Vull recordar de nou que aquest projecte, de construcció de la passarel·la, contemplat ja en el pressupost per a l'exercici 2017 i amb dotació pressupostària suficient, -per tant no incorre en un increment de l'endeutament, cosa que també fa un

motiu més favorable a aquest Projecte de Llei, respon a donar compliment al compromís derivat del conveni signat entre el Govern d'Andorra i el Comú d'Andorra la Vella l'any 2010 i que obliga al Govern a assumir íntegrament el cost d'aquesta passarel·la.

El nostre grup parlamentari donarà suport a aquest Projecte de Llei de crèdit extraordinari perquè així el Govern pugui donar compliment al compromís contret amb el Comú d'Andorra la Vella.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de tots, doncs, felicitar-me veient que tot l'arc parlamentari votarà a favor d'aquest projecte de Llei.

Em referiré primer al que ha dit la consellera Bonet. És cert que hi ha un increment de cost, però justament és perquè hi ha hagut una modificació substancial del projecte original en el qual, justament com comentava el conseller Camp, havia d'anar anclat en una panya de propietat privada i ara s'ha hagut de modificar el projecte completament.

En referència al que deia el Sr. Naudi, també li agraeixo el seu vot favorable. Hi ha una complexitat tècnica molt més gran i pel que fa a la contractació, hem agafat la mateixa empresa perquè realment la Llei de contractació pública ens ho permet, perquè és una empresa que és especialitzada en ponts i en estructures complexes i que aquí al país no en tenim cap. És la mateixa empresa que en el seu dia havia fet el Pont de Madrid, el Pont de Lisboa, és a dir, és una empresa molt qualificada en aquest aspecte. I aquí reprenem amb el que deia el Sr. Camp, evidentment serà una passarel·la que a més voldrà tenir un atractiu turístic.

El Sr. López, jo tot l'expositiu no l'he volgut fer, penso que hi havia el conveni però vull dir, està bé recordar-lo, no li nego. Es va alliberar la parcel·la per la Seu de la Justícia, una parcel·la que està molt bé però, recordant aquest conveni doncs es van fer en aquell dia, jo suposo que amb la legislació del seu dia o en les maneres de fer es van prendre unes decisions que potser avui no s'haguessin pres perquè s'hauria urbanitzat tota aquella zona, s'havia urbanitzat amb diner públic i els veïns no van contribuir doncs a les despeses d'urbanització que hi havia.

Li agraeixo de totes maneres el vot favorable i nosaltres, la nostra voluntat quina ha sigut? Ha sigut la de respectar el Conveni.

Pel que fa al Sr. Ballestà, com bé he dit, sí que teníem aquesta partida al pressupost 2017 el que passa és que és una partida amb capítol 6, i de fet estava al capítol 7. Llavors, discutir aquest tema resulta una mica paradoxal vists tots els punts que tenim del pressupost però són ajustos que es van fer al pressupost en funció del que ens diu Intervenció quan es tracta d'inversions, com són inversions amb sòl diguéssim que és comunal.

I pel que fa al comentari que ha fet el Sr. síndic només acabar la meua intervenció, doncs és cert que la insistència més gran ha vingut per la banda del Comú d'Andorra la Vella, però no és menys cert que nosaltres hem de respectar aquest Conveni. En tot cas, si la Sindicatura no tingués interès també ho podria manifestar, si no tingués interès en què ho féssim nosaltres també podríem renegociar el Conveni. Nosaltres estem molt satisfets de poder fer aquest acord, de respectar aquest acord amb el Comú d'Andorra la Vella i amb la Sindicatura tal com hem respectat tots els convenis o tots els acords que hem portat Govern i Sindicatura com la Casa de les Monges i ens sentim molt satisfets de la relació que hi ha, i no voldria que semblés que ho hem fet a disgust sinó tot el contrari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé doncs, acabades les intervencions i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació del Projecte de Llei per assentiment.

Declaro aprovat el Projecte de Llei.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 13.46h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877